

ISSN 2008-3939

**San'at Nassaji
va Pooshak**

Scientific, Technical
and Economical
magazine

JUNE 2026

شماره مسلسل: ۴۹۳

دوره جدید: ۳۷۷

Transfar
Chemicals

SIB SORKH

Tel: 021 - 88514198 - 88514265

Fax: 021 - 88743495

Email: info@sibsorkhsemnan.ir

- نرم کن های سیلیکونی
- نرم کن کاتیونیک
- آنتی استاتیک
- ضد آب و روغن
- ضد چروک
- صابون پس شور
- فیکسه کننده
- دیسپرس کننده
- نفوذ دهنده
- صابون پخت

شرکت سیب سرخ
نماینده انحصاری تاناتکس هلند

- ◀ نمایش راهکارهای آینده نساجی در فرانکفورت
- ◀ سه عامل شکل دهنده آینده صنعت نساجی
- ◀ تهدید جنگ برای صادرات پوشاک جنوب آسیا

- ◀ دشواری کسب و کار در اقتصاد بدون چشم انداز
- ◀ تاثیر جنگ بر زنجیره جهانی نساجی و پوشاک
- ◀ اقتصاد ایران پس از جنگ به کدام سمت می رود؟

Contact Roozbeh Moravej
+98 912 302 52 87
Email: Roozbeh.moravej@gmail.com

www.doteco.com

دوتِکو

ساخت ایتالیا

MADE IN ITALY

BLENDO ADROIT

GRAVIMETRIC LOSS IN WEIGHT BLENDERS

DOTECO

ART OF CONTROL

واحد های دوزینگ (مخلوط کننده) برای دستگاه های اکستروژن

— مخلوط کننده ۲، ۳، ۴، ۵ یا ۶ مواد مختلف

— ظرفیت های ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ تا حداکثر ۱۳۰۰ کیلو گرم در ساعت

* سیستم واحدی به شکل گُل

* قابل افزایش

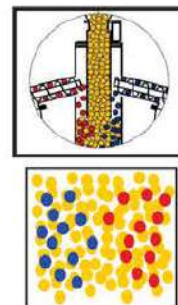
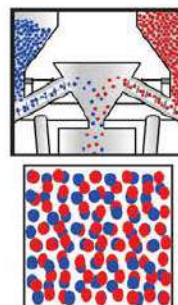
* قابل نصب توسط خود مشتری

* دقت تا ۱۰۰ گرم در ساعت

سیستم دوزینگ شرکت دوتِکو

سیستم دوزینگ سایر شرکت ها

شرکت خوشرنگ

بافت، رنگرزی و تکمیل پارچه
دوزدوزانی

تهران، بازار بزرگ، بازار خیاطها، پلاک ۳
تلفن: ۵۵۶۱۶۶۹۵ - ۵۵۶۲۸۸۸۷ (۰۲۱)

 Khoshrang-co.com

 [khoshrang.co.ltd](https://www.instagram.com/khoshrang.co.ltd)

Manufacturer of Polyester
- Cotton Type V - RV
- Hollow Fiber
- Micro

يکتا الیاف
Yekta Fiber

تولید انواع الیاف پلی استر
- کتان تایپ RV - V
- پرسیان (میکرو)
- هالو

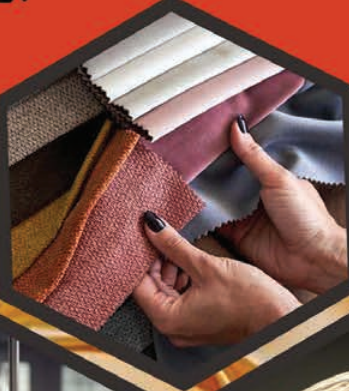
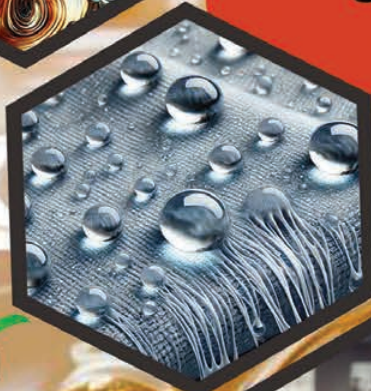
شرکت شیمیایی سلیس

SALIS CHEMICALS COMPANY

تولید کننده انواع

روغن ریسندگی
نرمکن کاتیونی
دیسپرس کننده
نفوذ دهنده
صابون

روغن بافندگی
اسپین فینیش
آنتی استاتیک
غلظت دهنده
ضد کف

بیش از سی سال تجربه در زمینه تولید انواع مواد تعاونی

WWW.SALISCHEMICALS.COM ۰۲۱-۸۸۴۱۰۱۰۰

INFO@SALISCHEMICALS.COM ۰۹۲۰۹۵۱۲۸۱۰

الیاف کاسپین

انواع الیاف پلی استر

از ۳ تا ۲۰ دنیر

09122705938

013 42474656

013 42474657

گیلان، سیاهکل، شهرک صنعتی

caspianfiber.com

گروه تولیدی صنعتی استیل سازان

با ۲۲ سال سابقه تخصصی
در ساخت انواع آبگیر
فروش آبگیر سانترفیوژ

کیفیت ما اعتبار ماست...

STEEL SAZAN INDUSTRIAL
MANUFACTURING GROUP

- ▶ گروه تولیدی صنعتی استیل سازان تولید کننده انواع آبگیر (سانترفیوژ):
- ▶ رنگرزی، قالیشویی، سنگشویی، شیمیایی، داروسازی و مواد غذایی دارای اینورتر،
- ▶ یک سال گارانتی کامل، ده سال خدمات پس از فروش
- ▶ PRODUCING ALL KINDS OF CHEMICAL
- ▶ DYEING MACHINES-LEACHING MEDICAL-CENTRIFUGE SLUICE
- ▶ ALL SORT OF REPAIRS ARE ACCEPTED MANAGEMENT : AMIR AGHAKHANI

بامدیریت امیر آقاخانی

☎ ۰۹۱۲ ۱۹۹ ۸۹۶۷

☎ ۰۹۱۹ ۷۰۰ ۶۰۰۴

TEHRAN-BAGHERSHAHR
ENERGY STREET-BAHAR
ALLEY- NO2
0919 0700 600
0912 199 89 67

شیمه فرایند مهر آریا

تولید و واردات مواد تعاونی (شیمیایی) نساجی
انواع اسپین فینیش، نرم کننده، آنتی استاتیک، ضد کف و ...
مشاوره و راه اندازی خطوط تولید کارخانجات نساجی

✓ اسپین فینیش مخصوص صنایع ذوب ریسی

انواع روغن های اسپین فینیش مخصوص ذوب ریسی در تولید نخهای: BCF - CF-POY-FDY-DTY

✓ آنتی استاتیک و مواد کمکی جهت تولید الیاف و موکت

انواع آنتی استاتیک، روغن کاردینگ، نرم کن مخصوص تولید الیاف پلی استر، ریسایکل (سالیید، هالو) لایی و موکت
اسپین فینیش (هایزنیک - هیدروفیل) مخصوص الیاف بایکو

✓ روغنهای ویژه صنایع تولید گونی

انواع روغنهای گیاهی، پارافینی، آب صابونی جهت تولید گونیهای PP

✓ آنتی فوم

انواع ضد کف (آنتی فوم)، سیلیکونی، نفتی، الکلی و غیره
مخصوص صنایع نساجی، کاغذ سازی، تایر خودرو، چسب، رزین و غیره

✓ مواد کمکی مورد نیاز صنایع رنگرزی، چاپ و تکمیل

شامل انواع آنتی استاتیک، نرم کن های سیلیکونی (میکرو - ماکرو)، نرم کن های کاتیونی (مایع، خمیری، پرک)، دیس پرس
کننده بودری و مایع، انواع یکنواخت کننده، نفوذ دهنده، سختی گیر، انواع صابون (پس شور، شستشو، پخت ریداکشن و)،
رینارد، پایدار کننده آب اکسیژنه و

✓ محصولات پتروشیمیایی

اسید استیک، سود پرک، کربنات سدیم سبک و ...

✓ آهار

✓ افزودنی های بتن

✓ اسپری سیلیکونی کسری مخصوص صنایع ذوب ریسی

✓ روغن های حرارتی (دائو ترم)

✓ تجهیزات آزمایشگاهی کنترل کیفیت نساجی و کفپوش و قطعات ماشین آلات

✓ رفرکتومتر

✓ PH متر

تهران، سعادت آباد، بالاتراز میدان ☎ ۰۲۱ - ۲۲ ۱۴ ۷۸ ۷۰

کاج، کوچه علی اکبر ۱۲، بهزاد ☎ ۰۹۱۲۰۳۸۳۲۰۰

جنوبی، پلاک ۱، واحد ۸ ☎ ۰۹۹۱۴۶۴۵۸۴۶

شاه بابایی / علا الدینی

صنایع نساجی
فلاحتی
Falahati Textile

صنایع نساجی

(رنگین نما)

فلاحتی

Textile Industries

Falahati

شرکت نساجی رنگین نمای سپاهان

شماره ثبت ۵۰۹۶۸

صنایع نساجی فلاحتی (رنگین نما)

- بافت، رنگ و تکمیل انواع پارچه
- اعم از ترگال ساده، ترگال کجراه
- تترن (پیراهنی، بیمارستانی)
- فاستونی جات و ساتن کش
- کتان کش
- کتان ۷۰٪ پنبه ۳۰٪ پلی استر
- کتان ۳۰٪ پنبه ۷۰٪ پلی استر
- پلی استر ویسکوزو...

www.nasajifalahati.com

مدیریت آقایان فلاحتی

۰۹۱۳۱۱۹۷۱۵۷

۰۹۱۳۱۱۸۲۶۵۹

مدیریت فروش
آقای ابراهیم رستمی

۰۹۱۳۳۶۶۲۸۲۲

@nassajifalahati

دفتر مرکزی

اصفهان، خیابان جی، خیابان مالک اشتر، جاده PVC، پلاک ۵۸۹

www.nassajifalahati.com

دفتر تهران

تهران، بازار بزرگ، بازار عباس آباد، بعد از کوچه علی آبادی،

نیش سرای عاج، پلاک ۲۶۹

福盈科技化學

شرکت مهندسی بازرگانی الماس شیمی

جینتکس

تولید کننده انواع مواد کمک نساجی

www.almaschemie.com

E-mail : info@almaschemie.com

Tehran - Iran

تلفکس: ۰۲۱۸۸۰۱۵۸۷۶ - ۰۲۱۸۸۰۱۵۸۷۷

صندوق پستی: تهران ۵۴۷۳-۱۴۱۵۵

ALMAS ASIA
CHEMIE
TRADING CO., LTD

遠東精密化學股份有限公司
Solar Fine Chemical Co., Ltd.

شرکت مهندسی بازرگانی الماس شیمی

سولار تولید کننده

انواع رنگهای راکتیو، مستقیم، دیسپرس
اسیدی، کاتیونیک و سفید کننده های نوری

Tehran - Iran
E-mail : info@almaschemie.com
www.almaschemie.com

تلفکس: ۰۲۱۸۸۰۱۵۸۷۶ - ۰۲۱۸۸۰۱۵۸۷۷
صندوق پستی: تهران ۵۴۷۳-۱۴۱۵۵

عرضه و خدمات نخ رنگی و
نانوباکتریال با زیردست
لطیف و راندمان بافت بالا

LIAPOOD

صنایع نساجی لیاپود

قابلیت رنگرزی هر لات از ۲۵۰ تا ۲۰۰۰ کیلوگرم

انواع نخ های پنبه، پلی استر ویسکوز، اکریل پنبه،
اسپان، پلی استر، پلی استر پنبه، ویسکوز و مودال

جهت مصارف فرش ماشینی، گردبافی،
تاری پودی، جوراب، پرده و رومبلی

۰۹۱۰-۲۰۶۷۹۴۹

۰۹۱۰-۲۰۶۶۲۲۴

اصالت و نوآوری

کارخانجات نساجی کوهر چاپ کویر یزد

کارخانجات نساجی
گوهر چاپ کویر یزد
Gohar Chap Kavir Yazd Textile Co.

کارخانجات نساجی
گوهر چاپ کویر یزد
Gohar Chap Kavir Yazd Textile Co.

گوهر چاپ کویر یزد
Gohar Chap Kavir Yazd Textile Co.

رنگری-چاپ-تکمیل
انواع پارچه

www.goharchap.com / info@goharchap.com

کارخانه : یزد- شهرک صنعتی خضرآباد- منطقه ویژه اقتصادی
تلفن : ۰۶-۰۳۵-۳۷۲۷۵۰۶۰ - فکس : ۰۳۵-۳۷۲۷۵۰۶۷
Factory: Special Economic Zone, Industrial Town, YAZD-IRAN

شرکت مهندسی آرمان شیمی افروز

■ نزدیک به نیم قرن تجربه درخشان در تولید مواد تعاونی مورد مصرف در صنایع نساجی،
الیاف، چرم، کاغذسازی، رنگ و رزین

تولید کننده:

- انواع نرمکننده های سیلیکونی (ماکرو و میکرو) و غیرسیلیکونی (خمیری و پرک)
- انواع نفوذدهنده ها (مقاوم در برابر قلیا، مرسریزه و ...)
- انواع عمق دهنده (سیلیکونی و غیرسیلیکونی)
- انواع ضدکف های سیلیکونی (مناسب برای شرایط تنش و pH مختلف) و غیرسیلیکونی
- انواع صابون ها (مقدمات، ریداکشن، حلال دار و ...)
- انواع آنزیم (آمیلاز، سلولاز و ...)
- گریدهای مختلف آهار به همراه مواد مکمل مربوطه (روغن آهار، واکس چله، پلی وینیل الکل، ...)
- دیسپرس کننده (پودری و مایع)
- یکنواخت کننده (دیسپرس، آکریلیک و ...)
- غلظت دهنده مصنوعی
- سختی گیر پودری
- آنتی میگریشن
- ضدشکنندگی
- پایدار کننده آب اکسیژنه
- آنتی استاتیک
- ریتاردر
- فیکسه کننده

۰۲۱-۴۱۹۹۴

۰۲۱-۸۸۰۰۶۰۰۱

 armanchemie

دفتر مرکزی: تهران، شهرک غرب، بلوار دریا، خیابان گلها، توحید یکم، پلاک ۱۳۷

۳۱	- چشم‌انداز بازار جهانی منسوجات خانگی تا ۲۰۳۱	۲	* سرمقاله - دشواری کسب‌وکار در اقتصاد بدون چشم‌انداز
۳۲	- بازار ۱,۹ میلیارد دلاری ماشین‌های کاردینگ		* خبرنامه
	* پوشاک	۴	- دو انتصاب در وزارت صنعت، معدن و تجارت
۳۳	- رشد صنعت پوشاک با محوریت دقت، هوش مصنوعی و قابلیت‌رديابی	۴	- سه پلیمر نساجی از بررسی سهمیه و بهینه‌سازی ارزی معاف شدند
۳۶	- تهدید جنگ برای صادرات پوشاک جنوب آسیا	۵	- دومین بسته حمایتی دولت برای کسب‌وکارهای آسیب‌دیده
۳۸	- بازار پوشاک در سال ۱۴۰۵ به کدام سو می‌رود؟	۵	- سطح زیرکشت پنبه ۳۰ درصد افزایش می‌یابد
۴۲	- بازار جهانی پوشاک از ۲,۳ تریلیون دلار فراتر می‌رود	۶	- سوءاستفاده از کارت‌های بازرگانی؛ مرکز اطلاعات مالی هشدار داد
۴۳	- بازار ۵۷ میلیارد دلاری پوشاک ورزشی اروپا	۶	- افزایش چشمگیر تورم در فروردین‌ماه
	* نمایشگاه‌ها	۷	- نرخ تسعیر ارز برای سال ۱۴۰۴ اعلام شد
۴۴	- نمایش راهکارهای آینده نساجی در فرانکفورت	۷	- آغاز بهره‌برداری از سامانه اوراسیا در گمرک ایران
۴۶	- نخ‌های پایدار، محور نمایشگاه نخ شانگهای		* گزارش
۴۸	- گزارشی از نمایشگاه پارچه‌های لباسی شانگهای	۸	- گزارشی از نشست راهبردهای تاب‌آوری اقتصادی و پایداری تولید در شرایط بحران
۴۹	- گزارشی از نمایشگاه پارچه‌های عملکردی	۱۳	- واردات مواد اولیه نساجی و پتروشیمی بدون انتقال ارز
	* تولید و تجارت پنبه	۱۴	- راه نجات بنگاه‌ها از شوک‌های سریالی
۵۰	- گزارش ماهانه وزارت کشاورزی آمریکا از بازار پنبه (مه ۲۰۲۶)	۱۸	- نمايازار؛ رصدخانه هوشمند صنعت نساجی / خلیل الرحمن خلیلی پور
۵۳	- تجارت جهانی پنبه ۲,۷ درصد کاهش می‌یابد	۲۲	- اقتصاد ایران پس از جنگ به کدام سمت می‌رود؟
۵۳	- ازبکستان برداشت خودکار پنبه را افزایش می‌دهد		* دنیای نساجی
۵۴	- بخش پنبه جهان وارد سال کسری می‌شود	۲۴	- چگونه درگیری‌های خاورمیانه صنعت پوشاک و نساجی را مختل می‌کند؟
	* محیط کسب و کار	۲۶	- صادرات نساجی ویتنام و تنش‌های خاورمیانه
۵۶	- وام جنگی، چرخ تولید را به حرکت درمی‌آورد؟	۲۷	- تداوم افول بخش نساجی اتحادیه اروپا
۵۸	- چرا برخی کشورها ثروتمندند و ما نیستیم؟	۲۸	- سه عامل شکل‌دهنده آینده صنعت نساجی
۶۰	- راهکارهایی برای صیانت از نیروی کار	۲۹	- عملکرد صادرات نساجی و پوشاک ترکیه در ۲۰۲۵

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: جمشید بصیری

مسئول اجرایی تحریریه: علیرضا هاشمی

مشاوران علمی نشریه: محمد نیک پنجه

طراح: حمیدرضا قائمی

صفحه آرا: طرح ساز گوهر

مسئول روابط عمومی: سعیده شکوری

همراهی و اجرا: حسین کیانی

همکاران این شماره: نیما بصیری، خلیل الرحمن خلیلی پور، آراده محبی، پیمان عزیزی، زهرا رسولی، مهران ابراهیمیان، فاطمه صالحی

امور چاپ: چاپ ایده آل، تهران، سی متری نیروی هوایی، رسیده به خیابان دماوند، بعد از کوچه آقاجانی شرقی، پلاک ۵۱۹

تلفن: ۷۷۱۶۷۳۱۰-۷۷۱۶۴۹۹۰

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان توپچی، پلاک ۳۰، کدپستی: ۱۵۵۸۸۴۳۱۳، تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (۱۰ خط) - فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲

جذب آگهی: گروه یاران

مدیریت هنری و نظارت برچاپ: طرح سازگوهر / www.tsgir.com

دشواری کسب و کار در اقتصاد بدون چشم انداز

جمشید بصیری طهرانی

عزم ملی فراتر از اقدامات اقتصادی مرسوم و برنامه ریزی برای اصلاحات ساختاری در بخش های انرژی، بودجه و نظام های اجتماعی است.

البته باید توجه داشت که تأثیر جنگ فراتر از خسارت های فیزیکی است؛ نمود عمیق تر آن افزایش نااطمینانی نسبت به آینده است. کارشناسان بر این باورند که فقدان چشم انداز روشن درباره زمان و شرایط پایان بحران، بیش از هر عامل دیگری موتور رشد و توسعه اقتصادی را خاموش می کند. اقتصاد بر پایه انتظارات شکل می گیرد: سرمایه گذار زمانی وارد پروژه ای می شود که حداقلی از ثبات و بازگشت سرمایه را پیش بینی کند؛ خانوار زمانی خرید بزرگ انجام می دهد که به درآمد آینده اطمینان داشته باشد؛ و بانک ها وقتی تسهیلات بلندمدت می دهند که ریسک نکول قابل محاسبه باشد. وقتی افق دید کوتاه و مبهم می شود، این زنجیره تصمیم گیری مختل می گردد.

چشم انداز روشن، همچون سوخت روانی برای فعالیت های اقتصادی عمل می کند. اگر بنگاه ها و خانوارها بدانند بحران چه زمانی و تحت چه شرایطی خاتمه می یابد، قادر خواهند بود برنامه ریزی کنند، زمان بندی سرمایه گذاری ها را تعیین کنند و منابع را به طور بهینه تخصیص دهند. در غیاب چنین چشم اندازی، عدم قطعیت افزایش می یابد و ریسک افزایش پیدا می کند؛ سرمایه گذاران

نظام تأمین اجتماعی گذاشته است. اختلال در آموزش ناشی از جنگ نیز یک هزینه پنهان اما بلندمدت است؛ هر وقفه در فرایند تحصیل، کیفیت نیروی کار آینده را کاهش می دهد، شکاف تکنولوژیک کشور را افزایش می دهد و توان نوآوری را تضعیف می کند - آثاری که ممکن است سال ها برای جبران زمان نیاز داشته باشند. هم زمان، نبود چشم انداز روشن درباره پایان وضعیت جنگی، نااطمینانی را تشدید کرده و رفتار اقتصادی خانوارها و بنگاه ها را تغییر داده است: خانوارها مصرف کالاهای بادوام را به تعویق انداخته، هزینه های غیرضروری را کاهش و پس انداز را افزایش داده اند؛ بنگاه ها نیز طرح های توسعه ای را متوقف، ذخیره سازی احتیاطی مواد اولیه را افزایش و سیاست های کاهش هزینه را اجرایی کرده اند. این رفتارهای احتیاطی، تقاضا را تضعیف، سرمایه گذاری را کاهش و رکود را تشدید کرده است.

برای عبور از این وضعیت، نیاز به ترسیم یک نقشه راه روشن و قابل پیش بینی از سوی سیاست گذاران است که اعتماد خانوارها و بنگاه ها را بازسازی کند. تنها در فضایی با چشم انداز واضح و سیاست های هماهنگ است که مصرف، سرمایه گذاری و تولید می توانند احیا شوند. با توجه به ابعاد فیزیکی و انسانی خسارات، بازسازی و بازگرداندن اقتصاد به مسیر توسعه، مستلزم

اقتصاد ایران در سال گذشته با مجموعه ای از ناترازی ها و فشارهای ساختاری مواجه بود. پیش از وقوع جنگ در اسفندماه، مشکلات ساختاری مانند ناترازی در بخش انرژی و منابع طبیعی، کسری مزمن بودجه و بحران صندوق های بازنشستگی، همراه با تورم بالا که قدرت خرید خانوارها را کاهش داده بود، اقتصاد را تشنه اصلاحات میان مدت و بلندمدت کرده بود. این نارسایی ها منجر به قطع های مکرر برق و گاز برای صنایع، کاهش پایداری مالی دولت و فشار بر نظام های حمایت اجتماعی شد.

بروز جنگ در اسفندماه سال گذشته، این روند را تشدید کرده و خسارت های قابل توجهی به زیرساخت ها و سرمایه های انسانی وارد آورده است. تخریب یا آسیب تاسیسات تولیدی، نیروگاه ها، پالایشگاه ها، راه ها و شبکه های حیاتی، علاوه بر افزایش چشمگیر هزینه های بازسازی، باعث توقف عملیات تولید و کاهش نرخ تشکیل سرمایه و تولید ناخالص داخلی شده است. این موضوع، دارای یک اثر دوگانه است: یکی هزینه مستقیم بازسازی و دیگری هزینه فرصت ناشی از توقف تولید و قطع زنجیره تأمین. همچنین ازدست رفتن نیروی کار ماهر و فشار بر نظام آموزش و سلامت، فرسایش سرمایه انسانی را سرعت بخشیده و هزینه های درمان و حمایت از خانواده های آسیب دیده، بار اضافی بر بودجه عمومی و

وقتی سیاست‌ها ناگهانی یا متغیر باشند، ریسک افزایش می‌یابد و تصمیم‌گیری‌های اقتصادی مختل می‌شود؛ اما سیاست‌های شفاف هزینه تصمیم‌گیری را کاهش، اعتماد را تقویت و امکان برنامه‌ریزی بلندمدت را فراهم می‌کنند.

در حقیقت ترسیم چشم‌انداز روشن می‌تواند رفتار اقتصادی را به‌طور معناداری تغییر دهد. خانوارها هنگامی سطح مصرف را افزایش داده یا خریدهای بزرگ را از سر می‌گیرند که نسبت به پایداری آینده و ثبات درآمد خود اطمینان یابند؛ داشتن تصویر مشخصی از مسیر اقتصاد، نگرانی‌ها درباره تورم و رکود را کاهش و رفتار مصرفی را از محافظه‌کاری به حالت عادی باز می‌گرداند. بنگاه‌ها نیز در مواجهه با چشم‌انداز روشن با اطمینان بیشتری سرمایه‌گذاری کرده، طرح‌های توسعه‌ای را اجرا و نیروی انسانی بیشتری جذب می‌کنند. برنامه‌ریزی شفاف، منابع را از ذخیره‌سازی و اقدامات احتیاطی به سمت تولید و نوآوری هدایت می‌کند.

با توجه به مجموع موارد ذکر شده، تدوین و اعلام نقشه‌راهی قابل‌اعتماد از سوی حاکمیت، نه تنها اعتماد عمومی را بازسازی می‌کند، بلکه موتور فعالیت اقتصادی را نیز روشن می‌کند. حتی اگر تصویر آینده کامل نباشد، قابل‌پیش‌بینی و قابل برنامه‌ریزی بودن آن برای فعالان اقتصادی کافی است تا آنها از وضعیت انجماد و احتیاط فعلی بیرون بیایند. بنابراین در شرایط کنونی، ارائه یک نمای روشن از مسیر پایان وضعیت جنگی می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در کاهش نااطمینانی و تسریع بازگشت کسب‌وکارها به روال عادی ایفا نماید.

و هزینه انبارداری را بالا می‌برد. همچنین سیاست‌های کاهش هزینه مانند توقف استخدام، تعدیل نیروهای موقت و کاهش هزینه‌های جاری اولویت می‌یابد و در واقع، تمرکز بنگاه‌ها از رشد و توسعه به بقا تغییر می‌کند. برخی بنگاه‌ها دارایی‌های نقدشونده را افزایش می‌دهند تا انعطاف‌پذیری بیشتری در مواجهه با تشدید بحران داشته باشند. این رفتارها در سطح کلان به کاهش سرمایه‌گذاری خصوصی، افت اشتغال و تشدید رکود می‌انجامد.

اینطور می‌توان گفت که نبود چشم‌انداز روشن از پایان جنگ، اقتصاد را در چرخه‌ای از احتیاط و انجماد قرار می‌دهد: خانوارها کمتر مصرف و بیشتر پس‌انداز می‌کنند؛ بنگاه‌ها کمتر سرمایه‌گذاری و بیشتر ذخیره می‌کنند و حاصل این چرخه کاهش تقاضا، افت تولید، افزایش بیکاری و کُندشدن رشد اقتصادی است. بر همین اساس، بازگرداندن افق پیش‌بینی‌پذیر و تقویت اعتماد عمومی، مهم‌ترین پیش‌شرط خروج از رکود در شرایط بحران است؛ زیرا اقتصاد بیش از هر چیز به امید و قابلیت برنامه‌ریزی نیاز دارد.

برای عبور از بحران و بازگرداندن آرامش به اقتصاد، سیاست‌گذار باید نقشه‌راهی روشن، قابل‌اتکا و زمان‌بندی‌شده ترسیم کند که برای همه بازیگران اقتصادی - خانوارها تا بنگاه‌ها - قابل‌فهم و قابل‌پیش‌بینی باشد. یکی از وظایف اساسی دولت، پیش‌بینی‌پذیرکردن اقتصاد کلان است یعنی تعیین چارچوب‌های روشن برای سیاست‌های پولی و مالی، مسیر نرخ‌های مالیاتی و ارزی، و برنامه‌ای مشخص برای مهار تورم و تثبیت فضای کسب‌وکار.

بازده بالاتری مطالبه می‌کنند، هزینه تأمین مالی افزایش می‌یابد، پروژه‌ها غیراقتصادی می‌شوند و رشد اقتصادی کُند یا منفی می‌گردد. به عبارت ساده، وقتی آینده مبهم است، اقتصاد در حالت انتظار و تعلیق قرار می‌گیرد.

در این شرایط، رفتار خانوارها نخستین نشانه تغییر را نشان می‌دهد. نگرانی درباره درآمد، اشتغال و قیمت‌ها، خانوارها را به رفتار محافظه‌کارانه سوق می‌دهد، به این صورت که الگوی مصرف از کالاهای بادوام و سرمایه‌ای به سمت کالاهای ضروری تغییر می‌کند، خرید مسکن یا خودرو و سرمایه‌گذاری‌های بزرگ به تعویق می‌افتد و هزینه‌های تفریح و خدمات غیرضروری کاهش می‌یابد. به همین ترتیب، میل به پس‌انداز و نگهداری دارایی‌های نقدشونده یا مقاوم در برابر تورم افزایش می‌یابد. هرچند این رفتار از منظر فردی منطقی است، اما در سطح کلان تقاضای مؤثر را کاهش دهد؛ متقابلاً کاهش مصرف خانوار که یکی از اجزای اصلی تولید ناخالص داخلی است، به‌طور مستقیم رشد اقتصادی را تضعیف و رکود را تشدید می‌کند.

بنگاه‌ها نیز در واکنش به عدم قطعیت‌های موجود، رویکردی محتاطانه اتخاذ می‌کنند. بسیاری از شرکت‌ها طرح‌های توسعه، افزایش ظرفیت، ورود به بازارهای جدید یا سرمایه‌گذاری در فناوری‌های نو را تعلیق یا بازنگری می‌کنند تا تصویر آینده روشن‌تر شود. برای کاهش ریسک اختلال در زنجیره تأمین، ذخیره‌سازی احتیاطی مواد اولیه افزایش می‌یابد که اگرچه برای تداوم تولید ضروری است ولی منابع مالی را قفل

دو انتصاب در وزارت صنعت، معدن و تجارت

مجلس شورای اسلامی را نیز در کارنامه کاری دارد.

از سوی دیگر، وزیر صنعت، معدن و تجارت در حکمی «طهمورث لاهوتی اشکوری» را به عنوان سرپرست سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران معرفی و منصوب کرد. وی پیش از این انتصاب، سال‌ها مدیر توسعه صنعتی و فناوری و معاون صنایع کوچک بوده است. همچنین مدیرعاملی و سرپرستی شرکت شهرک‌های صنعتی تهران، گیلان، قزوین و چند استان را در کارنامه کاری خود دارد.

رضا انصاری سرپرست وزارت صنایع عمومی

تکنولوژی دانشگاه علامه طباطبائی و دانشیار دانشگاه اصفهان است، سابقه چهار ساله عضویت در کمیسیون صنایع و معادن

سیدمحمد اتابک وزیر صنعت، معدن و تجارت، در حکمی «رضا انصاری» را به عنوان سرپرست معاونت صنایع عمومی این وزارتخانه معرفی و منصوب کرد. پیش از این «ابراهیم شیخ» این مسئولیت را برعهده داشت.

انصاری قبل از این انتصاب، مسئولیت ریاست هیئت مدیره و مدیرعاملی سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران برعهده داشته است. وی که دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی معدن دانشگاه تهران، کارشناسی ارشد و دکتری مدیریت

سه پلیمر نساجی از بررسی سهمیه و بهینه‌سازی ارزی معاف شدند

کد تعرفه	شرح فارسی	شرح لاتین
۳۹۰۷۶۹۹۰	سایر ---	--- Other
۳۹۰۷۶۹۲۰	گرید بطری ---	--- Bottle grade
۳۹۰۷۶۹۱۰	گرید نساجی ---	--- Textile grade
۳۹۰۷۶۱۹۰	سایر ---	--- Other
۳۹۰۷۶۱۲۰	گرید بطری ---	--- Bottle grade
۳۹۰۷۶۱۱۰	گرید نساجی ---	--- Textile grade
۳۹۰۴۱۰۲۰	امولسیون ---	--- Emulsion
۳۹۰۴۱۰۱۰	سوسپانسیون ---	--- Suspension
۳۹۰۲۹۰۰۰	سایر -	- Other
۳۹۰۲۳۰۹۹	سایر ----	--- Other
۳۹۰۲۳۰۲۰	گرید فیلم ---	--- Film grade
۳۹۰۲۳۰۱۰	گرید لوله ---	--- Pipe grade
۳۹۰۲۱۰۹۹	سایر ----	--- Other
۳۹۰۲۱۰۳۰	گرید نساجی ---	--- Textile grade
۳۹۰۲۱۰۲۰	گرید فیلم ---	--- Film grade
۳۹۰۲۱۰۱۰	گرید لوله ---	--- Pipe grade

طبق اعلام سامانه جامع تجارت، تا اطلاع ثانوی پرونده‌های ثبت سفارش کالاهای مرتبط با PET، PVC و PP از بررسی سهمیه ارزی و بهینه‌سازی ارزی معاف هستند. سامانه جامع تجارت اعلام کرد: با توجه به مفاد بند ۹ تصمیمات جلسه مورخ ۳۰ فروردین ۱۴۰۵ ستاد تنظیم بازار تا اطلاع ثانوی، پرونده‌های ثبت سفارشی که تمامی ردیف کالاهای آن‌ها در فهرست کد تعرفه‌های اعلام شده باشند، از بررسی سهمیه ارزی واردات و اخذ مجوز بهینه‌سازی ارزی معاف خواهند بود. گفتنی است این موضوع تنها شامل پرونده‌های ثبت سفارشی است که تمامی ردیف کالاهای ثبت شده در آن، در فهرست کد تعرفه‌های جدول پیوست موجود باشد.

دومین بسته حمایتی دولت برای کسب و کارهای آسیب دیده

ماهه تعیین شده و در صورت حفظ اشتغال، نرخ سود کاهشی شده و تا ۱۸ درصد نیز پایین خواهد آمد. همچنین تسهیلات حمایتی برای بنگاه‌های بالای ۵۰ نفر نیز به تازگی اعلام شده که در بنگاه‌هایی که دارای کد کارگاهی بیمه، ثبت رسمی شرکت و فعالیت در رشته‌های آسیب دیده باشند به ازای هر کارگر شاغل ۲۲ میلیون تومان وام پرداخت می‌شود که بازپرداخت آن ۶ ماهه و نرخ سود آن نیز ۲۳ درصد است. براساس اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی، این سود با حفظ اشتغال تا خرداد ۱۴۰۵ می‌تواند تا ۱۷,۵ درصد نیز کاهشی شود.

۲۲ میلیون تومان تسهیلات در نظر گرفته است. دولت برای حمایت از بنگاه‌های آسیب دیده از جنگ تحمیلی سوم تسهیلات حمایتی متفاوتی در نظر گرفته است تا با این تسهیلات در بازه زمانی مشخص بتواند به حفظ اشتغال در بنگاه‌های کوچک و متوسط کمک کند و از واحدهای بزرگ آسیب دیده در شرایط جنگی نیز حمایتی داشته باشد.

براین اساس، برای بنگاه‌های کوچک و متوسط دو تا ۵۰ نفره به ازای هر کارگر شاغل ۴۴ میلیون تومان در نظر گرفته شده که بازپرداخت آن با نرخ سود ۲۳ درصد ۶

دولت در ادامه حمایت از کسب و کارهای آسیب دیده، دومین بسته حمایتی خود را برای بنگاه‌های اقتصادی متاثر از جنگ تحمیلی سوم تدوین و اعلام کرد؛ بسته‌ای که بر حفظ اشتغال در واحدهای کوچک، متوسط و بزرگ تمرکز دارد. به گزارش ایسنا، در راستای حمایت از کسب و کارهای آسیب دیده در جنگ تحمیلی سوم، دولت تسهیلات جدیدی برای بنگاه‌های زیر ۵۰ نفر و بالای ۵۰ نفر در نظر گرفته است که براین اساس، برای بنگاه‌های زیر ۵۰ نفر به ازای هر کارگر ۴۴ میلیون و برای بنگاه‌های بالای ۵۰ نفر به ازای هر کارگر

سطح زیر کشت پنبه ۳۰ درصد افزایش می‌یابد

نیاز صنعت نساجی در داخل تامین می‌شد که برآوردها حاکی از آن است امسال با تولید ۸۰ هزارتن پنبه حداقل ۵۰ درصد نیاز صنایع نساجی را تامین کنیم. به گفته وی، سال گذشته با تولید ۵۵ هزارتن پنبه نیاز به واردات ۱۱۰ هزار تن داشتیم که امسال با افزایش تولید، میزان واردات از ۸۰ هزار تن فراتر نخواهد رفت.

کاویانی گفت: از وزارت جهاد کشاورزی انتظار می‌رود که با تعیین قیمت تضمینی مناسب با در نظر گرفتن قیمت جهانی و تامین به موقع سم و کود، شرایطی فراهم کنند تا کشاورزان با خیال آسوده‌تری به امر تولید بپردازند.

مدیرعامل صندوق پنبه گفت: امسال با توجه به شرایط مساعد بارندگی انتظار می‌رود که مسئولان امور آب، آب‌های سطحی را به سمت سدها هدایت کنند چراکه وضعیت مناسب بارش منجر به افزایش تولید محصول خواهد شد. به گفته محمدحسین کاویانی، با ذخیره‌سازی مناسب آب در سدها امیدواریم کشاورزان در فصل تابستان با کمبود منابع آبی روبه‌رو نشوند چراکه شرایط مساعد بارش برای کشاورزان این امیدواری را ایجاد کرده تا سطح قابل توجهی از کشت بهاره به زراعت پنبه به‌ویژه در استان گلستان تخصیص یابد.

کاویانی ادامه داد: سال‌ها برای اینکه پنبه‌دانه به قیمت و جایگاه واقعی خود برسد، تلاش کردیم و بدین منظور نامه‌های مکرری در این خصوص داشتیم که امسال خوشبختانه تخم پنبه جایگاه واقعی خود را پیدا می‌کند؛ به طوری که قیمت تخم پنبه در اواخر فصل برداشت به ۸۰ هزار تومان و اکنون ۱۱۰ هزار تومان رسیده است که تمامی این عوامل، این انگیزه را در کشاورزان ایجاد می‌کند که از اراضی پنبه می‌توانند درآمد مناسبی داشته باشند.

مدیرعامل صندوق پنبه افزایش ۲۰ تا ۳۰ درصدی سطح زیر کشت پنبه را پیش‌بینی کرد و افزود: طی ۲ تا ۳ سال اخیر ۵۰ تا ۶۰ هزارتن پنبه تصفیه‌شده تولید شد که با واردات ۱۱۰ هزارتن پنبه تنها ۳۵ درصد

سوءاستفاده از کارت‌های بازرگانی؛ مرکز اطلاعات مالی هشدار داد

پولشویی به مرکز اطلاعات مالی گزارش کنند. گفتنی است؛ بررسی‌های مرکز اطلاعات مالی تاکنون منجر به شناسایی تعداد قابل توجهی از افراد کم‌برخوردار و تحت حمایت نهادهای حمایتی شده که دارای کارت بازرگانی بوده‌اند؛ موضوعی که احتمال سوءاستفاده از هویت این افراد در جرایم اقتصادی را تقویت می‌کند. مطابق مقررات، سازمان‌ها و تشکلهای غیرانتفاعی؛ اشخاص و نهادهای غیردولتی هستند از قبیل تشکلهای اجتماعی، مراکز نیکوکاری، سازمان‌های مردم‌نهاد، گروه‌ها، انجمن‌ها، نهادها و مؤسساتی که برای اهدافی نظیر انجام امور خیریه، مذهبی، فرهنگی، آموزشی، علمی، اجتماعی، درمانی و انسان دوستانه به جمع‌آوری، تأمین یا توزیع وجوه یا دیگر اموال اقدام می‌نمایند.

و اعطای هرگونه تسهیلات و تعهدات کلان به اشخاص تحت حمایت مالی سازمان‌ها و تشکلهای غیرانتفاعی ممنوع است. همچنین ارائه امتیازات و خدمات اقتصادی به افرادی که پیش‌تر تحت حمایت مالی این نهادها بوده‌اند، منوط به انجام ارزیابی خطر از سوی مرجع ارائه‌دهنده خدمات خواهد بود. مرکز اطلاعات مالی همچنین یادآور شد که وزارت کشور موظف است اطلاعات اشخاص تحت حمایت مالی سازمان‌ها و تشکلهای غیرانتفاعی را به‌صورت ماهانه برای بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و وزارت صنعت، معدن و تجارت ارسال کند. بر این اساس، دستگاه‌ها و بخش‌های مرتبط موظفند ضمن رعایت این الزامات قانونی، هرگونه تلاش برای دریافت امتیازات و خدمات مذکور از سوی افراد مشمول را به‌عنوان مورد مظنون به

مرکز اطلاعات مالی ضمن هشدار نسبت به سوءاستفاده از کارت‌های بازرگانی اعلام کرد: ارائه کارت بازرگانی، تسهیلات و تعهدات کلان به اشخاصی که تحت حمایت مالی سازمان‌ها و تشکلهای غیرانتفاعی قرار دارند، ممنوع است. به گزارش ایسنا، طبق اعلام مرکز اطلاعات مالی این موضوع در نامه‌ای به دستگاه‌های ذی‌ربط ابلاغ شده و در آن با استناد به ماده ۱۵۲ مکرر نسخه اصلاحی آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۴ قانون مبارزه با پولشویی مصوب آبان‌ماه ۱۴۰۴ تأکید شده است که این محدودیت‌ها با هدف مقابله با معضل دیرینه کارت‌های بازرگانی اجاره‌ای و جلوگیری از اخلاف در فعالیتهای اقتصادی کشور و پیامدهای ناشی از آن در نظر گرفته شده است. بر اساس این مقررات، ارائه کارت بازرگانی

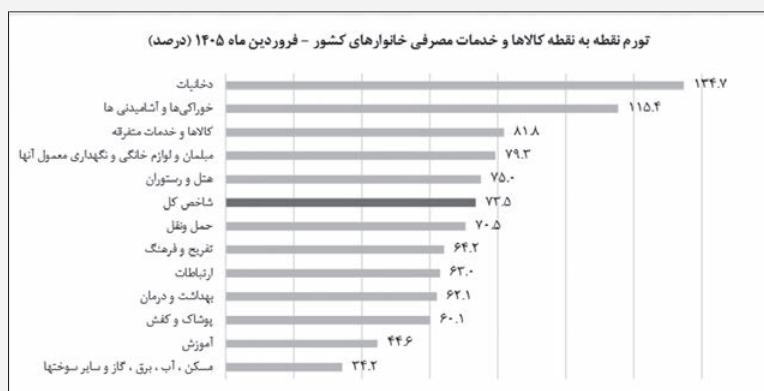
افزایش چشمگیر تورم در فروردین‌ماه

۳٫۱ واحد درصد افزایش یافته است. بررسی تورم در دهک‌های مختلف هزینه‌ای نشان می‌دهد نرخ تورم سالانه برای دهک‌های مختلف بین ۵۲ درصد برای دهک دهم تا ۵۸٫۲ درصد برای دهک دوم در نوسان بوده است.

مرکز آمار ایران اعلام کرد: گزارش جدید شاخص قیمت مصرف‌کننده نشان می‌دهد روند صعودی قیمت‌ها در ابتدای سال ۱۴۰۵ ادامه یافته است. این گزارش حاکی است تورم نقطه‌به‌نقطه خانوارهای کشور در فروردین ماه به ۷۳٫۵ درصد رسیده است؛ به این معنا که خانوارها برای خرید یک مجموعه

ثابت از کالاها و خدمات نسبت به فروردین ۱۴۰۴ به طور متوسط ۷۳٫۵ درصد بیشتر پرداخت کرده‌اند. همچنین این شاخص نسبت به ماه قبل ۱٫۷ واحد درصد افزایش داشته است. تورم ماهانه نیز در نخستین ماه سال ۱۴۰۵ معادل ۵ درصد ثبت شده است. در این میان تورم ماهانه گروه «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات» ۵۶ درصد و برای گروه «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» ۴٫۵ درصد اعلام شده است.

در بخش تورم سالانه نیز روند افزایشی ادامه دارد. بر اساس این گزارش، نرخ تورم سالانه خانوارهای کشور در فروردین‌ماه به ۵۳٫۷ درصد رسیده که نسبت به ماه قبل

نرخ تسعیر ارز برای سال ۱۴۰۴ اعلام شد

تسعیر ممنوع یا محدود شده است. برای مثال، مطالبات ارزی که بیش از پنج سال از سررسید آنها گذشته و بازپرداخت قابل توجهی نداشته‌اند، به تدریج مشمول محدودیت شده و تا سقف ۵۰ درصد از آنها امکان شناسایی سود وجود ندارد.

درخصوص نحوه استفاده از سود تسعیر نیز محدودیت‌هایی اعمال شده است. این سود قابل تقسیم بین سهامداران نیست و صرفاً باید برای افزایش سرمایه بانک‌ها یا در صورت وجود زیان، برای کاهش زیان انباشته به کار رود. همچنین اگر سهم سود تسعیر از سود کل بانک بیش از ۵۰ درصد باشد، انجام حسابرسی ویژه و تایید حسابرر الزامی است. در نهایت، بانک مرکزی اعلام کرده است که از ابتدای سال ۱۴۰۵، نرخ تسعیر اقلام پولی ارزی بر اساس نرخ روز مرکز مبادله در تاریخ هر گزارشگری مالی تعیین خواهد شد.

از سال ۱۳۹۸ تاکنون، سیاستگذاری در این حوزه با در نظر گرفتن ویژگی‌های خاص صنعت بانکداری انجام شده و همچنان ادامه دارد.

در این دستورالعمل، میان اقلام پولی و غیرپولی ارزی تفکیک قائل شده است. اقلام پولی با نرخ تعیین شده در پایان سال تسعیر می‌شوند، درحالی‌که اقلام غیرپولی تابع استانداردهای حسابداری بوده و بر اساس نرخ زمان ایجاد یا تجدید ارزیابی ثبت می‌شوند. همچنین شناسایی سود ناشی از تسعیر، منوط به رعایت شروط مشخصی از جمله طبقه‌بندی صحیح مطالبات ارزی، محاسبه ذخایر کافی و تایید حسابرر مستقل است.

یکی از نکات مهم این بخشنامه، محدود کردن شناسایی سودهای غیرواقعی است. به‌ویژه در مورد دارایی‌های ارزی که دسترسی یا نقدشوندگی آنها محدود است، یا مطالباتی که جریان نقدی موثر ندارند، شناسایی سود

بانک مرکزی با صدور بخشنامه‌ای، ضوابط و نرخ تسعیر دارایی‌ها و بدهی‌های ارزی موسسات اعتباری برای گزارشگری مالی پایان سال ۱۴۰۴ را تعیین و به شبکه بانکی ابلاغ کرد. بر اساس این دستورالعمل، مبنای تسعیر اقلام پولی ارزی، نرخ خرید حواله در مرکز مبادله ارز و طلای ایران در تاریخ ۲۸ اسفند ۱۴۰۴ است که طبق آن، هر یورو ۱،۵۶۸،۷۶۲ ریال و هر دلار ۱،۳۶۲،۳۵۸ ریال تعیین شده است. برای سایر ارزها نیز نرخ برابری آنها نسبت به یورو در همین تاریخ ملاک قرار می‌گیرد.

هدف اصلی این اقدام، ارتقای شفافیت در گزارشگری مالی و کمک به ثبات و سلامت شبکه بانکی عنوان شده است. بانک مرکزی تأکید کرده است که ارائه تصویری دقیق و قابل اتکا از وضعیت دارایی‌ها و بدهی‌های ارزی بانک‌ها، مستلزم تعیین روش مناسب تسعیر و نحوه برخورد صحیح با سود ناشی از آن است.

آغاز بهره‌برداری از سامانه اوراسیا در گمرک ایران

از اول اردیبهشت ۱۴۰۵، بهره‌مندی از تخفیفات و معافیت‌های تعرفه‌ای در فرآیند واردات از اتحادیه اقتصادی اوراسیا منوط به ثبت گواهی مبدأ اوراسیا و انجام فرآیندهای مربوطه از طریق سامانه جامع گمرکی و بخش اوراسیا خواهد بود. بنابراین در صورت عدم استفاده از این سامانه، رسیدگی به اظهارنامه وارداتی در حکم واردات از کشورهای ثالث تلقی شده و بدون اعمال تخفیفات و معافیت‌های تعرفه‌ای، مشمول پرداخت کامل حقوق ورودی وفق مقررات جاری کشور خواهد بود.

همچنین دیگر اهداف مهم راه‌اندازی این سامانه، تسهیل و تسریع فرآیندهای تجاری از طریق الکترونیکی‌سازی اظهار و رسیدگی به گواهی مبدأ اوراسیا و ارتقای فرآیندهای گمرکی از وضعیت کاغذی به فرآیند الکترونیکی است که ضمن افزایش سرعت انجام تشریفات، موجب شفافیت بیشتر در فرآیند واردات و کنترل‌های مرتبط نیز خواهد شد.

در راستای سیاست‌های گمرک جمهوری اسلامی ایران در هوشمندسازی و الکترونیکی‌سازی فرآیندهای گمرکی و با هدف ارتقای شفافیت، سرعت و پیش‌بینی‌پذیری تشریفات تجاری، به‌ویژه در چارچوب اجرای موافقت‌نامه تجارت آزاد ایران با اتحادیه اقتصادی اوراسیا، زیرساخت‌های لازم برای بهره‌برداری از سامانه اوراسیا فراهم و آماده اجرا شده است.

با توجه به اینکه این سامانه در حال حاضر نیز آماده بهره‌برداری است، از تاریخ ۱۴۰۵/۲/۱ استفاده از این سامانه جهت انجام فرآیند EPL مربوط به اظهار، ارزیابی و ترخیص کالا، آغاز و الزامی شده است. این سامانه با هدف تسهیل بهره‌مندی فعالان اقتصادی از تخفیفات و معافیت‌های پیش‌بینی‌شده در چارچوب موافقت‌نامه اتحادیه اقتصادی اوراسیا و نیز مدیریت سامانه‌ای فرآیندهای مرتبط با گواهی مبدأ و کالاهای مشمول این موافقت‌نامه، طراحی و آماده بهره‌برداری شده است.

گزارشی از نشست راهبردهای تاب‌آوری اقتصادی و پایداری تولید در شرایط بحران

زنجیره تأمین نیز اهمیت بالایی دارد. وی با انتقاد از پراکندگی بسته‌های حمایتی ویژه کسب‌وکارها، افزود: اقتصاد با آرزوهای نامحدود و منابع محدود سروکار دارد. در حال حاضر، وزارتخانه‌های مختلف بسته‌های حمایتی جداگانه‌ای ارائه می‌دهند که ممکن است با هم هماهنگ نباشند. مسئله اصلی، ایجاد هارمونی و تجمیع این بسته‌ها برای پیگیری مؤثر است.

معاون وزیر کشور با اشاره به ناکارآمدی برخی فرآیندهای اداری، خاطرنشان کرد: عملکرد دستگاه‌های دولتی و سامانه‌هایی مانند تأمین اجتماعی نیاز به بازنگری دارد تا فرآیندها تسهیل شود؛ امیدواریم با همکاری دولت و حمایت رئیس‌جمهور، این چالش‌های منطقه‌ای نیز برطرف شود. دوستی در بخش دیگر صحبت‌های خود بر استفاده از ظرفیت‌های داخلی برای عبور از بحران تأکید کرد و افزود: در کشور معادل میلیاردها بشکه نفت خام، منابع گازی در اختیار داریم. از نظر

اقتصاد خود شاهد تحول نخواهیم بود. ما نه بازسازی معمولی بلکه به تحول نیاز داریم. مهدی دوستی، آسیب به زنجیره تأمین را دارای پیامدهای چندین برابری در مقایسه با آسیب مستقیم به واحدهای تولیدی دانست و ادامه داد: مسئله اصلی کشور تنها شامل حمایت از واحدهای آسیب‌دیده مستقیم نیست، بلکه تأمین مواد اولیه و یکپارچگی

روز دوشنبه ۷ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۵ نشست «هماهنگی و هم‌اندیشی منطقه‌ای؛ راهبردهای تاب‌آوری اقتصادی و پایداری تولید در شرایط بحران» با حضور جمعی از مسئولان کشوری، اعضای هیئت رئیسه اتاق ایران، مقامات دولتی استان البرز و برخی از روسای اتاق‌های سراسر کشور، به میزبانی اتاق البرز برگزار شد که در ادامه مشروح این نشست به سمع و نظر خوانندگان گرامی می‌رسد:

زنجیره تأمین حیاتی‌تر از حمایت‌های پراکنده است

معاون هماهنگی امور اقتصادی و توسعه منطقه‌ای وزیر کشور در این نشست، به طرح چرایی موفقیت اقتصادی کشورهایی مانند آلمان و ژاپن پس از جنگ جهانی دوم پرداخت و گفت: لندن مرکز انقلاب صنعتی بود و ساختارهای کهنه حکمرانی در آنجا شکسته شد. اگر ما آجرهای خردشده را برداریم و با همان معماری قبلی روی هم بگذاریم، در

حدادی همچنین بر ضرورت تقویت دیپلماسی اقتصادی تأکید کرد و افزود: باید از ظرفیت کشورهای دوست برای کاهش موانع تجاری استفاده کنیم. وی با تأکید بر اصلاح حکمرانی اقتصادی و واگذاری بخش مهمی از امور در این حوزه به بخش خصوصی، گفت: دولت باید به بخش خصوصی اعتماد کند و از رویکردهای شعاری فاصله بگیرد. مردم انتظار دارند اراده جدی در کنترل بازار و حمایت واقعی از تولید مشاهده کنند. تحقق اقتصاد مقاومتی، نیازمند تلاش مضاعف همه ارکان کشور است.

تأکید بر فراهم‌سازی امکان واردات بدون انتقال ارز

همچنین رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، با بیان اینکه استان‌های تهران، البرز، زنجان، سمنان، قزوین، قم، اصفهان و مرکزی سهمی نزدیک به ۵۰ درصد از تولید کشور را به خود اختصاص داده‌اند، اظهار کرد: این ظرفیت بزرگ ایجاب می‌کند که مسائل و پیشنهادات مطرح‌شده از سوی رؤسای اتاق‌های بازرگانی و مسئولان این استان‌ها، در سطح ملی مورد توجه جدی قرار گیرد.

صمد حسن‌زاده ابراز امیدواری کرد که نتایج این نشست بتواند در تصمیم‌سازی‌های کلان کشور اثرگذار باشد و به بهبود شرایط اقتصادی

در جلسات با وزیر صمت، بر تسهیل واردات و حذف انحصار تأکید کرد و گفت: نباید در واردات انحصار ایجاد شود و از طرفی ثبت‌سفارش‌ها نیز با پیچیدگی‌های غیرمنطقی همراه باشد. وی همچنین با انتقاد از افزایش قیمت انرژی برای بخش تولید، تصریح کرد: «افزایش قیمت انرژی در شرایط جنگ و بحران، برای تولیدکننده غیرقابل‌توجیه است و به چرخه تولید آسیب جدی وارد می‌کند. وزارت نیرو موظف به بازنگری در این سیاست‌هاست و مصوبه کمیسیون صنایع مجلس در این زمینه باید هرچه سریع‌تر ابلاغ و اجرا شود.

نماینده مردم البرز خاطرنشان کرد: بخش قابل‌توجهی از موانع تولید، ناشی از بخشنامه‌ها و آیین‌نامه‌های قدیمی است که با شرایط فعلی همخوانی ندارند. مجلس آمادگی کامل را برای بازنگری و اصلاح این قوانین دارد. همچنین، کندی اجرای مصوبات در شرایط جنگی نیازمند نظارت جدی‌تر است و قوانین باید در این شرایط با رویکردی چابک‌تر اجرا شوند. وی در تشریح راهکارهای عملیاتی، از تدوین یک طرح دوفوریتی خبر داد و گفت: طرحی ۱۱ ماده‌ای برای اصلاح عوارض از جمله حوزه‌های محیط‌زیست، راهنمایی و رانندگی و امنیت و همچنین معافیت‌های مالیاتی برای واحدهای آسیب‌دیده از بحران‌ها تهیه شده است. این طرح به‌زودی در کمیسیون و صحن مجلس مطرح خواهد شد.

منابع معدنی نیز غنی هستیم، اما نیاز داریم با استفاده از مدل‌های نوین مالی و پوشش ریسک، ثروت‌های زیرزمینی و آینده ایران را امروز به کار بگیریم تا این دوره حساس را پشت سر بگذاریم. وی همچنین به احتمال تغییر در سیاست‌های انرژی اشاره کرد و گفت: شاید لازم باشد اولویت‌های تخصیص انرژی بین بخش خانگی و صنعت تغییر کند. برای عبور از این دوران، ممکن است مجبور باشیم تصمیمات سختی بگیریم و بین سفره مردم و آینده ایران تعادل برقرار کنیم.

تیم اقتصادی دولت برنامه مدون ارائه دهد

نماینده مردم البرز در مجلس نیز با بیان اینکه دغدغه اصلی امروز مردم، معیشت و تولید است، افزود: در حال حاضر دو موضوع اساسی را دنبال می‌کنیم که مورد نخست حضور فعال و مؤثر ملت ایران در میدان‌های نبرد اقتصادی و نظامی و دومین مسئله نیز حمایت واقعی از تولیدکننده و مصرف‌کننده است. در این شرایط، تیم اقتصادی دولت باید برنامه‌ای دقیق و مدون ارائه دهد و وزرای اقتصادی و مسئولان ذی‌ربط نیز بر مبنای یک رویکرد مشترک حرکت کنند، اما شاهد فاصله برخی تصمیم‌گیران از واقعیت‌های کف جامعه هستیم که این شکاف باید جبران شود. علی حدادی با اشاره به مباحث مطرح‌شده

خاطر نشان کرد: در شرایط کنونی، همکاری نزدیک میان دستگاه‌های اجرایی و فعالان اقتصادی، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر برای عبور از چالش‌ها و حفظ پایداری تولید در کشور است. رئیس اتاق ایران با قدردانی از تلاش‌های مسئولان و فعالان اقتصادی، ابراز امیدواری کرد که با اتخاذ تصمیمات به‌موقع و اجرای مؤثر سیاست‌ها، زمینه بهبود شرایط اقتصادی و تقویت تولید ملی فراهم شود.

دولت به حمایت واقعی از بخش خصوصی بپردازد

رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی کرج نیز گفت: بخش خصوصی آماده استفاده از ظرفیت‌های بین‌المللی است و تنها خواهان رفع موانع اداری و قانونی برای حیات واحدهای تولیدی است. پرهام رضایی به تشریح وضعیت کسب‌وکارها در شرایط جنگی پرداخت و از تشکیل «ستاد جنگ اقتصادی» در هفته دوم جنگ تحمیلی اخیر در استان البرز و با هماهنگی معاونت اقتصادی استانداری خبر داد و در ادامه نیز از حضور فعال روسای اتاق‌های بازرگانی و معاونان و مدیران امور اقتصادی استان‌های تهران، زنجان، سمنان، قزوین، قم و مرکزی و مسئولان ارشد اجرایی استان البرز قدردانی کرد. رئیس اتاق البرز در ادامه گفت: ما در حوزه نظامی دارای آرایش منسجمی هستیم که

گیرد. او توضیح داد: در زمان رخداد حادثه در بندر شهید رجایی در سال ۱۴۰۴، حدود ۲۵۰ هزار کانتینر بدون نظارت و رعایت مقررات در آنجا رسوب کرده بود اما در جنگ ۱۲ روزه شاهد بودیم که در عرض یک هفته، ۸۵ درصد کالاهایی که در گمرک رسوب کرده بود، ترخیص شد. بیشترین دلایل این رسوب کالا نیز ناظر بر مسائل مربوط به ثبت سفارش، تخصیص ارز و آزمایش‌های استاندارد بود.

حسن‌زاده با اشاره به مشکلات مربوط به رسوب کالا در گمرکات و محدودیت‌های ارزی، تصریح کرد: تسهیل فرآیند واردات، به‌ویژه در حوزه کالاهای اساسی و مواد اولیه، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به پایداری تولید کمک کند. وی در ادامه به دغدغه‌های فعالان اقتصادی در حوزه تأمین مالی اشاره کرد و افزود: محدودیت منابع بانکی و تکالیف متعدد نظام بانکی، امکان ارائه تسهیلات مؤثر به بنگاه‌ها را کاهش داده و این موضوع نگرانی‌هایی در خصوص تداوم فعالیت واحدهای تولیدی و حفظ اشتغال ایجاد کرده است.

حسن‌زاده همچنین پیشنهاد داد با فراهم‌سازی امکان واردات بدون انتقال ارز و استفاده از ظرفیت اعتباری بنگاه‌های اقتصادی کشورمان در سطح بین‌المللی، بخشی از مشکلات برطرف شود. وی با تأکید بر لزوم هم‌افزایی میان دولت و بخش خصوصی،

کمک کند. حسن‌زاده در ادامه با اشاره به شرایط خاص کشور در دوره‌های اخیر، بر نقش‌آفرینی مؤثر بخش خصوصی در حفظ جریان تولید و تأمین نیازهای معیشتی مردم تأکید کرد و گفت: در مقاطع بحرانی، فعالان اقتصادی تلاش کردند با تداوم تولید، از بروز اختلال در بازار و افزایش بیکاری جلوگیری کنند. با حماسه‌ای که مردم و فعالان بخش خصوصی در دوران جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان در کنار سیاست‌های دولت به ثبت رساندند، اصلاً احساس اینکه کشور در مرحله جنگی قرار گرفته است، در معیشت مردم دیده نشد.

او با اشاره به تماس‌ها و ارتباط روزانه اتاق ایران با اتاق‌های استانی در روزهای جنگ تحمیلی اخیر به‌منظور ارزیابی وضعیت تولید و توزیع کالاها و محصولات در استان‌ها، تصریح کرد: همواره تلاش اتاق‌های بازرگانی بر این است که در کنار مردم و نظام به تداوم تولید و فعالیت‌های اقتصادی کمک کنند تا نگرانی‌هایی که در زمینه کاهش ظرفیت اشتغال در کشور وجود دارد، رفع شود.

صمد حسن‌زاده با انتقاد از برخی موانع اداری و اجرایی در مسیر فعالیت‌های تولید و تجارت، افزود: همان گونه که در شرایط خاص مانند حادثه انفجار در بندر شهید رجایی، امکان تسریع در ترخیص کالاها و رفع موانع وجود دارد، انتظار می‌رود این رویکرد به‌صورت مستمر در دستور کار دستگاه‌های اجرایی قرار

به واردکنندگان و توسعه دیپلماسی اقتصادی، بر ضرورت اقدامات فوری برای کاهش فشار بر بنگاه‌ها تأکید کرد.

* حشمت‌الله عسگری، معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری تهران با تأکید بر تغییر شرایط اقتصادی کشور، خواستار بازتعریف ساختارهای تصمیم‌گیری شد و پیشنهاد داد مدیریت ستادهای تسهیل به سطحی فراتر از وزارت صمت منتقل شود تا هماهنگی بیشتری ایجاد شود. وی همچنین بر لزوم ارائه خدمات فورس‌ماژور به واحدهای تولیدی، تنفس بیمه‌ای و مالیاتی و تعریف خسارات واحدها به‌عنوان اعتبار مالیاتی تأکید کرد و این اقدامات را برای حفظ بنگاه‌ها در شرایط بحران ضروری دانست.

* فرج‌الله معماری، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی سمنان با بیان اینکه اقتصاد کشور در وضعیت اختلال قرار دارد، بر ضرورت بازتعریف مفاهیمی چون امنیت اقتصادی و بهره‌وری تأکید کرد و گفت: در شرایط کنونی، هدف اصلی بنگاه‌ها حفظ بقا و کاهش آسیب است، نه سودآوری حداکثری. وی همچنین با اشاره به وجود گلوگاه‌های متعدد در مسیر تولید، خواستار حرکت به‌سمت حکمرانی استانی و اقتصاد منطقه‌ای شد و این رویکرد را راهی برای افزایش تاب‌آوری اقتصادی دانست.

* مهدی عبدیان، رئیس اتاق بازرگانی،

از امکانات بین‌المللی برای مرادات‌شان حمایت شوند تا ظرفیت تولید همچنان حفظ شود. وی با بیان اینکه در دهه‌های گذشته بخش خصوصی همیشه در کنار دولتمردان حرکت کرده است، گفت: اکنون انتظار می‌رود که مطالبات آنها شنیده شود و به آنها فرصت داده شود تا با راهکارهای لازم بتوانند در مدیریت اقتصاد کشور بیشتر مشارکت کنند.

از هشدارهای میدانی تا پیشنهادهاى عملیاتی برای نجات تولید

در ادامه این نشست، رؤسای اتاق‌های بازرگانی و معاونان هماهنگی امور اقتصادی چند استان مرکزی کشور، با نگاهی واقع‌بینانه به وضعیت اقتصاد، ضمن هشدار نسبت به تداوم چالش‌ها، راهکارهایی مشخص برای حفظ تولید و عبور از شرایط موجود ارائه کردند که در ادامه به اهم آنها اشاره می‌گردد:

* محمود نجفی‌عرب، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران، با اشاره به سنگینی بار مقررات بر دوش فعالان اقتصادی، گفت: در شرایط فعلی، قوانین و آیین‌نامه‌ها به جای تسهیل، به مانعی برای کسب‌وکار تبدیل شده‌اند و باید متناسب با شرایط بحران بازنگری شوند. وی با ارائه پیشنهاداتی از جمله تأسیس صندوق تاب‌آوری اقتصادی، تسهیل واردات بدون منشأ ارز، اعطای مهلت

تصمیم‌گیری‌ها در آن با سرعت به مرحله اجرا می‌رسد، اما متأسفانه تا این لحظه آرایش اقتصادی کشور ما به‌گونه‌ای که متناسب با شرایط جنگی باشد، تشکیل نشده است. تعلل در تصمیم‌گیری امروز، به معنای تشدید بحران در آینده است. رضایی با انتقاد از طراحی بسته‌های حمایتی نامنطبق با واقعیت‌های اقتصادی بخش خصوصی کشور، به قیمت‌های مواد اولیه در بازار اشاره نمود و تدبیر برای تامین مواد اولیه و رفع مشکلات لجستیکی را در زمینه کنترل تورم نیز مفید دانست.

رئیس اتاق بازرگانی البرز در بخش دیگری، سه راهکار فوری را به مسئولان اجرایی و مجلس پیشنهاد داد و گفت: راهکار نخست برداشتن سقف واردات و آزادسازی ثبت سفارش بدون نیاز به انتقال ارز است، دومین پیشنهاد این است که تعطیلی موقت اجرای قانون مبارزه با پولشویی در شرایط جنگی عملیاتی شود و در قالب درخواست سوم انتظار می‌رود که امکانات و مجوزهای لازم به بخش خصوصی برای استفاده از ظرفیت‌های خارجی و بین‌المللی اعطا شود.

رضایی با بیان اینکه بخش خصوصی ایران علی‌رغم شرایط سخت کنونی همچنان در چرخه تولید فعال مانده است، گفت: ما از دولت نمی‌خواهیم که به فکر تخصیص و تامین مالی برای بخش خصوصی باشد، فقط برای استفاده

صنایع، معادن و کشاورزی استان قزوین نیز ضعف در نظام مدیریت و تمرکز اختیارات را از چالش‌های اصلی اقتصاد کشور دانست و گفت: فعالان اقتصادی در تعامل با سیاست‌های پولی و به‌ویژه بانک مرکزی با مشکلات جدی مواجه هستند. وی همچنین با اشاره به وجود رانت و انحصار در برخی حوزه‌ها، خواستار افزایش اختیارات استان‌ها و ایجاد فضای رقابتی سالم برای فعالیت بخش خصوصی شد. * محمدرضا صفی‌خانی، معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری قزوین با تأکید بر لزوم اعتماد به بخش خصوصی، تصریح کرد که اقتصاد دستوری پاسخگوی شرایط فعلی نیست و باید رویکردهای تجاری کشور اصلاح شود. وی همچنین بر حذف انحصار در واردات، توسعه صادرات بدون انتقال ارز و استفاده از ظرفیت کشورهای همسایه تأکید کرد و هم‌افزایی میان دولت و بخش خصوصی را لازمه عبور از بحران دانست.

* مهدی سلامتی، مدیرکل هماهنگی امور سرمایه‌گذاری و اشتغال استانداری سمنان با اشاره به مشکلات تأمین مالی بنگاه‌های بزرگ، اظهار کرد که تمرکز سیاست‌ها بیشتر بر واحدهای کوچک بوده و نیاز است تدابیر ویژه‌ای برای بنگاه‌های بزرگ اتخاذ شود. وی پیشنهاد داد: شرکت‌های تعاونی برای تأمین

مواد اولیه در استان‌ها شکل گیرد و همچنین تا بازگشت شرایط عادی، اختیارات بیشتری به استان‌ها داده شود تا فرآیندها حتی به‌صورت دستی و خارج از سامانه‌های پیچیده انجام گیرد.

* ابوالفضل ایرانی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی قم با توصیف شرایط فعلی به‌عنوان وضعیت «نه جنگ و نه صلح»، به برخی مشکلات در زنجیره تأمین و محدودیت مسیرهای وارداتی اشاره کرد و گفت: بنگاه‌ها به‌ویژه صنایع کوچک و متوسط به‌شدت نیازمند راهکارهایی برای تداوم ظرفیت فعالیت‌های خود هستند. وی با تأکید بر لزوم باز شدن مسیرهای تجاری، خواستار حذف موانع واردات و تخصیص مستقیم حمایت‌ها به بنگاه‌ها شد و نسبت به ارائه وعده‌های غیرواقعی هشدار داد.

* روح‌اله ابراهیمی، معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری قم با تأکید بر ضرورت تصمیم‌گیری فوری، گفت: شرایط به‌گونه‌ای است که تأخیر در تصمیم‌گیری می‌تواند هزینه‌های بیشتری به اقتصاد تحمیل کند و باید آرایش اقتصادی کشور هرچه سریع‌تر شکل گیرد. وی با اشاره به ظرفیت‌های مالی موجود، پیشنهاد داد از ابزارهایی مانند انتشار اوراق و منابع شبکه بانکی برای حمایت از

واحدهای آسیب‌دیده استفاده شود و همچنین تهاتر بدهی بنگاه‌ها با خسارات وارده در دستور کار قرار داده شود.

* ناصر بیکی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان مرکزی با اشاره به خسارات وارده به واحدهای تولیدی، تأکید کرد که بخشی از بنگاه‌ها از چرخه تولید خارج شده‌اند و این مسئله نیازمند توجه فوری دولت است. وی اصلاح حکمرانی اقتصادی و تدوین برنامه‌ای منسجم را از الزامات عبور از بحران دانست و بر بازنگری در نظام توزیع و تأمین مواد اولیه تأکید کرد.

* نرگس مرادخانی، معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری زنجان با ارائه تحلیلی از وضعیت اقتصاد کلان کشور، نسبت به کاهش درآمدهای ارزی، افزایش کسری بودجه و احتمال رشد تورم هشدار داد و تأکید کرد که شرایط پیش‌رو نیازمند تصمیم‌گیری‌های دقیق و حمایتی است. وی با اشاره به محدودیت‌های لجستیکی و اختلال در مسیرهای وارداتی، بر لزوم حمایت از بخش واقعی اقتصاد، رفع انحصار و ایجاد فضای فعالیت برای بخش خصوصی تأکید کرد و خواستار بازنگری در رویکردهای سیاستی شد.

گفتنی است در این نشست و در جمع‌بندی مسائل و موضوعاتی که مطرح شد، رؤسای اتاق‌های بازرگانی و معاونان اقتصادی استان‌ها در نقطه‌نظرات و دیدگاه‌های خود با تأکید بر ضرورت عبور از اقتصاد متمرکز و دستوری به‌عنوان یک راهبرد مشترک، بر تقویت حکمرانی منطقه‌ای، تسهیل تأمین مواد اولیه و اعتماد به ظرفیت‌های بخش خصوصی تأکید کردند. هم‌صدایی مسئولان اقتصادی این استان‌ها نشان می‌دهد که برای عبور از شرایط بحرانی، بیش از هر زمان دیگری به تصمیم‌گیری سریع، هماهنگی نهادی و اجرای راهکارهای عملیاتی نیاز است.

سرپرست صنایع عمومی وزارت صنعت خبر داد:

واردات مواد اولیه نساجی و پتروشیمی بدون انتقال ارز

کوتاه مدت را بپذیریم تا تولید را زنده نگه داریم. انصاری از ضرورت تغییر سیاست های ارزی برای حمایت از تولید سخن گفت و تاکید کرد: بر این اساس سیاست ارزی باید از سیاست صنعتی پشتیبانی کند تا نتیجه بخش باشد، همچنین سیاست تجاری باید از سیاست صنعتی پشتیبانی کند؛ بنابراین باید سیاست های صنعتی، تجاری و ارزی را همسو کنیم و اینجاست که اتاق بازرگانی می تواند دولت را یاری دهد.

معاون وزیر صمت در ادامه با اشاره به اهمیت تسهیل واردات، تاکید کرد: در شرایط فعلی به دنبال آن هستیم که مرزها را به هر روشی برای ورود مواد اولیه باز کنیم. در همین راستا هم مصوبه ستاد تنظیم بازار برای واردات را اجرا کردیم و گرچه اشکالاتی هم دارد؛ اما در حال اصلاح آنها هستیم. انصاری در ادامه با اشاره به برنامه دولت برای رفع کمبودها در زمینه پتروشیمی گفت: برنامه برای رفع کمبود این است که هر تولیدکننده بر اساس سهمیه ثبت شده اش کالا وارد کند و مجوز ۳ محصول اصلی بسته بندی را بر اساس ۱۶ تعرفه اساسی این حوزه، داده ایم و تا این لحظه موفق شده ایم از نهادهای مرتبط مجوز ۳۸ مورد (۲۲ مورد نساجی و ۱۶ مورد پتروشیمی) را تا سقف ۲ میلیارد دلار واردات تا ۶ ماه بگیریم که بتوانند بدون انتقال ارز، ثبت سفارش انجام دهند.

اعضای کمیسیون صنعت اتاق ایران در نشستی با حضور معاون صنایع وزیر صمت به طرح مشکلات صنعت و نهادهای تولیدی در وضعیت جنگی پرداختند و وضعیت نقدینگی، تورم، واردات، تخصیص ارز و لزوم تسهیل در تجارت را بررسی کردند.

در این نشست، رضا انصاری سرپرست معاونت صنایع عمومی وزارت صمت با توجه به مشکلات و انتقادات برخی از تولیدکنندگان تصریح کرد: همگی، واقعیت ها را می دانیم. وقتی اقتصاد یک کشور کوچک می شود، اثرات آن، همه را تحت تاثیر قرار می دهد. البته برخی تاب آوری بالاتری دارند و برخی کمتر، آنچه در این بین باید مورد توجه باشد، افزایش تاب آوری است. او ضمن اشاره به

چشم انداز آینده کشور گفت: در وزارتخانه ۴ سناریو را در نظر گرفتیم که در هر سناریو محاسبه شده است اگر درصد خاصی ارز تامین شود چه اتفاقاتی در حوزه اشتغال و تولید کشور رخ می دهد. انصاری ادامه داد: این گزارش در اختیار وزیر و رئیس جمهور قرار دارد تا مبنای تصمیم گیری ها باشد.

معاون وزیر صمت در ادامه تامین ارز به چهار روش شامل ارز حاصل از صادرات خود، ارز حاصل از صادرات دیگران، ارز سپرده های خود و سپرده های دیگران را مورد اشاره قرار داد و افزود: گرچه این روش ها پیامدهای منفی هم دارد؛ اما در بلندمدت خود را تنظیم می کند. باید عوارض

تهاجم نظامی علیه ایران، مسیر فرسایش تولید را تشدید کرده است

راه نجات بنگاه‌ها از شوک‌های سریالی

صنایع، بخش خصوصی بیش از هر چیز نسبت به فرسایش تدریجی بنگاه‌ها در سایه تداوم نااطمینانی هشدار می‌دهد. موسی احمدزاده، نایب‌رئیس کمیسیون اقتصاد کلان اتاق بازرگانی ایران، در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» با اشاره به پیامدهای تداوم شرایط نااطمینانی بر فضای تولید کشور گفت: آنچه امروز در صنعت ایران مشاهده می‌شود، ادامه روندی است که طی یک دهه اخیر به کوچک‌تر شدن مستمر بنگاه‌ها، به‌ویژه در بخش‌های کوچک و متوسط، منجر شده و اگر اصلاحات جدی در سیاست‌گذاری صورت نگیرد، این روند می‌تواند به مرحله‌ای برسد که بازگشت از آن سال‌ها زمان ببرد.

او با تأکید بر اینکه عبور نسبی از شوک‌های اخیر به معنای پایان بحران نیست، افزود: اینکه بنگاه‌ها تا امروز توانسته‌اند در شرایط سخت سرپا بمانند، نشانه تاب‌آوری است، اما ادامه این وضعیت بدون تغییر در رویکردهای مدیریتی، می‌تواند به فرسایش جدی ظرفیت‌های تولیدی منجر شود. به گفته او، مهم‌ترین مطالبه بخش خصوصی در شرایط فعلی، تغییر نگرش دولت از مداخله مستقیم به سمت تسهیل‌گری و واگذاری بخشی از اختیارات به سطوح اجرایی و بخش خصوصی است. احمدزاده با اشاره به تجربه واگذاری اختیارات در برخی مقاطع، تصریح کرد: همان‌گونه که در دوره‌هایی برای مدیریت بهتر تجارت و تأمین کالا، اختیاراتی به استان‌ها و اگذار شد، اکنون نیز لازم است در حوزه تولید،

واگذاری اختیارات و تسهیل فرآیندها اصلاح شود. زیرا بدون مشارکت واقعی بخش خصوصی در اجرا، خطر تضعیف بنگاه‌های کوچک و متوسط و تشدید کاهش اشتغال جدی خواهد بود.

هفته‌های اخیر نشان می‌دهد که اثرات جنگ تنها به اختلالات مستقیم محدود نمانده و از طریق کانال‌های مختلفی مانند بازار ارز، زنجیره تأمین، دسترسی به انرژی، حمل‌ونقل و انتظارات اقتصادی به بنگاه‌ها منتقل شده است. در چنین شرایطی، بسیاری از واحدهای تولیدی با کاهش ظرفیت، تعویق برنامه‌های توسعه و حتی توقف موقت فعالیت مواجه شده‌اند؛ روندی که اگر تداوم یابد، می‌تواند به خروج تدریجی بخشی از ظرفیت تولید از چرخه اقتصاد منجر شود.

خطر آب‌رفتن بنگاه‌ها

در میان روایت‌های مختلف از بازار کار

درحالی‌که اقتصاد ایران طی سال‌های گذشته زیر فشار مستمر بی‌ثباتی‌های کلان، نوسانات ارزی، محدودیت‌های تأمین مالی و سیاست‌گذاری‌های پرنوسان حرکت کرده، وقوع جنگ اخیر توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، این مسیر پرهزینه را وارد مرحله تازه‌ای کرده است؛ مرحله‌ای که در آن، بسیاری از بنگاه‌های تولیدی نه با یک شوک مقطعی، بلکه با انباشت بحران‌هایی مواجه شده‌اند که ادامه فعالیت آنها را با تردید روبه‌رو کرده است. واقعیت آن است که حتی در شرایط عادی نیز مسیر فعالیت برای بنگاه‌ها هموار نبود و اکنون این شوک بیرونی، همان مسیر ناهموار را به وضعیتی شکننده‌تر تبدیل کرده است. موسی احمدزاده نایب رئیس کمیسیون اقتصاد کلان اتاق بازرگانی ایران در این باره گفت: تداوم بوروکراسی پیچیده در شرایط پرشوک، تصمیم‌گیری کارآمد را مختل کرده و باید با

که در آن، بسیاری از بنگاه‌ها پیشاپیش در مرز بقا قرار داشته‌اند و ظرفیت تاب‌آوری آنها به شدت کاهش یافته بود. بنابراین، شوک جدید نه تنها یک بحران مستقل، بلکه تشدیدکننده روندی است که از قبل آغاز شده بود.

شوک جنگ و افزایش نااطمینانی

یکی از نخستین اثرات جنگ بر فضای اقتصادی، افزایش شدید نااطمینانی بوده است؛ عاملی که به طور مستقیم بر تصمیم‌گیری بنگاه‌ها تأثیر می‌گذارد. در چنین فضایی، پیش‌بینی‌پذیری بازارها کاهش یافته و بنگاه‌ها در برنامه‌ریزی تولید، تامین مواد اولیه و فروش محصولات با ابهام مواجه می‌شوند. این نااطمینانی خود را در چند سطح نشان داده است. از یک سو، نوسانات بازار ارز هزینه تامین مواد اولیه وارداتی را افزایش داده و از سوی دیگر، اختلال در روابط تجاری و حمل‌ونقل، دسترسی به نهاده‌های تولید را با مشکل مواجه کرده است. همزمان، کاهش تقاضای موثر در بازار نیز فشار مضاعفی بر تولیدکنندگان وارد کرده است. در نتیجه، حتی بنگاه‌هایی که از نظر فنی و عملیاتی توان ادامه فعالیت دارند، به دلیل نبود چشم‌انداز روشن از بازار، ناچار به کاهش تولید یا تعویق تصمیمات سرمایه‌گذاری شده‌اند. این وضعیت به‌ویژه در صناعی که وابستگی بالاتری به واردات دارند، با شدت بیشتری مشاهده می‌شود.

گلوگاه‌های انرژی و زیرساخت

یکی از مهم‌ترین کانال‌های انتقال اثر جنگ به بخش تولید، حوزه زیرساخت و به‌ویژه انرژی بوده است. اختلال در خدمات زیربنایی، مستقیماً به توقف یا کاهش ظرفیت تولید منجر می‌شود و در بسیاری از موارد، حتی وقفه‌های کوتاه‌مدت نیز هزینه‌های

حوزه قیمت‌گذاری و تنظیم بازار، موجب شده بنگاه‌ها نتوانند برنامه‌ریزی بلندمدتی داشته باشند و در نتیجه، تمایل به توسعه و سرمایه‌گذاری کاهش یافته است. این شرایط در نهایت به کاهش تولید، افت بهره‌وری و تضعیف زنجیره‌های ارزش منجر می‌شود. احمدزاده در پایان تأکید کرد: اقتصاد ایران از ظرفیت‌های قابل‌توجهی برخوردار است، اما بهره‌برداری از این ظرفیت‌ها مستلزم اصلاح جدی در شیوه حکمرانی اقتصادی است. اگر دولت بتواند با کاهش موانع، ایجاد ثبات در سیاست‌ها و استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی، مسیر فعالیت بنگاه‌ها را هموار کند، امکان عبور از شرایط فعلی وجود دارد؛ در غیر این صورت، ادامه روند موجود می‌تواند به تعمیق رکود و افزایش فشار بر بازار کار منجر شود.

تولید در مسیر فرسایش

اقتصاد ایران پیش از این نیز با نوعی فرسایش تدریجی در بخش تولید مواجه بوده است؛ فرسایشی که ناشی از ترکیب تورم بالا، رشد هزینه‌های تولید، دشواری دسترسی به مواد اولیه و محدودیت‌های تامین مالی بوده است. در چنین بستری، بنگاه‌ها به تدریج بخشی از ظرفیت خود را از دست داده و به سمت کوچک‌سازی یا کاهش فعالیت حرکت کرده‌اند. در این میان، بنگاه‌های کوچک و متوسط بیش از سایرین در معرض آسیب قرار داشته‌اند؛ چرا که از یک سو دسترسی محدودتری به منابع مالی دارند و از سوی دیگر، توان کمتری برای جذب شوک‌های ناگهانی از خود نشان می‌دهند. همین ویژگی باعث شده است که هر بحران جدید، از جمله شوک‌های سیاسی و امنیتی، به سرعت به توقف فعالیت این دسته از بنگاه‌ها منجر شود. جنگ اخیر دقیقاً در چنین شرایطی رخ داده است؛ شرایطی

واردات و صادرات، تصمیم‌گیری‌ها از حالت متمرکز و بوروکراتیک خارج شود تا امکان واکنش سریع‌تر به شرایط فراهم شود. او افزود: تداوم رویه‌های اداری پیچیده و کند، در شرایطی که اقتصاد با شوک‌های متعدد مواجه است، مانع از تصمیم‌گیری به موقع و کارآمد می‌شود.

به گفته او، یکی از محورهای اصلی پیشنهادی به دولت، حرکت به سمت برون‌سپاری و مشارکت واقعی بخش خصوصی در فرآیندهای اجرایی است. احمدزاده توضیح داد: بخش خصوصی به دلیل حضور مستقیم در میدان تولید و بازار، درک دقیق‌تری از شرایط دارد و می‌تواند در کنار دولت، نقش موثری در راهبری اقتصاد ایفا کند؛ در غیر این صورت، خطر از بین رفتن تدریجی بنگاه‌های کوچک و متوسط و به تبع آن کاهش اشتغال، جدی خواهد بود. او همچنین بر ضرورت تشکیل سازوکارهای هماهنگ میان نهادهای اقتصادی تأکید کرد و گفت: ایجاد ساختاری منسجم با حضور نهادهایی مانند بانک مرکزی، وزارت اقتصاد و نمایندگان بخش خصوصی می‌تواند به آسیب‌شناسی دقیق‌تر و تصمیم‌گیری هماهنگ‌تر کمک کند، به‌ویژه در شرایطی که اقتصاد با چالش‌های همزمانی مانند تورم، رکود و نااطمینانی مواجه است.

نایب‌رئیس کمیسیون اقتصاد کلان اتاق ایران با اشاره به موانع پیش‌روی تولید، خاطرنشان کرد: یکی از مهم‌ترین مشکلات، تداوم قوانین دست‌وپاگیر و بعضاً منسوخ است که نه تنها اصلاح نشده‌اند، بلکه در مواردی با تغییرات مکرر، بر بی‌ثباتی فضای کسب‌وکار افزوده‌اند. این بی‌ثباتی، اعتماد سرمایه‌گذاران را کاهش داده و باعث شده سرمایه‌ها به سمت فعالیت‌های غیرمولد یا کم‌ریسک‌تر حرکت کنند. او افزود: تغییرات پی‌درپی در سیاست‌ها، به‌ویژه در

سنگینی برای بنگاه‌ها ایجاد می‌کند. در شرایط جنگی، زیرساخت‌هایی مانند انرژی، حمل‌ونقل و ارتباطات به‌عنوان ستون فقرات فعالیت اقتصادی شناخته می‌شوند و هرگونه اختلال در آنها می‌تواند کل زنجیره تولید را مختل کند. تجربه هفته‌های اخیر نیز نشان داده که حتی نگرانی از اختلال در این حوزه‌ها، به‌تنهایی برای ایجاد رفتارهای احتیاطی در بنگاه‌ها کافی است. در چنین فضایی، بسیاری از واحدهای تولیدی به‌سمت استفاده از راهکارهای جایگزین مانند تامین برق اضطراری یا افزایش موجودی مواد اولیه حرکت کرده‌اند؛ اقداماتی که اگرچه به حفظ فعالیت کمک می‌کند، اما هزینه تولید را به‌طور قابل‌توجهی افزایش می‌دهد.

زنجیره تامین

زنجیره تامین یکی دیگر از حوزه‌هایی است که به‌شدت تحت‌تأثیر شرایط جنگی قرار می‌گیرد. محدودیت در حمل‌ونقل، افزایش هزینه‌های لجستیک، تأخیر در ترخیص کالا و ناامن‌شدن برخی مسیرهای تجاری، همگی عواملی هستند که جریان تامین مواد اولیه و توزیع کالا را با اختلال مواجه می‌کنند. در چنین شرایطی، بنگاه‌هایی که در گلوگاه‌های زنجیره تامین قرار دارند، اهمیت بیشتری

پیدا می‌کنند، چرا که توقف فعالیت آنها می‌تواند به‌سرعت به سایر بخش‌ها سرایت کند. با این حال، همین بنگاه‌ها نیز به‌دلیل وابستگی بالا به زیرساخت‌ها و شبکه‌های حمل‌ونقل، آسیب‌پذیری بیشتری دارند. نتیجه این وضعیت، افزایش عدم‌تعادل در بازارها، شکل‌گیری کمبودهای مقطعی و در نهایت، کاهش کارایی کل اقتصاد است. برای بسیاری از بنگاه‌ها، این اختلالات به معنای افزایش هزینه، کاهش حاشیه سود و در مواردی، توقف کامل فعالیت بوده است.

بحران نقدینگی و تنگنای مالی

یکی از جدی‌ترین پیامدهای جنگ برای بنگاه‌های تولیدی، تشدید بحران نقدینگی است. کاهش فروش، افزایش هزینه‌ها و تأخیر در دریافت مطالبات، همگی به کاهش جریان نقدی بنگاه‌ها منجر می‌شوند و توان آنها برای ادامه فعالیت را محدود می‌کنند. در چنین شرایطی، دسترسی به منابع مالی به یک عامل تعیین‌کننده تبدیل می‌شود. با این حال، محدودیت‌های نظام بانکی و افزایش ریسک اعتباری، دریافت تسهیلات را برای بسیاری از بنگاه‌ها دشوار کرده است. این در حالی است که بنگاه‌های کوچک و متوسط بیش از سایرین به این منابع وابسته هستند. از همین رو، یکی از مهم‌ترین محورهای

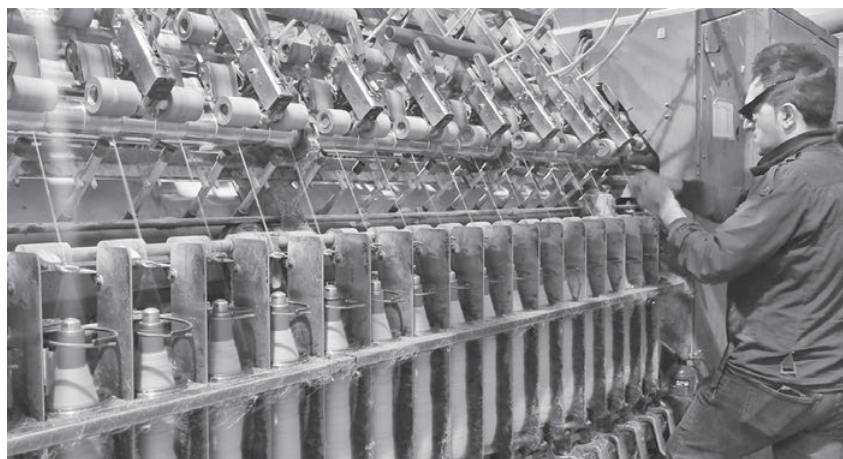
سیاستی در شرایط جنگی، تامین نقدینگی و سرمایه در گردش بنگاه‌ها عنوان می‌شود؛ موضوعی که در گزارش‌های کارشناسی نیز بر آن تأکید شده است. ایجاد خطوط اعتباری ویژه، تضمین تسهیلات و تعویق بازپرداخت بدهی‌ها از جمله ابزارهایی هستند که می‌توانند به کاهش فشار مالی بنگاه‌ها کمک کنند.

هزینه‌های دولتی و فشار مضاعف

در کنار محدودیت‌های بازار، تعهدات مالی بنگاه‌ها نسبت به دولت نیز در شرایط جنگی به چالشی جدی تبدیل می‌شود. پرداخت مالیات، حق بیمه و سایر عوارض، در شرایطی که درآمد بنگاه‌ها کاهش یافته، می‌تواند بخش قابل‌توجهی از منابع محدود آنها را جذب کند. به همین دلیل، در بسیاری از اقتصادها، تعویق یا تعدیل این پرداخت‌ها به‌عنوان ابزاری سیاستی برای حمایت از تولید مورد استفاده قرار می‌گیرد. این اقدام در واقع به بنگاه‌ها اجازه می‌دهد تا منابع خود را برای حفظ فعالیت، پرداخت دستمزدها و تامین مواد اولیه استفاده کنند. با این حال، در صورت عدم انعطاف در این حوزه، فشار هزینه‌ای می‌تواند به‌سرعت به تعطیلی بنگاه‌ها منجر شود؛ موضوعی که در شرایط کنونی، به‌ویژه برای واحدهای کوچک، از اهمیت بیشتری برخوردار است.

تقاضای ضعیف و بازارهای ناپایدار

جنگ تنها از مسیر عرضه به تولید آسیب نمی‌زند، بلکه از طریق کاهش تقاضا نیز اثرات خود را منتقل می‌کند. کاهش درآمد خانوارها، افزایش نااطمینانی و افت فعالیت‌های اقتصادی، باعث می‌شود تقاضای موثر برای کالاها و خدمات کاهش یابد. در چنین شرایطی، حتی بنگاه‌هایی که

بزرگترین ارائه کننده چیپس های تایوانی و چینی در ایران

واردات و پخش انواع نخ های فنسی جهت پرده و منسوجات خانگی
تهیه و توزیع نخ های پلی استر فیلامنت و اسپان جهت گردبافی و تخت بافی

تلفن: ۰۲۰ - ۶۷۴۰۱۵۵۵۲۱۹۸+
info@viratex-co.com

ISATEX
2026

پانزدهمین نمایشگاه بین المللی

صنعت نساجی وپوشاک

استان یزد

The 15th Yazd International
Textile & Garment
Industry Exhibition

۱۶ الی ۱۹ تیر ۱۴۰۵

7 - 10 July 2026, Yazd, Iran

ساعت ۱۷ الی ۲۲ / شهرک نمایشگاه های بین المللی یزد

www.isatex.ir

www.yazdfair.com

sima.nassaj@gmail.com

ستاد برگزاری:

تلفکس: ۰۳۵-۳۸۲۰۲۱۲۵-۶

همراه: ۰۹۱۳۳۵۱۹۳۶۲ - ۰۹۱۳۶۶۱۹۳۰۸

ضعف در مدیریت زنجیره تامین و لجستیک باعث شد که حتی کالاهای حیاتی و مواد اولیه به واحدهای تولیدی نرسد و تولید متوقف شود. نبود برنامه‌ریزی برای حفظ نیروی کار و مدیریت بحران، خروج کارکنان ماهر از صنایع را تشدید کرد و اختلال در تولید به سرعت در تمام بخش‌ها سرایت کرد. نتیجه این ناکامی، کاهش شدید تولید، تعطیلی بنگاه‌های قابل دوام و افزایش وابستگی به واردات بود که حتی در طول خود جنگ، توان رقابت و استمرار اقتصادی لبنان را کاهش داد. تجربه این کشور نشان می‌دهد که در زمان جنگ، فقدان سیاست‌های حمایتی فوری و مدیریت ناکارآمد زیرساخت‌ها و منابع مالی، می‌تواند صنایع را به سرعت از مسیر تولید خارج کند. بنابراین، مجموعه تحولات اخیر نشان می‌دهد که اقتصاد ایران در نقطه حساسی قرار گرفته است؛ نقطه‌ای که در آن، تداوم روند فعلی می‌تواند به کاهش محسوس ظرفیت تولید و تشدید مشکلات ساختاری منجر شود. جنگ اخیر، بیش از آنکه بحرانی مستقل باشد، به عنوان شتاب‌دهنده روندهای پیشین عمل کرده و نقاط ضعف موجود را برجسته‌تر کرده است.

در چنین شرایطی، نحوه واکنش سیاست‌گذاران اهمیت تعیین‌کننده‌ای دارد. تجربه‌های بین‌المللی نشان می‌دهد که در اقتصادهای درگیر بحران، سرعت، دقت و هدفمندی مداخلات اقتصادی نقش کلیدی در حفظ ثبات ایفا می‌کند. اگرچه بخشی از آسیب‌های وارد شده اجتناب‌ناپذیر است، اما نحوه مدیریت این شرایط می‌تواند تعیین کند که چه میزان از ظرفیت تولید حفظ می‌شود و چه بخشی برای همیشه از دست خواهد رفت. انتخاب میان این دو مسیر، بیش از هر زمان دیگری به سیاست‌گذاری اقتصادی وابسته شده است.

به صنایع کوچک و متوسط، امکان تداوم فعالیت تولیدی را فراهم آورد. صنایع بزرگ نیز با دریافت پشتیبانی فنی و منابع استراتژیک انرژی، توانستند تولید را ادامه دهند. یکی دیگر از اقدامات مهم، اولویت‌دهی به صنایع حیاتی در تامین انرژی و حمل‌ونقل بود؛ شبکه برق و سوخت صنعتی در دسترس بنگاه‌هایی قرار گرفت که نقش گلوگاهی در زنجیره تامین داشتند. همچنین دولت با کاهش فشار مالیاتی و تعویق پرداخت‌های الزامی، منابع نقدی بنگاه‌ها را آزاد کرد تا آنها بتوانند دستمزد کارکنان و مواد اولیه را تامین کنند. برنامه‌ریزی برای حفظ نیروی کار ماهر و جلوگیری از خروج آنها از چرخه تولید نیز از عوامل کلیدی موفقیت بود. نتیجه این اقدامات، ادامه تولید و جلوگیری از توقف گسترده صنایع در شرایط جنگی بود و نشان داد که سیاست‌های حمایتی هدفمند و سریع، حتی در زمان جنگ، می‌تواند ظرفیت تولید را حفظ کرده و از فروپاشی اقتصادی جلوگیری کند.

چرا صنایع لبنان در جنگ فروپاشید؟

نمونه‌ای دیگر، تجربه لبنان در جریان جنگ داخلی ۱۹۷۵ تا ۱۹۹۰ است که با وجود شرایط بحرانی، نتوانست صنایع خود را حفظ کند. در طول درگیری، بخش عمده‌ای از زیرساخت‌های انرژی، حمل‌ونقل و لجستیک تخریب شد و دولت قادر نبود جریان نقدینگی بنگاه‌ها را تضمین کند. صنایع کوچک و متوسط، که ستون اشتغال و تولید محسوب می‌شدند، دسترسی به تسهیلات مالی و مواد اولیه نداشتند و در نتیجه فعالیت آنها به سرعت کاهش یافت. فشار مالیاتی و تعهدات دولتی بدون انعطاف باقی ماند و منابع نقدی محدود بنگاه‌ها برای پرداخت بدهی‌ها مصرف شد، درحالی‌که هزینه‌های عملیاتی و دستمزدها تامین نشد.

با مشکل تامین مواجه نیستند، به دلیل نبود بازار کافی، ناچار به کاهش تولید می‌شوند. این وضعیت به‌ویژه در صنایع غیرضروری یا وابسته به بازارهای صادراتی، با شدت بیشتری مشاهده می‌شود. در این میان، نقش دولت به عنوان خریدار نهایی اهمیت پیدا می‌کند. افزایش خریدهای دولتی و تسویه مطالبات می‌تواند به تثبیت تقاضا و جلوگیری از کاهش شدید تولید کمک کند.

بنگاه‌های قابل دوام در مرز خروج از تولید

یکی از مهم‌ترین نگرانی‌ها در شرایط فعلی، خروج بنگاه‌های «قابل دوام» از چرخه تولید است؛ بنگاه‌هایی که در شرایط عادی توان ادامه فعالیت دارند، اما در اثر شوک‌های ناشی از جنگ با مشکل مواجه شده‌اند. از دست رفتن این بنگاه‌ها، به معنای از بین رفتن بخشی از ظرفیت تولیدی اقتصاد است که بازسازی آن در آینده نیازمند زمان و هزینه قابل توجهی خواهد بود. به همین دلیل، تمرکز سیاست‌گذاری باید بر حفظ این دسته از بنگاه‌ها باشد. در واقع، منطق اصلی سیاست‌های حمایتی در شرایط جنگی آن است که منابع محدود به‌گونه‌ای تخصیص یابد که بیشترین اثر را در حفظ ظرفیت تولید داشته باشد؛ هدفی که بدون اولویت‌بندی و طراحی دقیق سیاست‌ها قابل تحقق نیست.

چگونه یک کشور جنگ‌زده صنایع خود را در بحران حفظ کرد؟

در جریان جنگ ۱۹۴۸-۱۹۴۹ کره شمالی و جنوبی، دولت کره جنوبی موفق شد با مدیریت دقیق اقتصادی، بخش قابل توجهی از صنایع حیاتی خود را حفظ کند. اقدام اصلی، تمرکز بر حفظ زیرساخت‌ها و جریان نقدینگی بنگاه‌ها در زمان بحران بود. دولت با ایجاد خطوط اعتباری ویژه و ارائه تسهیلات کوتاه‌مدت

ویژه ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»

نما بازار

رصدخانه هوشمند صنعت نساجی

شماره ۲

(گزارش منتهی به ۳۱ اردیبهشت ۱۴۰۵)

خلیل الرحمن خلیلی پور، دکتری مهندسی نساجی (دانشگاه صنعتی امیرکبیر) - استراتژیست صنعت نساجی ایران

اشاره

در مقطع کنونی، بازار نساجی در فضایی از بلاتکلیفی و انتظار فرو رفته است. واگرایی شدید میان رشد مداوم قیمت مواد اولیه (مانند پنبه و PTA) و رکود تقاضا در بخش پایین دستی، حاشیه سود تولیدکنندگان را به شدت فشرده کرده است. در این شرایط «هزینه محور اما فاقد تقاضا»، صنعت با آینده‌ای نامطمئن و احتمال کاهش بیشتر نرخ‌های عملیاتی روبه‌روست.

در همین زمینه، روز سه‌شنبه ۲۲ اردیبهشت‌ماه، یک مینی کمپ در محل دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران) با همکاری همکارانم در نیکادمی و گروه نساجی نیکا و همچنین دانشکده، با حضور جمعی از فعالان صنعت نساجی برگزار کردیم و به بررسی فرصت‌ها و مسیرهای جدید در بازار و صنعت نساجی پرداختیم. عنوان مینی کمپ «از بحران تا بازآفرینی بازار؛ کشف فرصت‌های پسا جنگ در صنعت نساجی» بود که در ادامه، مباحث مهم این مینی کمپ از جمله عدم قطعیت‌ها و تحولات کلیدی زنجیره تأمین را برای کمک به تصمیم‌گیری‌های هوشمندانه‌تر فعالان صنعت نساجی بررسی می‌کنیم.

به تصویر کشیده شد. داده‌های ارائه‌شده نشان داد که چگونه یک درگیری کوتاه‌مدت می‌تواند منجر به منفی شدن رشد اقتصادی، سقوط شدید بخش خدمات، و افت سرمایه‌گذاری شود. این تحلیل، فضایی واقع‌گرایانه برای درک عمق چالشی که صنایع - از جمله نساجی - با آن روبه‌رو هستند، فراهم کرد.

پس از پذیرش واقعیت بحران و درک ابعاد اقتصادی آن، تمرکز بر استراتژی‌های زیر قرار گرفت:

- شناسایی بازارهای جایگزین: یافتن بازارهای صادراتی جدید یا تمرکز بر نیازهای تغییر یافته بازار داخلی.
- نوآوری در محصول: توسعه محصولاتی که با قدرت خرید جدید مصرف‌کننده و نیازهای دوران پسابحران همخوانی دارند.
- بهینه‌سازی زنجیره تأمین: کاهش وابستگی به منابع پریسک و ایجاد یک زنجیره تأمین تاب‌آورتر.
- تجدیدنظر در مدل کسب‌وکار: حرکت به سمت مدل‌های چابک‌تر و کم‌هزینه‌تر برای حفظ حاشیه سود.

در ادامه نگاهی دقیق‌تر به بازار و صنعت نساجی در دوران کنونی می‌اندازیم.

وضعیت کنونی صنعت و بازار نساجی در دوره جنگ و آتش‌بس

قطعا جنگ تمام کشور و هم‌وطنان ما را تحت تاثیر قرار داده و همه کسب‌وکارها هم از این موضوع مستثنی نبوده‌اند. با این حال، یک ویدیو از نشست ستاد تسهیل و رفع موانع تولید منطقه کاشان که توسط رسانه دوک منتشر شد، بسیار وایرال گردید. در این ویدیو یک تولیدکننده اینطور گفته که کارخانه تولیدی‌اش حدود ۹۰ درصد آسیب دیده و حدود ۸۰ میلیارد تومان خسارت به او وارد شده، اما فقط مبلغ خیلی ناچیزی تسهیلات به او می‌دهند؛ این در حالی است که با وجودی که کارخانه متوقف شده است، او حقوق و بیمه کارگران را به‌طور کامل پرداخت کرده، چراکه نمی‌خواهد نیروهای

ارائه با یک مقدمه غیرمنتظره اما کلیدی آغاز شد: «مدیریت استرس مدیران در شرایط بحران». در این بخش به این نکته تاکید شد که پیش از هرگونه تصمیم‌گیری استراتژیک، مدیران باید بتوانند بر استرس ناشی از عدم قطعیت غلبه کنند. تکنیک‌هایی مانند مدیریت زمان، اولویت‌بندی هوشمندانه، شکستن کارهای بزرگ به اجزای کوچک‌تر، و پذیرش واقعیت‌های غیرقابل کنترل به‌عنوان سنگ‌بنای رهبری در شرایط بحرانی معرفی شدند. پیام اصلی این بخش آن بود که یک ذهن آرام و متمرکز، اولین و مهم‌ترین دارایی یک کسب‌وکار در مواجهه با طوفان‌های اقتصادی است. در بخش دوم، با استفاده از مطالعات موردی مانند «اقتصاد اوکراین در شرایط جنگ» و بررسی اثرات اقتصادی «جنگ ۱۲ روزه تحمیلی علیه ایران»، تأثیرات ویرانگر بی‌ثباتی‌های امنیتی بر شاخص‌های کلان اقتصادی

جاری تا کیلویی ۴۶۰ هزار تومان نیز عرضه می‌شد. البته این در حالی بود که به علت عدم اطمینان از آینده بازار، خرید و فروش کمتر صورت می‌گرفت و همین موضوع باعث شد که نهایتاً تا ۴۳۰ هزار تومان قیمت این محصول متعادل گردد.

قیمت نخ اسپان پلی‌استر نمره ۳۰ رینگ خارجی کارتنی هر کیلوگرم حدود ۵۱۸ هزار تومان و نمره ۲۰ آن نیز هر کیلوگرم ۴۹۵ هزار تومان معامله گردید.

بر اساس صورت‌های مالی ارائه‌شده پتروشیمی تندگویان در سال ۱۴۰۴، با وجود اینکه درصد فروش گرید الیاف نسبت به سایر محصولات آن شرکت ۲ درصد افزایش یافته است، به علت جنگ و مسائل تبعی آن، کل این محصول حدود ۱۱ درصد افت فروش داشته است که مجموع آن به ۲۶۴ هزار تن رسیده است.

از دست دادن بازار شب عید

اسفندماه که به شکل سنتی «بازار شب عید» و نقطه امید تولیدکنندگان به شمار می‌رود، تحت تأثیر شوک جنگ با افت چشمگیر و بی‌سابقه فروش همراه شد. این رکود و ابهام ناشی از شرایط، ترمز تولید را کشید و دامنه تعطیلات نوروزی برخی واحدهای صنعتی را حتی تا پایان

متخصصی که حفظ آن‌ها برای ادامه تولید ضروری است را از دست بدهد. او همچنین گفته که امروز حدود ۱۵ میلیارد تومان بدهی دارد و برای پرداخت آن مجبور شده تمام زندگی خود را بفروشد.

متأسفانه در جنگ اخیر، پتروشیمی فجر به عنوان تامین‌کننده متمرکز بوتیلیتی آسیب جدی دیده که شوک بزرگی به کل زنجیره ارزش، به ویژه پتروشیمی شهید تندگویان و در نهایت صنایع نساجی وارد کرده است. این که آسیب‌دیدگی چه میزان بوده و تا کی این آسیب رفع می‌گردد اطلاع دقیقی نداریم. ولی به نظر می‌رسد دست‌کم تا چندماه آینده این موضوع گریبان‌گیر صنعت کشور است. از طرفی، موضوع واردات و بازرگانی خارجی نیز با توجه به مسیر دریایی بسته‌شده تنگه هرمز و دریای عمان به مخاطرات تامین مواد اولیه افزوده است و عمده تجار هم به دنبال راه‌های جایگزین با قابلیت اطمینان بالا هستند که هم زمان تحویل را طولانی‌تر کرده و هم هزینه مواد اولیه را افزایش می‌دهد.

تندگویان برای تولید اسید ترفتالیک تصفیه‌شده (PTA) و تبدیل آن به پلی‌اتیلن ترفتالات (PET)، به شدت به بخار و برق پتروشیمی فجر وابسته است. واکنش‌های پلیمریزاسیون نیازمند کنترل دقیق دما و فشار هستند. در صورت قطع این ورودی‌ها، تولید در واحدهای PTA و PET فوراً متوقف می‌شود. وضعیت عرضه چیپس پلی‌استر گرید نساجی در بازار بورس کالا نشان می‌دهد که عملاً در اردیبهشت‌ماه هیچ چیپس سمی‌دالی عرضه نشده است و فعلاً در دو هفته اخیر پتروشیمی تندگویان هفته‌ای حدود ۱۰۰۰ تن چیپس سوپربرایت عرضه کرده است. این وضعیت موجب شده است که شوک قیمتی به همراه داشته باشد. بر اساس اصول اولیه اقتصاد، زمانی که عرضه متوقف شود، قیمت موجودی انبارهای فعلی به شدت افزایش می‌یابد. تا جایی که چیپس عرضه‌شده سوپربرایت گرید نساجی از حدود کیلویی ۲۹۲ هزار تومان تا حدود ۳۸۵ هزار تومان نیز به فروش رسید. به همین ترتیب، صنایع پایین‌دستی (پارچه، پوشاک و فرش) با کمبود شدید و گرانی بی‌سابقه نخ مواجه شده‌اند که منجر به افزایش شدید قیمت تمام‌شده محصول نهایی برای مصرف‌کننده شده است. به عنوان مثال، در لحظه تنظیم نهایی این گزارش هر کیلوگرم نخ پلی‌استر DTY نمره ۱۵۰ دنیر ۴۸ فیلامنت در هفته

فروردین ماه نیز تمدید کرد.

پتروشیمی) را تا سقف ۲ میلیارد دلار واردات تا ۶ ماه گرفته است که بتواند بدون انتقال ارز، ثبت سفارش کنند. او اشاره کرده است که در شرایط فعلی به دنبال این هستیم که مرزها را به هر روشی برای ورود مواد اولیه باز کنیم. در همین راستا هم مصوبه ستاد تنظیم بازار برای واردات را اجرا کردیم و گرچه اشکالاتی هم دارد؛ اما در حال اصلاح آنها هستیم.

کلید شکست محاصره دریایی: مرسین؛ دروازه بازرگانی ایران

در یک گزارش عملیاتی که توسط اتاق بازرگانی اصفهان تهیه شده و در مینی کمپ اخیر هم ارائه گردید، بندر مرسین ترکیه با مزیت‌هایی چون پایداری و هزینه کمتر و قیمت رقابتی‌تر و سطح کنترل، انعطاف‌پذیری عملیاتی و بیشتر بودن نقش فورواردرهای ایرانی، برای واردات ماشین‌آلات، مواد اولیه حجیم و بارهای غیرفوری پیشنهاد داده شده و بر سایر مسیرهای دریایی، زمینی و ریلی ارجح دانسته شده است. هم‌اکنون دفاتر فعالی توسط بازرگانان و کارآفرینان ایرانی در ترکیه مشغول هستند که می‌توانند بخش قابل‌توجهی از مشکلات تامین مواد اولیه و لجستیک آن را در صنعت نساجی حل نمایند و نویسنده این گزارش در این زمینه می‌تواند آن‌ها را معرفی نماید.

نبض بازار جهانی (رصدخانه چین)

در ماهی که گذشت، بازارهای مرجع نساجی شاهد یک واگرایی جدی میان قیمت مواد اولیه و محصولات نهایی (نخ) بودند. فشار هزینه‌ها از یک سو و عدم کشش تقاضا در صنایع پایین‌دستی از سوی دیگر، حاشیه سود تولیدکنندگان را به شدت تحت تأثیر قرار داده است.

۱. زنجیره پلی‌استر: رشد هزینه بالادست، افت شدید پایین‌دست

داده‌های ماهانه نشان می‌دهد که این زنجیره درگیر یک فشار هزینه‌ای (Cost-Push) نامتوازن است:

ماده اولیه PTA با رشد ماهانه ۳,۵۸ درصد همراه بوده و قیمت آن تا محدوده ۶,۸۳۷ یوان افزایش یافته است. در معاملات روزانه اخیر (۲۰ می) نیز PTA رشد جزئی ۰,۲۰ درصد را ثبت کرد.

نخ‌های پلی‌استر: برخلاف رشد ماده اولیه، محصولات پایین‌دستی با افت شدید ماهانه مواجه شدند. نخ POY با ریزش ۵,۹۷ درصد (رسیدن به محدوده ۸۷۵۶ یوان و سپس ۸۶۱۸ یوان در اواخر می) و نخ DTY با افت ۵,۹۴ درصد پیش‌تاز کاهش قیمت بوده‌اند.

* تحلیل بازار: این روند نشان‌دهنده ضعف مفرط در تقاضای نهایی و بافندگی‌هاست. تولیدکنندگان مجبور شده‌اند برای ترغیب خریداران، به‌رغم افزایش قیمت PTA، نرخ محصولات خود را کاهش دهند. این امر نشان از ورود بازار به فاز رکود انتظاری دارد.

بسیاری از صنعتگران ایرانی، هوشمندانه این تهدید و سکنه تولیدی را به یک «تنفس استراتژیک» تبدیل کردند؛ به این معنا که روزهای تعطیلی و رکود بازار، به فرصتی طلایی برای تعمیر، نگهداری و اورهال ماشین‌آلات تبدیل شد تا زیرساخت‌های تولید برای روزهای باآفرینی بازار و بازگشت پرقدرت، نفس تازه‌ای بکشند. با این وجود، هنوز در بخش‌های مختلفی از زنجیره ارزش نساجی و پوشاک واحدهایی هستند که تولید خود را به شکل موقت متوقف کرده‌اند که علت اصلی آن در چالش‌های نقدینگی و تامین مواد اولیه است. این مورد به‌ویژه در زنجیره پلی‌استر نساجی بیشتر مشاهده می‌شود و می‌تواند نگران‌کننده هم باشد.

بحران تأمین مواد اولیه: پاشنه آشیل تولید در دوران پساجنگ

کاهش بهره‌وری و افت تولید ناشی از شرایط جنگی، اگرچه چالشی جدی است، اما اکنون تأمین مواد اولیه به مهم‌ترین دغدغه و پاشنه آشیل صنعت نساجی تبدیل شده است. این بحران در دو جبهه وارداتی و داخلی، زنجیره تأمین را به‌شدت تحت فشار قرار داده است:

- انسداد در مسیر واردات الیاف: تأمین الیاف وارداتی ضروری

نظیر اکریلیک، ویسکوز، پنبه و پشم که در سال گذشته نیز با چالش‌های ثبت‌سفارش و تخصیص ارز مواجه بود، اکنون به‌دلیل تشدید محدودیت‌های ارزی و اختلالات جدی در لجستیک و حمل‌ونقل بین‌المللی، به‌مراتب پیچیده‌تر شده است.

- فقدان ذخایر استراتژیک: عدم استفاده از تجربیات گذشته (نظیر

جنگ ۱۲ روزه) باعث ازدست‌رفتن فرصت طلایی برای تسریع در واردات و ایجاد ذخایر استراتژیک مواد اولیه شد؛ اقدامی که با حمایت به‌موقع بانک مرکزی و وزارت صمت می‌توانست تاب‌آوری صنعت را در شوک‌های فعلی تضمین کند (مشابه تدابیر اتخاذشده برای کالاهای اساسی).

- آسیب به زنجیره تأمین داخلی (پتروشیمی‌ها): بخش

قابل‌توجهی از مواد اولیه داخلی شامل چیپس پلی‌استر (تأمین از پتروشیمی تندگویان) و انواع پلی‌پروپیلن‌های نساجی با اختلال ناشی از آسیب‌های واردشده به صنعت پتروشیمی مواجه شده است. با وجود بازگشت تدریجی بخشی از ظرفیت تولید پلی‌پروپیلن به مدار و آغاز عرضه‌ها در بورس، کمبود شدید چیپس پلی‌استر همچنان واحدهای تولید الیاف و نخ را در تنگنای جدی قرار داده است. در مجموع، ارزیابی‌ها نشان می‌دهد ذخایر مواد اولیه واحدهای ریسندگی و نساجی به‌شدت محدود است و تسریع در رفع موانع تأمین ارزی و داخلی، اقدامی حیاتی و فوری برای جلوگیری از توقف کامل خطوط تولید به شمار می‌رود. البته معاون وزیر صمت اعلام کرده است که تا این لحظه از نهادهای مرتبط مجوز ۳۸ مورد (۲۲ مورد نساجی و ۱۶ مورد

تحلیل بازار الیاف ویسکوز (VSF) و اثرات جانشینی

بازار الیاف ویسکوز برخلاف سایر بخش‌های رکودی، تحرکات مثبتی را تجربه می‌کند که ناشی از چند عامل کلیدی است:

اثر جایگزینی (Substitution Effect): به دلیل رشد شدید قیمت پنبه، اختلاف قیمت آن با ویسکوز کاهش یافته و بسیاری از تولیدکنندگان پایین‌دستی استراتژی «جایگزینی ویسکوز به جای پنبه» را اتخاذ کرده‌اند که تقاضا برای این محصول را تقویت کرده است.

محرک‌های قیمتی پایدار: قیمت نخ ریون (R³S) به ۱۶۸۰۰ تا ۱۷۰۰۰ یوان به ازای هر تن رسیده است. هزینه‌های بالای مواد اولیه (خمیر حل‌شونده)، موجودی پایین تولیدکنندگان ویسکوز و نرخ بالای بهره‌برداری، کفه عرضه و تقاضا را تنگاتنگ نگه داشته است.

پیش‌بینی روند: خریداران فعلاً به دلیل نرسیدن به اوج فصل مصرف، خریدهای احتیاطی (فقط در حد نیاز) دارند که از جهش ناگهانی قیمت جلوگیری کرده است. با این حال، انتظار می‌رود در اواخر ماه می، قیمت ویسکوز با روندی صعودی و باثبات در محدوده ۱۳۹۰۰ تا ۱۴۰۰۰ یوان تثبیت شود. آینده این بازار در بلندمدت کاملاً وابسته به تقاضای واقعی فصلی و نوسانات قیمت خمیر حل‌شونده خواهد بود.

۲. بازار پنبه: زنگ خطر جدی برای ریسندگان

پنبه مخلوج (ماده اولیه): در بازه ماهانه با جهش قابل‌توجه ۵٫۹۵ درصد روبه‌رو شد و در اواخر می به محدوده ۱۷۶۷۴ یوان بر تن رسید.

نخ پنبه: در همان بازه ماهانه، تغییرات نخ پنبه دقیقاً صفر بوده است (تثبیت روی ۲۴۳۷۵ یوان). در هفته‌های اخیر نیز قیمت این نخ به سختی با رشد بسیار ناچیز ۰٫۳۰ درصد به ۲۴۷۰۰ یوان رسید.

* تحلیل بازار: اختلاف فاحش ۵٫۹۵ درصد رشد ماده اولیه در برابر رشد صفر درصدی محصول نهایی، به معنای فشرده‌شدن شدید حاشیه سود ریسندگان (Margin Squeeze) است. بازار پایین‌دست به هیچ‌وجه توانایی و کشش هضم قیمت‌های جدید پنبه را ندارد و ریسندگان در انتقال بار تورمی به حلقه‌های بعدی زنجیره ناکام مانده‌اند.

در کنار فشارهای هزینه‌ای داخلی، آمارهای تجارت بین‌الملل و ظرفیت‌سازی‌ها در ماه آوریل و می ۲۰۲۶ (اردیبهشت ۱۴۰۵) نشان‌دهنده تحولاتی متناقض در بازار جهانی پنبه و نخ است:

توسعه ظرفیت در چین به‌رغم رکود: با وجود ضعف تقاضا، سرمایه‌گذاری‌های سنگینی در حال ورود به مدار تولید است. پروژه‌های

بزرگ ریسندگی در هوبی و سین‌کیانگ با ظرفیت‌های بالا (نظیر تولید سالانه ده‌ها هزار تن نخ پنبه کامپکت و اپن‌اند) در همین ماه راه‌اندازی یا سرعت گرفته‌اند که در آینده نزدیک می‌تواند عرضه نخ پنبه در بازار را به‌شدت افزایش دهد.

جهش واردات چین: واردات پنبه و نخ پنبه در چین طی آوریل ۲۰۲۶ به ترتیب با رشد خیره‌کننده سالانه ۱۷۱ و ۶۷ درصد همراه بوده است، هرچند نسبت به ماه قبل افت جزئی داشته‌اند. این حجم عظیم واردات می‌تواند به معنای ذخیره‌سازی توسط چین باشد.

افت عرضه استرالیا و کاهش تقاضای کره:

در سمت دیگر بازار، تولید پنبه استرالیا با افت مواجه شده و به ۴٫۳ میلیون عدل کاهش یافته است. همچنین واردات کره جنوبی با سقوط ۶۵ درصدی در مقیاس سالانه روبه‌رو شده که تاییدی دیگر بر ضعف تقاضای جهانی در صنایع پایین‌دستی است.

می‌توان نتیجه‌گیری کرد که ورود ظرفیت‌های عظیم جدید ریسندگی در چین همزمان با افت تقاضای جهانی (نمونه کره جنوبی) و فشار هزینه ماده اولیه، می‌تواند رقابت منفی برای فروش نخ را در ماه‌های آینده تشدید کرده و حاشیه سود ریسندگان را بیش از پیش تهدید کند.

Textile Spot Price: Daily(Unit:RMB)				
Commodity	Sectors	05-19	05-20	
Cotton Lint	Textile	17,614.67	17,674.83	0.34%
PTA	Textile	6,560.41	6,573.67	0.20%
Cotton yarn	Textile	24,700.00	24,700.00	0.00%
Polyester POY	Textile	8,618.75	8,618.75	0.00%
Polyester DTY	Textile	9,787.50	9,787.50	0.00%
Polyester FDY	Textile	9,045.00	9,045.00	0.00%
Polyamide FDY	Textile	17,575.00	17,575.00	0.00%
Polyester staple fiber	Textile	8,153.34	8,108.93	-0.54%
Spot Price: Weekly(Unit:RMB)				
Commodity	Sectors	05-11	05-15	
Cotton yarn	Textile	24,625.00	24,700.00	0.30%
Cotton Lint	Textile	17,948.17	17,976.83	0.16%
Polyamide FDY	Textile	17,775.00	17,775.00	0.00%
Polyester staple fiber	Textile	8,197.97	8,136.58	-0.75%
Polyester FDY	Textile	9,153.33	9,028.33	-1.37%
PTA	Textile	6,670.25	6,573.34	-1.45%
Polyester POY	Textile	8,756.25	8,618.75	-1.57%
Polyester DTY	Textile	9,987.50	9,812.50	-1.75%
Spot Price: Monthly(Unit:RMB)				
Commodity	Sectors	04-01	04-30	
Cotton Lint	Textile	16,802.17	17,802.50	5.95%
PTA	Textile	6,601.53	6,837.86	3.58%
Polyester staple fiber	Textile	8,291.12	8,343.13	0.63%
Cotton yarn	Textile	24,375.00	24,375.00	0.00%
Polyamide FDY	Textile	18,675.00	18,175.00	-2.68%
Polyester FDY	Textile	9,445.00	9,178.33	-2.82%
Polyester DTY	Textile	10,618.75	9,987.50	-5.94%
Polyester POY	Textile	9,312.50	8,756.25	-5.97%
Product Category				

آسیب جنگ؛ ۹ برابر بودجه عمومی سال گذشته

اقتصاد ایران پس از جنگ به کدام سمت می‌رود؟

تبدیل شده و در واقع آنچه مهم‌تر از کسری بودجه است، نحوه تامین این کسری و همچنین هدف از خلق آن است. گرچه به‌طور کلی کسری بودجه را می‌توان نشانه‌ای از مداخلات دولت در اقتصاد تلقی کرد که این امر در بلندمدت به نظم بازار آسیب‌های قابل‌توجهی وارد می‌کند؛ آسیب‌هایی که احتمالاً با تحمل درد بسیار زیادی درمان می‌شوند.

براساس آخرین داده‌ها، کسری حقیقی تراز عملیاتی بودجه دولت ایران از سال ۱۳۸۱ بالاتر از ۱۰۰ هزار میلیارد تومان بوده و دولت برای تامین این کسری به انواع و اقسام راه‌ها متوسل شده است. راه‌هایی که اغلب شامل استقراض مستقیم از بانک مرکزی، استقراض غیرمستقیم از طریق شبکه بانکی، استفاده از منابع صندوق توسعه ملی و سایر صندوق‌ها، انتشار اوراق مالی و کاهش بودجه عمرانی می‌شود. در تمام این موارد خلق نقدینگی از طریق افزایش پایه پولی یا به‌صورت درون‌زا اتفاق افتاده یا اینکه کاهش تولید در نهایت به پیشی گرفتن رشد حجم پول از مقدار تولید منجر خواهد شد؛ در نهایت افزایش قیمت‌ها، نااطمینانی اقتصادی و کاهش رشد تولید ناخالص داخلی و رفاه، پیامد این کسری بودجه برای اقتصاد خواهد بود.

کسری بودجه پیش از جنگ

به گزارش اقتصاد نیوز، روند خلق کسری بودجه توسط دولت نشان از آن دارد که کمترین میزان کسری بودجه بر مبنای ارقام اعلام‌شده قبل از جنگ ۱۲ روزه بین ایران و اسرائیل و طبعاً جنگ ۴۰ روزه در سال گذشته اتفاق افتاده است. محاسبات حاکی از آن است که در سال گذشته کسری بودجه حقیقی در سال ۱۴۰۴ به قیمت‌های ثابت سال ۱۴۰۲ برابر با ۱۱۹ همت بوده است. البته اگر اعداد و ارقام کسری بودجه بعد از دو جنگ محاسبه و برآورد شود احتمالاً این رقم بسیار بالاتر از عدد فعلی خواهد بود.

این‌ها درحالی است که از سال ۱۳۸۱ تا ۱۴۰۴ کسری حقیقی تراز عملیاتی که به قیمت‌های سال ۱۴۰۲ بازگردانده شده، بالاتر از ۲۰۰ همت بوده است. بالاترین کسری حقیقی تراز عملیاتی در سال ۱۴۰۰ برآورد شده و معادل ۹۴۴ همت بوده است. اما نکته قابل‌توجه در روند کسری بودجه این را نشان می‌دهد که دولت هرساله مخارجی بیش از درآمد دریافتی خود داشته و از همین‌رو اقتصاد کشور با تحمل تورم هزینه این کسری بودجه را پرداخته است. از سوی دیگر مداخلات دولت نیز تهدید دیگری برای اقتصاد ایران بوده که در نهایت یکی از عوامل اصلی خلق کسری بودجه محسوب می‌شود.

اقتصاد ایران در سال‌های گذشته با مجموعه‌ای از عدم‌تعادل‌های مزمن مواجه بوده است؛ عدم‌تعادل‌هایی که مهم‌ترین نمود آن در کسری پایدار بودجه دولت دیده می‌شود. این کسری نه‌تنها ناشی از شکاف میان هزینه‌ها و درآمدهای عملیاتی است، بلکه ریشه در ساختار مالی دولت، وابستگی به درآمدهای ناپایدار (به‌ویژه نفت)، محدودیت‌های تحریمی و سطح بالای مداخلات دولت در اقتصاد دارد. در چنین شرایطی، تامین مالی کسری بودجه عمدتاً از مسیرهایی صورت گرفته که یا به افزایش پایه پولی منجر شده یا از طریق شبکه بانکی به رشد درون‌زای نقدینگی دامن زده است؛ فرآیندی که در نهایت به تورم مزمن، نااطمینانی اقتصادی و تضعیف رشد اقتصادی انجامیده است.

آسیب پذیری اقتصاد در مقابل شوک‌های بیرونی

از سوی دیگر، کاهش سرمایه‌گذاری، فرسایش زیرساخت‌ها، فشار بر بخش تولید و محدودیت دسترسی به منابع خارجی، این عدم‌تعادل‌ها را تشدید کرده و اقتصاد را در برابر شوک‌های بیرونی آسیب‌پذیرتر ساخته است. در این میان، جنگ‌های اخیر نه‌تنها به‌عنوان یک شوک بیرونی، بلکه به‌عنوان منبعی از خسارات گسترده اقتصادی نیز عمل کرده‌اند. تخریب زیرساخت‌ها، آسیب به بخش مسکن و کسب‌وکارها و اختلال در فعالیت‌های اقتصادی، بار مالی سنگینی را برای بازسازی و جبران خسارات بر دوش دولت قرار داده است؛ باری که در مقایسه با ظرفیت‌های مالی دولت، بسیار بزرگ و فراتر از منابع موجود ارزیابی می‌شود.

حال، در چنین بستری، تحمیل این هزینه‌های سنگین به اقتصادی که از پیش با کسری بودجه مزمن مواجه بوده، به‌احتمال زیاد به تعمیق این کسری منجر خواهد شد. محدود بودن درآمدها، تضعیف پایه‌های مالیاتی در شرایط رکودی و تداوم محدودیت‌های خارجی، گزینه‌های تامین مالی را بیش از پیش محدود می‌کند.

کسری بودجه و پیامد آن برای اقتصاد

اقتصاد ایران سال‌هاست که با پدیده‌ای به نام کسری بودجه روبه‌رو است. به عبارتی در این سال‌ها هزینه‌های جاری دولت از درآمد عملیاتی آن بیشتر گزارش شده و به بیانی، بین هزینه‌ها و درآمدها شکاف به‌وجود آمده است. با این‌حال کسری بودجه در بسیاری از اقتصادهای جهان به امری معمول

با ضررها و آسیب‌های هنگفت اقتصادی روبه‌رو شده که جبران آن‌ها کاری سخت و دشوار است. یکی از اصلی‌ترین نتایج این خسارت، عمیق‌تر شدن بحران کسری بودجه دولت است؛ نهادهای که درآمدهای قابل‌اعتبار و اطمینانی هم نداشته و با توجه به وضعیت فعلی محاصره و تحریم‌های بین‌المللی، امکان توسل به درآمدهای نفتی نیز میسر نیست.

از سوی دیگر تحمیل خسارات فراوان جنگ و نااطمینانی از نحوه پایان جنگ امکان اخذ مالیات از کسب‌وکارها را نیز تحت تأثیر قرار داده؛ چراکه کسب‌وکارها نیز در نتیجه اتفاقات اخیر با رکود و مشکلات قابل‌توجهی در درآمدزایی مواجه شده‌اند. از همین‌رو تنها راه باقی‌مانده احتمالاً خلق پول و به عبارتی پولی‌سازی کسری بودجه است. این امر با توجه به وضعیت فعلی آتش‌بس و عدم پایان جنگ فرض گرفته شده است.

تشدید تورم در راه است؟

دولت برای تأمین احتمالاً برخی از خسارات وارد آمده به ساختمان‌های مسکونی و تجاری اعطای تسهیلات ویژه را در نظر گرفته است. تسهیلاتی که اغلب به بانک‌ها تکلیف می‌شوند و از همین‌رو تسهیلات تکلیفی نام دارند. اعطای تسهیلات در جهت بازسازی و جبران خسارت‌ها یکی از راه‌های مدنظر دولت برای تأمین مالی است. با این حال با توجه به اینکه دولت ایران به‌صورت ساختاری با معضلی به نام کسری بودجه روبه‌روست و تورم افسار گسیخته در اقتصاد حاکم است، این راهکار می‌تواند این خطر را به دنبال داشته باشد که رشد نقدینگی از سطح بالای کنونی نیز فراتر برود.

با توجه به اینکه رقم تسهیلات مورد اشاره هنوز توسط دولت اعلام نشده، به ذکر اعداد و ارقام مرتبط با بعد از جنگ ۱۲ روزه می‌پردازیم. امری که این امکان را به ما می‌دهد که به برآوردی نسبت به آنچه که قرار است در رابطه با تأمین مالی جبران خسارات بعد از جنگ ۴۰ روزه به وقوع بپیوندد برسیم. براساس گفته‌های غلامرضا مصباحی مقدم یکی از اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، دولت بعد از جنگ ۱۲ روزه مبلغ ۲۷۵ همت پول پر قدرت به اقتصاد وارد کرد که با ضریب فزاینده ۷٫۸ معادل خلق ۲ هزار هزار میلیارد تومان نقدینگی جدید بود. این رقم احتمالاً بعد از جنگ ۴۰ روزه آمریکا و اسرائیل با ایران با توجه به حجم خسارات، بسیار بیشتر بوده و در نتیجه احتمالاً افزایش نقدینگی در اقتصاد تورم‌زده ایران بسیار بالاتر از بعد از جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل خواهد بود.

براساس آخرین آمار بانک مرکزی در آذر سال ۱۴۰۴ حجم نقدینگی خلق شده در اقتصاد کشور برابر با ۱۳٫۵ هزار هزار میلیارد تومان بوده و رشد نقدینگی نیز برابر با ۴۰٫۹ درصد بوده است. بنابراین در این زمینه باید منتظر ماند و دید که در نتیجه تسهیلات تکلیفی برای جبران خسارات جنگ، چقدر نقدینگی در اقتصاد خلق شده و رشد نقدینگی به کجا خواهد رسید. با همه این‌ها می‌توان گفت افزایش تورم پیامدی است که در ادامه پیش‌روی اقتصاد ایران قرار دارد.

به‌طور کلی به‌نظر می‌رسد محدودیت‌های تحریمی آمریکا و غرب بر فروش نفت ایران یکی از عوامل رشد کسری بودجه از سال ۱۳۹۰ بوده که موجبات کاهش درآمدهای دولت را فراهم آورده است. در همین حین، دولت حتی بیشتر از قبل به دلایل سیاسی و اجتماعی خاص خود و در جهت تأمین رفاه از دست‌رفته خانوارهای ایرانی به افزایش مخارج خود رو آورده و به تعمیق بحران کسری بودجه و تورم پرداخته است.

بنابراین تا اینجا که اعداد و ارقام مورد بررسی قرار گرفت، مشخص شد که کسری بودجه حتی قبل از دو جنگ خسارت بار در اقتصاد ایران ریشه داشته است. اقتصادی که با معضلات ساختاری بسیار، تحریم‌های بین‌المللی و دیگر مشکلات روبه‌رو بوده است. بنابراین سوالی که اینجا مطرح می‌شود این است که اگر بنا باشد خسارات تحمیلی ناشی از دو جنگ ۱۲ روزه و ۴۰ روزه نیز به سایر مشکلات اقتصاد ایران اضافه شود، بار این بحران‌ها به چه شکل خواهد شد؟

در ادامه گزارش به بررسی اعداد و ارقام آسیب‌های وارده به اقتصاد کشور در نتیجه ۴۰ روز جنگ با آمریکا و اسرائیل پرداخته شده و اینکه تأمین هزینه‌های بازسازی چه باری بر دوش اقتصاد ایران خواهد داشت.

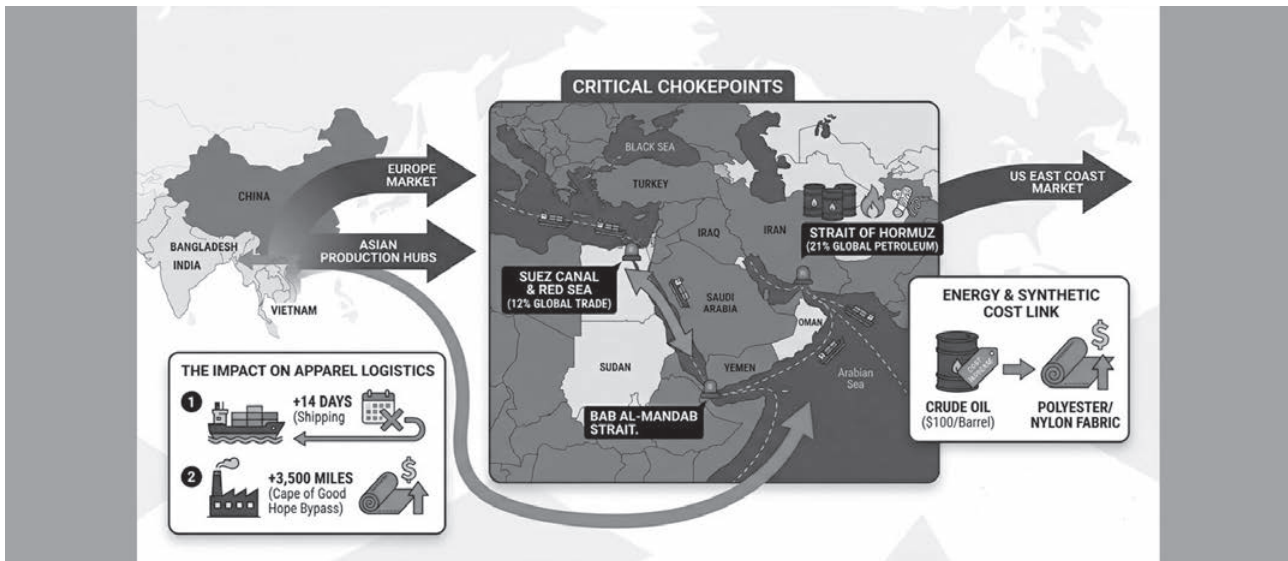
برآورد آسیب‌های جنگ ۴۰ روزه

در این بخش با یک حساب و کتاب ساده و مقایسه‌ای می‌توان میزان خسارات وارد شده به اقتصاد کشور در نتیجه ۴۰ روز جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران ارزیابی کرد. براساس آنچه که دولت برآورد و فاطمه مهاجرانی سخنگوی دولت اعلام کرده، میزان آسیب وارده به زیرساخت‌ها و ساختمان‌های مسکونی و تجاری کشور در جنگ ۴۰ روزه معادل ۲۷۰ میلیارد دلار بوده است. این رقم براساس نرخ دلار یا همان نرخ تسعیر مندرج در قانون بودجه سال ۱۴۰۴ که برابر ۱۳۰ هزار تومان تعیین شده، ۲۷۰ میلیارد دلار معادل ۳۵ هزار هزار میلیارد تومان بوده است.

کل بودجه عمومی سال ۱۴۰۴ که در سال ۱۴۰۳ توسط مجلس به تصویب رسیده برابر با ۴ هزار هزار میلیارد تومان بوده است. این رقم بودجه عمومی بدون احتساب و پیش‌بینی جنگ ۱۲ روزه و ۴۰ روزه صورت گرفته است. بنابراین در یک برآورد کلی براساس آنچه دولت اعلام کرده میزان آسیب‌های وارد شده به اقتصاد کشور حدود ۹ برابر کل بودجه عمومی سال ۱۴۰۴ است.

از طرف دیگر، براساس پیش‌بینی وبسایت Trading Economics حجم اقتصاد ایران در سال ۲۰۲۵ کلاً ۴۴۲ میلیارد دلار برآورد شده است؛ از همین‌رو بر مبنای خسارت ۲۷۰ میلیارد دلاری وارد شده به اقتصاد کشور در جنگ اخیر می‌توان گفت برای بازسازی و جبران این خسارت، اقتصاد ایران نیازمند ۶۱ درصد کل حجم تولید ناخالص داخلی در سال گذشته میلادی است. به این ترتیب اعداد و ارقام گواهی می‌دهد که ایران در جنگ ۴۰ روزه

چگونه درگیری‌های خاورمیانه صنعت پوشاک و نساجی را مختل می‌کند؟

است که «آیا برندهای پوشاک و نساجی می‌توانند این فشار را در درازمدت تحمل کنند؟»

چرا خاورمیانه برای زنجیره‌های تأمین اهمیت دارد؟

خاورمیانه در قلب مهم‌ترین کریدورهای تجارت و انرژی جهان قرار دارد. همچنین نقش محوری در عملکرد روان زنجیره‌های تأمین پوشاک جهانی ایفا می‌کند. این مسیر، تولیدکنندگان بنگلادش، هند و ویتنام را به بازارهای اروپا و ایالات متحده متصل می‌کند. با این حال، کل این منطقه به‌عنوان نقاط حساس و حیاتی مشخص شده است.

✳ **کانال سوئز و دریای سرخ:** این مسیرها کوتاه‌ترین ارتباط بین آسیا و اروپا را ارائه می‌دهند و ۱۲ درصد از تجارت جهانی را مدیریت می‌کنند. اما بی‌ثباتی‌های فعلی باعث ایجاد یک «گذرگاه جایگزین» شده است، به‌طوری‌که کشتی‌ها مسیر خود را در اطراف دماغه امید نیک آفریقا تغییر می‌دهند. با این حال، این موضوع تقریباً ۳۵۰۰ مایل و ۱۴ تا ۲۰ روز به زمان تحویل اضافه می‌کند.

✳ **تنگه هرمز:** این تنگه مهم‌ترین گلوگاه ترانزیت نفت است که ۲۵

گروه مترجمین مجله: تنش‌های فزاینده در خاورمیانه، زنجیره تأمین نساجی و پوشاک را تا حد زیادی مختل کرده است. محموله‌های پوشاک برای برندهایی مانند زارا و پریمارک در فرودگاه‌ها گیر کرده، هزینه‌های حمل‌ونقل دو برابر شده و جدول زمانی تحویل به هم ریخته است. در مرکز بحران، دو عامل کلیدی وجود دارد: بسته شدن تنگه هرمز و اختلال در حمل‌ونقل هوایی. هر دو باعث تأخیرهای طولانی، افزایش هزینه‌های عملیاتی و ایجاد عدم اطمینان گسترده برای برندها، تولیدکنندگان و خرده‌فروشان می‌شوند. در پی اختلالات اخیر، هزینه‌های حمل‌ونقل هوایی تا ۷۰ درصد افزایش یافته و زمان حمل‌ونقل به‌دلیل تغییر مسیر خطوط کشتیرانی به دو هفته افزایش یافته است. از طرف دیگر، افزایش قیمت نفت، قیمت الیاف مصنوعی مانند پلی‌استر را افزایش داده و حاشیه سود را در سراسر زنجیره ارزش کاهش داده است.

تولیدکنندگان در سراسر قطب‌های اصلی تأمین منابع در جنوب آسیا برای جابجایی کالاهای نهایی با مشکل مواجه هستند و این امر باعث شده موجودی انبارها بلااستفاده بماند و جدول زمانی فصلی به خطر بیفتد. به همین ترتیب، برندها و خرده‌فروشان مجبورند یا حمل‌ونقل هوایی پرهزینه را انتخاب کنند یا ضررهای ناشی از تأخیر در تحویل را بپذیرند.

با توجه به اینکه هیچ راه‌حل فوری در چشم‌انداز نیست، سوال اصلی این

برعکس، برندهای آمریکایی در حال افزایش حجم سفارشات خود به مکزیک و آمریکای مرکزی هستند.

*** تنوع در تأمین منابع:** شرکت‌ها در حال فاصله گرفتن از وابستگی «تک‌کشوری»، به سمت مدل «چین + ۱» یا «جنوب آسیا + ۱» هستند. هدف، اطمینان از این موضوع است که اگر یک مسیر مسدود شود، مسیر دیگری باز می‌ماند.

*** هماهنگی تأمین‌کنندگان:** موفقیت در زنجیره تأمین نساجی و پوشاک، اکنون به هماهنگی فرامحلی بستگی دارد. برندها از روابط معاملاتی دوردست، به سمت مشارکت‌های عمیقاً یکپارچه در حال حرکت هستند. این رویکرد، شامل به اشتراک گذاشتن داده‌های بلادرنگ برای تنظیم برنامه‌های تولید است.

چرا برنامه‌ریزی تولید سخت‌تر می‌شود؟

بی‌ثباتی در خاورمیانه، برنامه‌ریزی قابل‌پیش‌بینی برای تولید را به یک بازی حدس و گمان تبدیل کرده است. تأخیر در تأمین مواد اولیه مانع از آن می‌شود که تولیدکنندگان بتوانند تولید را طبق برنامه شروع یا تکمیل کنند. از زیادهای مخصوص گرفته تا پارچه‌های با کارایی بالا، بسیاری از قطعات به دلیل توقف یا تغییر مسیر در حمل‌ونقل دریایی، گیر می‌افتند یا به دلیل تعلیق حمل‌ونقل هوایی زمین‌گیر می‌شوند. تأخیر تنها سه روزه در دریافت یک نخ یا دکمه خاص می‌تواند کل یک محموله را هفته‌ها به تعویق بیندازد. برای یک خرده‌فروش جهانی، این تأخیرها باعث می‌شود جدول زمانی فصلی که از قبل فشرده بود، فشرده‌تر شود.

این تأخیرهای متوالی و عدم قطعیت، پیچیدگی عملیاتی را افزایش می‌دهد. تولیدکنندگان مجبورند مرتباً تقویم‌های تولید خود را مورد بازنگری قرار دهند که منجر به موارد زیر می‌شود:

– **هزینه‌های بالاتر نیروی کار:** کارخانه‌ها اغلب برای جبران کمبودها پس از رسیدن مواد اولیه، به شیفت‌های اضافه‌کاری پرهزینه متوسل می‌شوند.

– **کاهش حاشیه سود:** با افزایش ۱۲ تا ۱۵ درصدی قیمت الیاف مصنوعی به دلیل افزایش قیمت نفت و نیز افزایش نرخ حمل‌ونقل دریایی و هوایی، هزینه تولید یک لباس به دلیل هزینه بالاتر مواد اولیه و حمل‌ونقل، افزایش می‌یابد.

بنابراین، در این «وضعیت عادی جدید»، یک سیستم تولید و فروش، بدون داشتن ذخیره احتیاطی یا واکنش بلادرنگ در برابر تحولات و اختلالات ژئوپلیتیکی، با آسیب‌پذیری قابل توجهی مواجه خواهد بود.

درصد از نفت جهان از طریق آن حمل می‌شود. هرگونه محدودیت در این تنگه، به معنای افزایش قیمت نفت خام و افزایش قیمت پلی‌استر و سایر الیاف مصنوعی است.

وقتی این کریدورهای حیاتی تنگ‌تر می‌شوند، تأثیر آن به سه صورت احساس می‌شود که در ادامه به آنها اشاره می‌شود:

۱. افزایش هزینه‌ها: نرخ حمل‌ونقل در مسیرهای آسیا-اروپا شاهد افزایش مداوم ۲۵ تا ۳۵ درصدی نسبت به سطح قبل از بحران بوده است، که با «مبالغ اضافه‌بهای اضطراری ناشی از درگیری» تشدید شده است.

۲. انباشت موجودی: در مراکزی مانند بنگلادش، هزاران کانتینر اغلب به دلیل دورزدن کشتی‌ها از بنادر منطقه‌ای، سرگردان می‌مانند. این امر باعث می‌شود که کالاهای فصلی «فست‌فشن» قبل از رسیدن به قفسه‌ها، روی هم انباشته شوند.

۳. حمل‌ونقل هوایی پرهزینه: برای رسیدن به ضرب‌الاجل‌ها، برندها مجبور به استفاده از «حمل‌ونقل هوایی اضطراری» هستند که در حال حاضر ۷۰ درصد گران‌تر از نرخ‌های استاندارد است.

تأثیر بر تأمین پوشاک و منسوجات

اختلالات مداوم، آسیب‌پذیری‌هایی را در مدل‌های تأمین پوشاک، به‌ویژه مراکز تولید در سراسر آسیا، آشکار می‌کند. کشورهایی مانند چین، بنگلادش و ویتنام به دلیل راندمان هزینه و مقیاس، مدت‌هاست که جزئی جدایی‌ناپذیر از عرضه جهانی بوده‌اند. با این حال، برنامه‌های حمل‌ونقل طولانی و غیرقابل‌پیش‌بینی، زمان‌های تحویل را افزایش می‌دهند و هماهنگ‌سازی تولید با تقاضای مصرف‌کننده که به سرعت در حال تغییر است را دشوارتر می‌کنند.

این وضعیت همچنین خطرات منبع‌یابی متمرکز را برجسته می‌کند. هنگامی که چندین تأمین‌کننده در یک کریدور جغرافیایی فعالیت می‌کنند، اختلالات چه ژئوپلیتیکی و چه لجستیکی، کل زنجیره‌های تأمین را به طور همزمان متوقف می‌کنند. فقدان تنوع جغرافیایی، انعطاف‌پذیری را محدود کرده و زمان پاسخگویی را در طول بحران کند می‌کند. بر همین اساس، برندها اکنون در حال بازنگری استراتژی تأمین خود از طریق روش‌های زیر هستند:

*** تسریع در نزدیک‌سازی (Accelerated Nearshoring):** برای کاهش ریسک «تنگه هرمز»، برندهای اتحادیه اروپا سفارشات با گردش مالی بالا را به ترکیه، مراکش و اروپای شرقی منتقل می‌کنند.

صادرات نساجی ویتنام و تنش‌های خاورمیانه

صنعت نساجی و پوشاک ویتنام به شدت به مواد وارداتی متکی است و هرگونه تاخیر در حمل و نقل یا افزایش قیمت سوخت، بر عملکرد آن تاثیر می‌گذارد

از سوی دیگر، چشم‌انداز رقابتی در بازار جهانی نیز در حال تغییر است. در پی تحولات اخیر، تمایل به نزدیک‌سازی (قراردادن پایگاه تولیدی در فاصله نزدیک‌تر به بازارهای مصرف‌کننده) و تنوع‌بخشی به زنجیره‌های تأمین تشدید می‌شود. کشورهایمانند مکزیک، هند و بنگلادش به دلیل نزدیکی جغرافیایی، سیاست‌های مالیاتی مساعد و توانایی در تأمین مواد خام، مزیت رقابتی کسب می‌کنند.

با این حال، بر اساس اعلام VITAS، اگر شرکت‌های تجاری ویتنام بتوانند به صورت انعطاف‌پذیر با شرایط در حال تغییر سازگار شوند، هدف صادراتی صنعت نساجی و پوشاک برای سال ۲۰۲۶ که ۴۸ میلیارد دلار تعیین شده، قابل دستیابی باقی می‌ماند. برای پشتیبانی از این فرایند، از نهادهای نظارتی ویتنام خواسته شده تا ارائه اطلاعات مرتبط با بازار را تقویت کنند، به روز نمایند و سیاست‌های حمایتی به موقع در مورد اعتبار و سوخت را اجرا کنند.

در بُعد مدیریتی نیز شرکت‌های تجاری به طور فعال در حال بازنگری در زمان‌بندی تحویل محصولات، تقویت چارچوب‌های مدیریت ریسک و جستجوی راهکارهای مالی مناسب هستند. همزمان، آنها تحول دیجیتال و سازگار با محیط‌زیست را تسریع می‌کنند تا ارزش افزوده بیشتری ایجاد کنند و برندهای خود را توسعه دهند.

از نظر نهادهای تولید، صنعت نساجی و پوشاک ویتنام به شدت به مواد وارداتی متکی است. با افزایش قیمت سوخت، هزینه‌های الیاف مصنوعی و مواد شیمیایی رنگرزی نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد؛ این امر منجر به افزایش هزینه‌های تولید شده و در نتیجه بر رانندگی عملیاتی شرکت‌های تجاری تأثیر می‌گذارد.

علاوه بر این، نرخ‌های حمل‌ونقل دریایی کانتینری به مقصد ایالات متحده و اتحادیه اروپا، اکنون به طور قابل‌توجهی بالاتر از قبل است و به دلیل افزایش ریسک حمل‌ونقل در برخی مسیرها، هزینه‌های اضافی اعمال می‌شود. زمان‌های انتظار طولانی برای کشتی‌ها همچنین منجر به کمبود کانتینرهای خالی در برخی از بنادر اصلی کشور شده است.

گروه مترجمین مجله: رویدادهای اخیر در خاورمیانه بر عملیات حمل‌ونقل دریایی بین‌المللی تأثیر گذاشته و به همین دلیل، فشار قابل‌توجهی را بر فعالیت‌های تولید و صادرات در صنعت نساجی و پوشاک ویتنام وارد کرده است. از زنجیره‌های تأمین و مواد اولیه گرفته تا تحویل سفارشات، شرکت‌های تجاری باید خود را با این چشم‌انداز جدید وفق دهند.

بر اساس اعلام انجمن نساجی و پوشاک ویتنام (VITAS)، اختلالات در چندین خط کشتیرانی کلیدی، کشتی‌ها را مجبور به تغییر مسیر کرده است که همین موضوع، منجر به تاخیر حدود ۱۴ تا ۲۰ روزه در زمان تحویل سفارشات شده است. این موضوع به‌ویژه بر سفارشات محصولات فست‌فشن تأثیر می‌گذارد.

تداوم افول بخش نساجی اتحادیه اروپا

تولید در بخش نساجی و پوشاک اتحادیه اروپا از اواسط سال ۲۰۲۲ دائماً در حال کاهش بوده، که عمدتاً به دلیل ضعف تقاضا و محدودیت فعالیتهای تجاری در این منطقه بوده است

از جانب بازارهای آسیایی و رقابت شدید ناشی از پلتفرمهای خردهفروشی آنلاین بوده است. علاوه بر این، الزامات نظارتی فزاینده نیز پیچیدگی و بار هزینه‌ای را برای تولیدکنندگان اروپایی افزایش داده‌اند.

فراتر از حوزه مد و پوشاک، Euratex بر اهمیت استراتژیک بخش نساجی تأکید کرده و نقش آن را در تأمین صنایع حیاتی مانند بهداشت، دفاع، حمل‌ونقل، ساخت‌وساز و کشاورزی یادآور شده است. همچنین صنعت نساجی در پیشبرد شیوه‌های اقتصاد چرخه‌ای از طریق استفاده مجدد و بازیافت، نقش کلیدی دارد. در همین ارتباط، رئیس Euratex بر فوریت وضعیت فعلی تأکید کرده و هشدار داده که ادامه بی‌عملی می‌تواند روند تعطیلی کارخانه‌ها، انتقال تولید به خارج از اروپا و افزایش وابستگی به بازارهای خارجی را شتاب ببخشد.

نساجی و پوشاک اتحادیه اروپا از اواسط سال ۲۰۲۲ به‌طور مداوم در حال کاهش بوده، که عمدتاً به دلیل ضعف تقاضا و محدودیت فعالیتهای تجاری در این منطقه بوده است. کمبود نیروی کار نیز فشار بیشتری بر صنعت وارد کرده و ظرفیت تولید و چشم‌انداز رشد بلندمدت را محدود کرده است. همزمان، اشتغال در کل زنجیره ارزش نساجی و پوشاک همچنان در حال کاهش بوده است، زیرا شرکت‌های نساجی و پوشاک برای مقابله با هزینه‌های روبه‌افزایش و عدم قطعیت بازار، عملیات خود را بازطراحی می‌کنند.

کنفدراسیون نساجی و پوشاک اروپا بر این نکته تأکید کرده که این بخش، به‌طور مداوم رقابت‌پذیری خود را در بازار جهانی از دست می‌دهد. عوامل کلیدی در بروز چنین وضعیتی، شامل هزینه‌های انرژی بالا، کاهش تقاضای مصرف‌کننده، فشارهای وارداتی روبه‌رشد

بخش نساجی و پوشاک اروپا با ورود به سومین سال متوالی روند کاهشی خود، اکنون با چالش‌های عمیق‌تری روبه‌رو شده است و همین امر، درخواست‌های فوری برای مداخله سیاستی در این صنعت را به دنبال داشته است. در همین راستا، کنفدراسیون نساجی و پوشاک اروپا (Euratex) از کمیسیون اروپا و کشورهای عضو اتحادیه اروپا خواسته تا اقدامات ملموس و فوری برای ثبات‌بخشیدن به بخش نساجی انجام دهند، چراکه این بخش در شاخص‌های کلیدی، همچنان عملکرد منفی نشان می‌دهد.

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، Euratex در آخرین به‌روزرسانی اقتصادی، گزارش داده که شاخص‌های تولید، گردش مالی و اشتغال در بخش نساجی و پوشاک، همگی در طول سال ۲۰۲۵ کاهش یافته‌اند. این روند رکودی، در ادامه عملکرد ضعیف سال

۲۰۲۴ اتفاق افتاده، زمانی که گردش مالی این صنعت به دلیل تقاضای ضعیف مصرف‌کننده، رقابت فزاینده ناشی از واردات کم‌هزینه و همچنین کاهش حجم صادرات جهانی، کاهش یافت. بر اساس این گزارش، اگرچه سه‌ماهه آخر سال ۲۰۲۵ نشان‌دهنده بهبود اندک بخش نساجی و پوشاک همراه با ثبات نسبی گردش مالی و افزایش ملایم در صادرات بود، اما روند کلی این بخش در طول سال ۲۰۲۵ منفی باقی ماند. لازم به ذکر است، تولید در بخش

THE EUROPEAN APPAREL
AND TEXTILE CONFEDERATION

سه عامل شکل دهنده آینده صنعت نساجی

انتظار می رود در سال ۲۰۲۶ و بعد از آن، اعتماد به صنعت نساجی باز گردد و این صنعت رشد ثابت سالانه ۷ درصدی را برای سالهای آینده دنبال نماید

صنعت نساجی جهان وارد عصر جدیدی شده است. ارزش این صنعت در اوایل سال ۲۰۲۶، به بیش از ۱,۰۶۶ تریلیون دلار رسیده که نشان دهنده تحولی فراتر از حجم تولید یا صرفه جویی در هزینه های نیروی کار است. امروزه، پیچیدگی فنی، الزامات مقرراتی و علم مواد، مزیت رقابتی را در این صنعت تعریف می کنند. درحالی که چهار قدرت بزرگ یعنی چین، هند، ویتنام و بنگلادش، همچنان لنگرگاه های تولید منسوجات در جهان هستند، اما پویایی داخلی این اقتصادها در حال تغییر است. دهه بعدی متعلق به بازارهایی خواهد بود که هم در سطوح الیاف و مواد و هم در سطح فرآوردها، نوآوری می کنند.

الیاف مصنوعی با الزامات مقرراتی مواجه می شود

انتظار می رود در سال ۲۰۲۶ سیطره الیاف مصنوعی بر بخش منسوجات، توسط مقررات زیست محیطی نوظهور به چالش کشیده شود. الیاف مصنوعی به دلیل دوام و انعطاف پذیری بی نظیر، به ویژه در کاربردهای منسوجات فنی، هنوز حدود ۶۹ درصد از بازار را در اختیار دارد. با این حال، ابتکاراتی مانند گذرنامه محصول دیجیتال اتحادیه اروپا و قانون بازیافت مسئولانه منسوجات در کالیفرنیا، هزینه های جدیدی را برای انطباق با مقررات به تولیدکنندگان تحمیل می کنند. برندها به طور فزاینده ای ۲ تا ۴ درصد از هزینه های واردات را برای برآورده کردن این الزامات اختصاص می دهند. بر همین اساس، انتظار دارد بخش پلی استر با محتوای بازیافتی با نرخ رشد سالانه ۶,۵ درصدی تا سال ۲۰۳۱ رشد کند، زیرا تولیدکنندگان در برابر ریسک های مقرراتی و تهدید جریمه های میکروپلاستیک، بخشی از ظرفیت خود را به سمت بازیافت و استفاده از مواد بازیافتی سوق خواهند داد.

نوآوری در الیاف، مزیت رقابتی ایجاد می کند

علم مواد اکنون در خط مقدم استراتژی های تجاری در صنعت نساجی

آسیای جنوب شرقی، جاذبه تجاری جدید

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، چین همچنان بر صادرات جهانی نساجی تسلط دارد و به طور تخمینی ۱۷۰ میلیارد دلار در سال از این محل درآمد ایجاد می کند. اما برتری این کشور، با فشارهای فزاینده ای از سوی خریدورهای با رشد بالا در ویتنام و بنگلادش مواجه است. ویتنام به ویژه رقم ۵۰ میلیارد دلار درآمد صادراتی را در سال ۲۰۲۶ هدف گذاری کرده که محرک آن، افزایش ۱۷ درصدی در ارسال کالاهای پوشاک به آمریکا و راه اندازی ۶۵ پروژه جدید نساجی سبز در سال جاری است. البته ویتنام که مدت ها به دلیل مزیت های قیمتی مورد توجه بوده، اکنون با تورم دستمزد و کاهش حاشیه سود دست و پنجه نرم می کند. با این که دستمزد متوسط صنعت پوشاک ویتنام اکنون حدود ۳۰۰ دلار در ماه است، اما تولیدکنندگان مجبورند در طراحی با کمک هوش مصنوعی و ریسندگی خودکار سرمایه گذاری کنند تا در برابر همتایان کم هزینه تر خود مانند کامبوج رقابت کنند. در این شرایط، عامل قیمت به تنهایی کافی نیست، بلکه پیچیدگی عملیاتی و چابکی دیجیتال به عوامل تعیین کننده تبدیل شده اند.

موضوع نشان می‌دهد که در سال ۲۰۲۶، شرکت‌هایی که از فناوری بهره می‌برند، در مقایسه با آنهایی که تنها به نیروی کار متکی هستند، پاداش بیشتری دریافت می‌کنند.

آسیا-اقیانوسیه همچنان مرکز توجه است

امروزه بازیگران اصلی صنعت نساجی به طور فزاینده‌ای به‌عنوان نهادهای تولید و خرده‌فروشی یکپارچه عمل می‌کنند و پوشاک، منسوجات فنی و منسوجات خانگی و دکوری را در زیر یک چتر استراتژیک واحد ادغام می‌کنند. منطقه آسیا-اقیانوسیه همچنان ۵۴ درصد سهم بازار جهانی را در اختیار دارد و ابتکارات رشد در صنعت نساجی، بر تحقیق و توسعه مواد پایدار و ادغام زنجیره تأمین دیجیتال متمرکز است.

انتظار می‌رود نوسانات صنعت نساجی پس از سال ۲۰۲۰، در سال ۲۰۲۶ و بعد از آن به یک اعتماد جدید تبدیل شود و بر همین اساس، این صنعت رشد ثابت سالانه ۷ درصدی را برای سال‌های آینده دنبال خواهد کرد. از دستباف‌ها تا موتور بخار و اکنون نسل چهارم صنعتی، بخش نساجی همیشه با ابزارهای عصر خود تکامل یافته است و در عصر جدید صنعت نساجی که از آن به انقلاب صنعتی پنجم یاد می‌شود، داده‌ها به اندازه خود نخ حیاتی خواهند بود.

قرار دارد، به این صورت که ریسندگی و بافندگی سنتی رفته‌رفته جای خود را به منسوجات پایه‌زیستی و با ردپای کربن منفی می‌دهد. کشورهای ژاپن، ایتالیا و آلمان، پیشگام نوآوری در این حوزه هستند، به‌ویژه با پلی‌استرهای PEF و پارچه‌های مبتنی بر کف. پیش‌بینی می‌شود کف امسال تقریباً ۳۰ درصد از بازار منسوجات با ردپای کربن منفی را به خود اختصاص دهد. این الیاف نه تنها از نظر زیست‌محیطی برای خریداران در اروپا و آمریکای شمالی جذاب است، بلکه حاشیه سود بیشتری در هر کیلوگرم ارائه می‌دهد که همین امر، هزینه‌های فزاینده لجستیک و حمل‌ونقل را در بحبوحه اختلالات مداوم عرضه جهانی، جبران می‌کند.

اتوماسیون داستان موفقیت را تعریف می‌کند

امروزه شرکت‌های ویتنامی نشان داده‌اند که داشتن مقیاس در فناوری، می‌تواند از مزیت‌های هزینه‌ای نیروی کار پیشی بگیرد. در همین زمینه، شرکت پوشاک Viet Tien از عملیات تولید انبوه با حاشیه سود کم فراتر رفته و به سمت تولید پوشاک فنی برای بازارهای لوکس حرکت کرده است. خطوط دوخت خودکار، قابلیت ردیابی دیجیتال و خطوط تولید محصولات با ارزش بالا، این شرکت را به تأمین‌کننده ترجیحی ژاپن و کره جنوبی تبدیل کرده است. این

عملکرد صادرات نساجی و پوشاک ترکیه در ۲۰۲۵

صادرات پوشاک ترکیه در سال ۲۰۲۵ با ۶,۳ درصد کاهش به ۱۶,۷۷ میلیارد دلار رسیده، در حالی که صادرات منسوجات با ۰,۸ درصد کاهش معادل ۹,۴ میلیارد دلار بوده است

تشکیل می‌دهند.»

رئیس ITHIB خاطر نشان کرد که در سطح جهانی، ترکیه در رتبه پنجم بزرگترین صادرکنندگان نساجی جهان قرار دارد. چین با ۱۴۱ میلیارد دلار در صدر این فهرست قرار دارد و پس از آن هند (۱۹ میلیارد دلار)، ایالات متحده (۱۸ میلیارد دلار) و آلمان (۱۳ میلیارد دلار) قرار دارند. ترکیه و ایتالیا هر کدام با ۱۲ میلیارد دلار در رتبه پنجم مشترک هستند. اوکسوز خاطر نشان کرد: «هشت کشور از ۱۰ کشور برتر صادرکننده

سال گذشته کاهش یافته است. به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، احمد اوکسوز رئیس انجمن صادرکنندگان نساجی و مواد اولیه استانبول (ITHIB)، در مورد این ارقام اظهار داشت که این دو صنعت در کنار هم، بزرگترین بخش تولیدی در بین صنایع تولیدی ترکیه را تشکیل می‌دهند. اوکسوز گفت: «در کنار پوشاک، ما با ارزش تولید ۷۷,۲ میلیارد دلار، برترین بخش تولیدی کشور هستیم. منسوجات ۴۴,۸ میلیارد دلار و پوشاک ۳۲,۴ میلیارد دلار از این رقم را

صنایع نساجی و پوشاک ترکیه در سال ۲۰۲۵، مجموعاً ۲۶,۱۸ میلیارد دلار صادرات داشته و با وجود کاهش تقاضای جهانی و چالش‌های داخلی مانند افزایش هزینه‌های نیروی کار و شرایط مالی سخت، مازاد تجاری ۱۷ میلیارد دلاری را ثبت کرده است. داده‌های رسمی نشان می‌دهد که صادرات پوشاک با ۶,۳ درصد کاهش به ۱۶,۷۷ میلیارد دلار رسیده، در حالی که صادرات منسوجات با ۰,۸ درصد کاهش معادل ۹,۴ میلیارد دلار بوده است و مجموع صادرات این دو بخش ۴,۴ درصد نسبت به

در سال ۲۰۲۴ و سپس به ۷,۳ میلیارد دلار در دوره ژانویه تا نوامبر ۲۰۲۵ کاهش یافته است. در همین حال، استفاده از «رژیم فرآوری در داخل»، به عنوان اقدامی که امکان واردات بدون عوارض مواد اولیه برای تولید صادراتی را فراهم می‌کند، افزایش یافته است. در سال ۲۰۲۲، ۱۹,۵ درصد از واردات منسوجات تحت رژیم فرآوری در داخل بود که این رقم در سال ۲۰۲۵ به ۲۲,۹ درصد افزایش یافته است. در مقابل، میانگین سهم رژیم فرآوری در داخل در کل واردات ترکیه، در مدت مشابه حدود ۱۰ درصد بوده است که نشان‌دهنده نگاه ویژه ترکیه به صنایع نساجی و پوشاک نسبت به سایر بخش‌های تولیدی است.

با وجود پایگاه صادراتی بزرگ، این صنعت با کاهش قابل توجه مشاغل مواجه شده است. اوکسوز اظهار داشت که اشتغال در بخش نساجی و پوشاک نسبت به سال گذشته ۱۰,۹ درصد کاهش یافته است. پوشاک شاهد کاهش ۱۲,۱ درصدی اشتغال بوده، در حالی که اشتغال در بخش منسوجات ۹,۳ درصد کاهش داشته است. بخش‌های نساجی و پوشاک در اوج خود در آگوست ۲۰۲۲، روی هم رفته حدود ۱,۲۵ میلیون نفر را استخدام کردند اما تا سال ۲۰۲۵، این رقم به حدود ۸۶۰ هزار کارگر کاهش پیدا کرده است.

شاخص در بخش نساجی به ۴,۳ دلار به ازای هر کیلوگرم رسید و در بخش پوشاک به ۲۱,۳ دلار به ازای هر کیلوگرم افزایش یافت. این عملکرد متمایز صادراتی، نشان‌دهنده مزیت رقابتی هر دو بخش در تولید کالاهای با ارزش افزوده بالا است، حتی با وجود اینکه حجم کلی صادرات با موانعی روبه‌رو است.

کاهش واردات و از بین رفتن مشاغل با انقباض صنعت نساجی

در بحبوحه تقاضای داخلی ضعیف و رکود جهانی، واردات منسوجات به ترکیه همچنان رو به کاهش بوده است. این واردات از ۹,۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۳ به ۸,۲ میلیارد دلار

منسوجات، عضو گروه ۲۰ و چهار کشور دیگر عضو گروه ۷ هستند.»

پیشتازی اتحادیه اروپا و ظهور مصر

اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۵ با جذب ۴,۵ میلیارد دلار محموله، همچنان مقصد اصلی صادرات نساجی ترکیه باقی ماند. ایتالیا با ۸۳۸ میلیون دلار در بین کشورهای مختلف رتبه اول را داشت و پس از آن ایالات متحده با ۷۹۲ میلیون دلار و آلمان با ۷۱۵ میلیون دلار قرار گرفتند.

اوکسوز همچنین مصر را به عنوان یک بازار برجسته از نظر رشد صادرات معرفی کرد. او گفت: «به دنبال سرمایه‌گذاری‌های جدید ترکیه در مصر، صادرات ما به آنجا به بالاترین حد خود رسید. ما در سال ۲۰۲۳، ۳۴۴ میلیون دلار، در سال ۲۰۲۴، ۴۶۱ میلیون دلار و در سال ۲۰۲۵، ۵۶۷ میلیون دلار صادرات به این کشور داشتیم که ۲۳ درصد در یک سال افزایش یافته است.»

بخش‌های نساجی و پوشاک ترکیه از نظر ارزش صادرات به ازای هر کیلوگرم، عملکرد بسیار بهتری نسبت به میانگین ملی دارند. در حالی که میانگین کلی کشور در سال ۲۰۲۵، ۱,۵۹ دلار به ازای هر کیلوگرم بود، این

چشم‌انداز بازار جهانی منسوجات خانگی تا ۲۰۳۱

رشد این بازار توسط افزایش طبقه متوسط، افزایش هزینه کرد مصرف‌کنندگان در زمینه دکوراسیون خانه و تقاضای فزاینده برای فضاهای زندگی راحت و کاربردی، پشتیبانی می‌شود

گروه مترجمین مجله: بازار جهانی منسوجات خانگی در حال حرکت به سمت یک نقطه عطف مهم است و پیش‌بینی می‌شود ارزش آن تا سال ۲۰۳۱ به ۲۰۰,۴۵ میلیارد دلار برسد. رشد این بازار توسط افزایش طبقه متوسط، افزایش هزینه‌کرد مصرف‌کنندگان در زمینه دکوراسیون خانه و تقاضای فزاینده برای فضاهای زندگی راحت و کاربردی، پشتیبانی می‌شود.

بر اساس گزارش منتشرشده توسط موسسه Mordor Intelligence، پیش‌بینی می‌شود ارزش بازار منسوجات خانگی از ۱۳۶,۲۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۵ به ۱۴۵,۲۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۶ برسد. همچنین انتظار می‌رود این صنعت با نرخ رشد مرکب سالانه ۶۶ درصد بین سال‌های ۲۰۲۶ و ۲۰۳۱ رشد کند.

خرده‌فروشی دیجیتال در حال دگرگون کردن صنعت منسوجات خانگی است. بسیاری از برندها با گسترش فروشگاه‌های آنلاین خود و ایجاد روابط قوی‌تر با مشتریان، استراتژی‌های «مستقیم به مصرف‌کننده» را تقویت می‌کنند. ابزارهای دیجیتال مانند تصویرسازی مجازی، تشریح همراه با جزئیات محصولات و مشاوره‌های مجازی به مصرف‌کنندگان، در اتخاذ تصمیمات بهتر خرید کمک می‌کنند و تجربه خرید ضروری را به شیوه آنلاین بازسازی می‌کنند.

از نظر منطقه‌ای، منطقه آسیا-اقیانوسیه با سهم ۴۵,۰۸ درصد، بازار جهانی منسوجات خانگی را در سال ۲۰۲۵ در اختیار داشته است. اکوسیستم‌های قوی تولیدی در چین و هند، تولید یکپارچه

عمودی از مرحله ریسندگی تا تکمیل را در این کشورها امکان‌پذیر می‌کند و به تأمین‌کنندگان کمک می‌کند تا به سرعت به روندهای تقاضای جهانی پاسخ دهند. در آمریکای شمالی، رشد بازار توسط افزایش تقاضا برای مواد پایدار و منسوجات با عملکرد بالا هدایت می‌شود، درحالی‌که شرکت‌ها استراتژی‌های نزدیک‌سازی را برای کاهش ریسک‌های لجستیکی بررسی می‌کنند. در اروپا، مقررات زیست‌محیطی سخت‌گیرانه‌تر شرکت‌ها را به پذیرش الیاف بازیافتی و سیستم‌های تولید شفاف سوق می‌دهد.

کشور در سال ۲۰۲۵ رقم ۴۹۱,۴ میلیون دلار ارزیابی شد و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۲۶ به ۵۱۱,۱۶ میلیون دلار برسد. با این حال، تقاضای جهانی روبه‌رشد برای منسوجات خانگی فرصت بزرگی برای بنگلادش به‌منظور گسترش حضور خود در این بخش فراهم می‌کند. در واکنش به این موضوع، چندین تولیدکننده پیشرو بنگلادشی از جمله گروه نومان، گروه DBL، نساجی ACS، کارخانه‌های بافندگی و تکمیل آپکس و Momtex Expo، در تولید پایدار و با ارزش‌تر سرمایه‌گذاری می‌کنند تا رقابت‌پذیری خود را تقویت کرده و تولید را به مقیاس بزرگ‌تری برسانند. در حال حاضر، بخش ملحفه تخت همچنان مهم‌ترین دسته محصول است و ۴۵,۶ درصد از تولیدات منسوجات خانگی بنگلادش را به خود اختصاص می‌دهد.

بر اساس این گزارش، بنگلادش در بازار جهانی منسوجات خانگی هنوز در پشت بسیاری از صادرکنندگان پیشرو قرار دارد، حتی با وجود اینکه تقاضای جهانی برای این نوع منسوجات همچنان در حال گسترش است. بازار منسوجات خانگی این

سوق می‌دهد. بر اساس این گزارش، بنگلادش در بازار جهانی منسوجات خانگی هنوز در پشت بسیاری از صادرکنندگان پیشرو قرار دارد، حتی با وجود اینکه تقاضای جهانی برای این نوع منسوجات همچنان در حال گسترش است. بازار منسوجات خانگی این

بازار ۱,۹ میلیارد دلاری ماشین‌های کاردینگ

سیستم‌های مدرن کاردینگ اکنون سنسورهای مبتنی بر هوش مصنوعی را به کار می‌گیرند تا در زمان واقعی، یکنواختی فتیله را نظارت کنند

است. ماشین‌های مدرن نصب‌شده بین ۳۰ تا ۴۵ درصد افزایش بهره‌وری را به ارمغان می‌آورند و در عین حال مصرف انرژی را تقریباً ۲۲ درصد کاهش می‌دهند.

بر اساس داده‌های صنعتی، تعمیر و نگهداری پیش‌بینی‌پذیر به‌تنهایی می‌تواند زمان توقف برنامه‌ریزی‌نشده را تا ۶۵ درصد کاهش دهد. در حالی که الزامات سرمایه‌گذاری اولیه بالا - که اغلب از ۵۰۰ هزار دلار برای هر واحد فراتر می‌رود - همچنان برای شرکت‌های متوسط چالش‌برانگیز است، اما بازگشت سرمایه‌گذاری اکنون به طور میانگین در بازه ۲,۵ تا ۴ سال حاصل می‌شود. این راندمان، برای رقابت‌پذیر ماندن بخش کاردینگ آنهم در بحبوحه رشد سالانه ۶,۲ درصدی که برای کل بازار ماشین‌آلات نساجی پیش‌بینی شده، امری حیاتی است.

تکنولوژی آماده‌سازی الیاف

سازندگان ماشین‌های کاردینگ سیستم‌هایی را توسعه می‌دهند که الیاف خام را از هم جدا، تمیز و در هم مخلوط می‌کنند تا فتیله‌های یکنواخت به دست بیاید. این سیستم‌ها به کارخانه‌های ریسندگی الیاف طبیعی و مصنوعی خدمات ارائه می‌کنند و بر اتوماسیون و چرخه‌ای بودن فرآیند تمرکز دارند. شرکت‌های پیشرو از طریق طراحی‌های یکپارچه‌شده با اینترنت اشیا (IoT)، در حال افزایش مقیاس خود هستند تا تولید نخ‌های پایدار با حاشیه سود بالا را برای برندهای جهانی پوشاک به بهترین نحو انجام دهند.

کاردینگ اکنون سنسورهای مبتنی بر هوش مصنوعی را به کار می‌گیرند تا در زمان واقعی، یکنواختی فتیله را نظارت کنند. این ارتقای فنی، به یک چالش حیاتی در زنجیره تأمین پوشاک یعنی «کاهش نرخ عیوب» می‌پردازد و زمانی که آماده‌سازی الیاف به شیوه خودکار انجام شود، نرخ عیوب می‌تواند از ۱۲ درصد به کمتر از ۴ درصد کاهش پیدا کند.

سرمایه‌گذاری‌های استراتژیک در ماشین‌های کاردینگ با سرعت بالا، همچنین به‌عنوان یک ضربه‌گیر حیاتی در برابر افزایش هزینه‌های نیروی کار و انرژی عمل می‌کند. در قطب‌های منطقه‌ای مانند هند و ویتنام، جایی که دستمزدهای تولید بین سال‌های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۵ تا ۱۵ درصد افزایش یافته، اتوماسیون فراتر از یک امر لوکس، به یک ضرورت تجاری تبدیل شده

گروه مترجمین مجله: همگام با گذار کارخانه‌های ریسندگی به سمت روش‌های پیشرفته آماده‌سازی الیاف، بازار جهانی ماشین‌های کاردینگ در حال ورود به مرحله‌ای با رشد بالا است و پیش‌بینی می‌شود ارزش این بازار تا سال ۲۰۳۳ به ۱,۹ میلیارد دلار برسد. این تغییر، به طور فزاینده‌ای تحت‌تأثیر افزایش تقاضا برای نخ‌های با کیفیت عالی و افزایش استفاده از الیاف بازیافتی است که نیاز به بازکردن (حلاجی) و تمیزکردن بیشتری نسبت به مواد ویرجین دارند.

در حال حاضر، ارزش بازار ماشین‌های کاردینگ در سال ۲۰۲۶ به ۱,۴ میلیارد دلار می‌رسد و با نرخ رشد سالانه ۴,۸ درصدی در حال گسترش است. برای کارخانجات با خروجی بالا، تمرکز فراتر از حجم تولید به سمت مهندسی دقیق رفته است؛ سیستم‌های مدرن

Vol 1, No. 3, May. 2026

دنیای بازیافت پلاستیک

IRANRECYCLING.IR

سال اول، شماره سوم، اردیبهشت ماه ۱۴۰۵، قیمت: ۳۰۰ هزار تومان

شرکت شیمی پلاست شمال

مادر شیمی پلاست شمال
پلاستیک را از نو تعریف کرده ایم

شرکت شیمی پلاست شمال
Shimi Plast Co

آدرس: مازندران، جویبار، شهرک صنعتی جویبار
شماره تماس: ۰۱۱۳۱۶۶۱۱۱۱ کدپستی: ۴۷۷۶۱۷۳۴۶۴

www.shimiplast.co

شرکت مهندسی
آرمان شیمی افروز

پیشتاز در صنایع شیمیایی ایران

armanchemie

تلفکس: ۰۲۱-۴۱۹۹۴
۰۲۱-۸۸۰۰۶۰۰۱

نرمکن‌های سیلیکونی

شرکت آرمان شیمی افروز

شرکت آرمان شیمی افروز، تولیدکننده انواع نرمکن‌های سیلیکونی ماکرو و میکرو امولسیون، با بالاترین کیفیت ممکن است. این شرکت نرمکن‌های سیلیکونی هیدروفیل (آبدوست) نیز برای منسوجاتی مانند حوله‌ها که علاوه بر نرمی نیاز به جذب آب هم دارند، تولید می‌کند. نرمکن‌های سیلیکونی شرکت آرمان شیمی افروز در برابر تغییرات دما، pH و تنش‌های برشی پایدار هستند، از این رو به راحتی در تمامی ماشین‌های رنگرزی و تکمیل کالای نساجی قابل استفاده‌اند. مهم‌تر از همه، این نرمکن‌ها هیچ‌گونه اثر منفی‌ای بر شید رنگی منسوجات ندارند.

دفتر مرکزی: تهران، شهرک غرب، بلوار دریا، خیابان گلها، توحید یکم، پلاک ۱۳۷

شرکت زنگرزی و چاپ سمنیان

شماره تماس : ۰۲۱)۳۲۹۰۸۰۰۰

تهران، هروی، مجتمع تیدا سنتر، طبقه پنجم

Flavin

کیان بهریس مهیار
Kian Behris Mahyar

 | kianbehris.a.h.a@gmail.com

| www.kianbehris.com

| [kianbehris](https://www.instagram.com/kianbehris)

تولید کننده انواع نخ های کاور شده با نخ های الیاف بلند فیلامنتی (پلی استر، نایلون و ...) و نخ های الیاف کوتاه (پلی استر ویسکوز، پلی استر پنبه، ویسکوز و ...) با مغزی لاکرا و نخ های فانتزی با مغزی MX دیر ها و سائزهای مختلف دارای اولین تاییدیه نانو مقیاس جهت تولید نخ های کاورینگ با خاصیت آنتی باکتریال به روش نانو تکنولوژی
مورد تایید ستاد فناوری نانو ریاست جمهوری

آدرس: شرکت زنجان، شهرک صنعتی علی آباد (اشراق)، پست سایت بانوان، خیابان شقایق 2، قطعه 560

تلفن همراه: 09194669372 تلفن ثابت: 024-32223162

برای کیفیت عالی هم
کمتر هزینه کنید

شرکت تولیدی صنایع رنگری

طیف تبار

قابل توجه کلیه فعالین نساجی، تولید کننده های نخ های فرش ظریف، پتویی، الیاف
و تولید کنندگان پارچه های Non-Woven از جنس پلی استر

شرکت رنگری طیف تبار با ۳۵ سال سابقه درخشان

انجام رنگری کارمزدی انواع الیاف پلی استر، اکریلیک و ویسکوز

را با بهترین کیفیت با ماشین آلات تمام اتوماتیک اروپایی و با استفاده از

بهترین رنگ های نساجی به همراه آزمایشگاه مدرن در کوتاهترین زمان و با کمترین هزینه انجام می شود.

• آزمایشگاه این واحد با دارا بودن دستگاه پیشرفته فام سنج
بدون خطا، نسخه های رنگری را به خط تولید ارسال می کند.

توجه

توجه

این شرکت با داشتن دو خط ریسندگی الیاف بلند و این اند توانایی

۱- قبول سفارش نخ متریک از نمره ۲/۵ به بالا

۲- قبول سفارش مشابه نخ جوت از نمره ۶ به بالا

۳- قبول تولید تاپس از الیاف استیل

۴- قبول سفارش های خاص

روغن استرچ

روغن استرچ نساجی یک ماده پر کاربرد تخصصی در فرآیند تکسچرایزینگ الیاف مصنوعی است که با خاصیت روان کنندگی، آنتی استاتیک و نرم کنندگی کیفیت نخ و پارچه را ارتقا داده و از ایجاد پرز و پارگی و مشکلات الکتریسیته ساکن جلوگیری می کند.

تولیدات واحد شیمیایی گروه صنعتی موکت همدان
Hamedan Moquette Industrial Groupunit

دارای استانداردهای

ISO 14001 2015

ISO 9001 2015

ISO 45001 2018

روغن اسپین فینیش

روغن اسپین فینیش نوعی روان کننده است که برای روان سازی سطحی، نرم کردن و کاهش بار ساکن به طور همزمان و تک جزئی، در طول فرایند تولید الیاف مورد استفاده قرار می گیرد. اگرچه اسپین فینیش تنها یک لایه مولکولی است که بر سطح الیاف قرار می گیرد.

روغن آنتی استاتیک

روغن آنتی استاتیک عامل پنهان کیفیت نساجی، این روغن با خنثی سازی بارهای الکتریسیته ساکن، از چسبندگی و پارگی نخ جلوگیری کرده و راندمان تولید را افزایش می دهد.

رزین کوپلیمر وینیل - اکریلات

رزین کوپلیمر وینیل اکریلات : پلیمر پیشرفته در تکمیل نساجی، این رزین با ساختار کوپلیمری خود، چسبندگی بالا به الیاف، انعطاف پذیری مناسب و مقاومت شیمیایی را فراهم می کند. در چاپ و تکمیل پارچه موجب افزایش دوام طرح، ایجاد خواص ضد آب و ضد چروک و بهبود کیفیت نهایی محصول می شود.

رزین پلی وینیل استات

رزین پلی وینیل استات از پلیمریزاسیون امولسیون بدست می آید. در صنعت نساجی از این رزین در تکمیل پارچه و همچنین آهار پشت موکت، نصب کفیوش و پنل های کف، جهت اتصال سطوح با انرژی بالا از جمله کاغذ، کارتن، پنبه، چوب نیز کاربرد دارد.

نرم کن

نرم کن های نساجی با ایجاد نرمی، کاهش اصطکاک و افزایش دوام نقش کلیدی در تکمیل پارچه و الیاف دارند. از نرم کن های کاتیونی تا سیلیکونی هر کدام با ویژگی های خاص خود کیفیت نهایی محصول را ارتقاء میدهند.

رزین پلی اکریلیک خالص

رزین پلی اکریلیک خالص از جمله کوپلیمرهای پر کاربرد در صنعت رنگ سازی و سایر محصولات که نیازمند خواص الاستومری وسیع در صنایع مختلف می باشند.

رزین پلی (استایزن - اکلیرات)

رزین پلی از جمله کوپلیمرهای پر کاربرد در صنایع نساجی در صنعت ساختمان و در صنعت رنگ سازی به صورت فراوان مورد استفاده قرار می گیرد.

فومر

از این محصول در کارخانجات نساجی جهت فوم کنندگی و یکنواخت سازی آهار پشت موکت، فرش و ... و یا هر صنعتی که به یکنواخت سازی رزین نیاز دارند، استفاده می شود.

روغن

این ماده جهت خنثی کردن الکتریسیته ساکن و دادن زیر دست مطلوب به نخ در سیستم های تولید نخ در دستگاه های ذوب رسی به کار میرود.

کارخانه: همدان، جاده تهران، شهرک صنعتی بوعلی، بلوار یکم، خیابان ۱۶

تلفن: ۰۸۱ - ۳۴۳۸۳۲۳۸

فاکس: ۰۸۱ - ۳۴۳۸۳۵۰۲

کد پستی: ۱۹۶۹۷۶۴۷۶۳

Hamedan Moquette Industrial Groupunit

دفتر مرکزی: تهران، بلوار میرداماد غربی، کوچه دفیینه، پلاک ۴، طبقه ۳، واحد ۶

تلفن: ۰۲۱ - ۸۸۷۷۳۱۱۶

فاکس: ۰۲۱ - ۸۸۷۹۴۳۱۷ واتساپ: ۰۹۱ - ۴۵۱۹ - ۲۷۰

کد پستی: ۱۹۶۹۷۶۴۷۶۳ info@hamedanmoquette.com

تولیدات واحد شیمیایی گروه صنعتی موکت همدان

گروه صنعتی موکت همدان

❖ تولید کننده انواع موکت های خانگی (نمدی - تافتینگ) لایه های صنعتی و خودرویی، ژئوتکستایل، الیاف پلی پروپیلن، الیاف پلی استر، رزین های صنعتی و روغن های نساجی

❖ دارنده: تندیس طلایی ابتکار و کیفیت برتر بین المللی سال ۲۰۰۱ ژنو

❖ دارنده: لوح تقدیر صادر کننده معتبر کشور از موسسه استاندارد

❖ دارنده: گواهینامه رتبه زرین اتاق بازرگانی و صنایع معادن ایران

❖ دارنده: تندیس رعایت حقوق مصرف کنندگان

❖ دارنده: نشان بین المللی TQM CC100

❖ دارنده: تندیس طلایی برترین انتخاب ملی

❖ دارنده: گواهینامه سیستم یکپارچه IMS مبنی بر استانداردهای

ISO 9001:2008 و ISO 14001:2004 و OHSAS 18001:2007

❖ عضو انجمن صنایع نساجی ایران

❖ عضو انجمن تخصصی مراکز تحقیق و توسعه صنایع و معادن

❖ عضو انجمن صنفی مهندسی ژئوسینتتیک ایران

❖ عضو انجمن مدیریت کیفیت ایران

❖ عضو انجمن صنفی تولید کنندگان رزین ایران

❖ واحد نمونه صنعتی سالهای ۱۳۸۳-۱۳۸۷-۱۳۹۰-۱۳۹۲-۱۳۹۴-۱۳۹۶-۱۳۹۹-۱۴۰۰-۱۴۰۲-۱۴۰۴

ISO 9001:2008
ISO 14001:2004
OHSAS 18001:2007

کارخانه: همدان، شهرک صنعتی بوعلی، بلوار یکم، خیابان شانزدهم، تلفن: ۴۰-۳۳۸۳۲۳۸-۰۸۱۳، تلفکس: ۰۸۱۳-۴۳۸۳۵۰۲

دفتر مرکزی: تهران، بلوار میرداماد، کوچه دفینه، پلاک ۴، طبقه ۳، واحد ۶ تلفن: ۱۹-۸۸۷۷۳۱۱۶، فاکس: ۸۸۷۹۴۳۱۷

www.hamedanmoquette.com

Email: info@hamedanmoquette.com

Coming Soon...

Dyed Yarn From Kabir Ris

نخ قرن

www.kabirristextile.com
info@kabirristextile.com

***Largest Ring Spun Yarn Manufacturer
in the Middle East With the most
advanced machinery from Rieter***

You Have Tried The Rest

Now Try The Best

Century Yarn

تهران، بزرگراه آیت الله صدر
خیابان قیطریه، پلاک ۲۶ و ۲۸
تلفن‌ها: ۲۲۳۹۰۰۱۲-۱۷
فکس: ۲۲۶۹۰۷۹۷

کبیر ریس

بزرگترین تولیدکننده انواع نخهای ظریف
با سیستم رینگ و شانه در خاورمیانه
با مدرنترین ماشین آلات ریتر سوئیس

Kabirris Co.

www.kabirristextile.com

قبول سفارش برای رنگرزی انواع نخ های رنگی

انواع تولیدات

- نخ های ۱۰۰٪ پنبه ای شانه نمرات ۲۰ Ne الی ۴۰ Ne
- نخ های ۱۰۰٪ پنبه ای شانه شده Com (کامپکت) نمرات ۴۰ Ne الی ۷۰ Ne
- نخ های ۱۰۰٪ پنبه ای کارد نمرات ۱۰ Ne الی ۳۰ Ne برای Weaving و Knithing
- نخ های مخلوط پنبه (شانه شده و کارد) با الیاف مصنوعی (پلی استر، ویسکوز، مودال و ...)
- نمرات ۲۰ Ne الی ۴۵ Ne برای Weaving و Knithing
- نخ های ۱۰۰٪ الیاف مصنوعی (پلی استر، ویسکوز، مودال و ...) نمرات ۲۰ Ne الی ۴۰ Ne
- برای Weaving و Knithing
- نخ های پنبه ای شانه شده لایکرا، اسلب و مولتی کانت نمرات ۲۰ Ne الی ۴۰ Ne

تولید نخ چله با بالاترین کیفیت جهت دستگاه های مدرن فرش ماشینی

شرکت کارخانجات نساجی خوی

- تولید کننده مرغوبترین جین در ایران با مدرنترین ماشین Indigo
- تولید کننده انواع نخهای صد درصد پنبه و پلی استر-پنبه
- تولید کننده انواع متقال خام سبک و سنگین
- ظرفیت ۵ تن دولاتابی در روز
- ظرفیت ۵ تن در روز رنگرزی نخ با مدرنترین ماشین آلات بوبین رنگ کنی

تهران- خیابان بهشتی - بین وزرا و بخارست - پلاک ۲۸۳ - ساختمان نگین آزادی - طبقه ۸- واحد غربی

تلفن: (۰۲۱) ۸۸۱۰۱۴۱۶ - ۸۸۱۰۴۲۱۱ - ۸۸۱۰۴۶۶۲ - ۰۲۱ - ۸۸۱۰۴۸۶۰ فکس: ۰۲۱ - ۸۸۱۰۴۸۶۰

رشد صنعت پوشاک با محوریت دقت، هوش مصنوعی و قابلیت ردیابی

صنعت جهانی مد و پوشاک، در حال ورود به یک بازسازی ساختاری است. این موضوع فقط به دلیل کاهش تقاضای دوره‌ای یا نوسانات تعرفه‌ای نیست، بلکه یک فلسفه جدید برای کسب‌وکارها محسوب می‌شود. گزارش سال ۲۰۲۶ «چشم‌انداز جهانی صنعت محصولات مصرفی» از موسسه دیلویت، نشان‌دهنده یک تغییر قاطع در آموزه‌های رشد تحت رهبری شرکت‌های بزرگ است که در دهه گذشته حاکم بوده است.

بر اساس این گزارش، ۸۵ درصد از مدیران مورد بررسی اکنون معتقدند که شرکت‌های خالص (Pure Play)، یعنی کسب‌وکارهایی که براساس تسلط در گروه‌های محصول مشخص و خاص بنا شده‌اند، عملکرد بهتری نسبت به شرکت‌های بزرگ چندمحصولی خواهند داشت. برای بخش پوشاک، این تغییر صرفاً یک ترجیح مدیریتی نیست، بلکه به سرعت در حال تبدیل شدن به الگوی غالب جهت بقا در بازار است.

مزیت سنتی صنعت مد و پوشاک، تاکنون بر پایه گسترش محصولات و آفرها بنا شده است: یعنی گروه‌های کالایی بیشتر، تنوع گسترده‌تر، گسترده عمیق‌تر واحد نگهداری انبار (SKU) و ارائه خدمت در هر نقطه قیمتی و در هر مناسبت. اما به نظر می‌رسد اکنون این مدل، بیش از پیش با جهانی که توسط کیف پول محدود مصرف‌کنندگان، چرخه‌های روندی چندپاره‌شده و هزینه‌های مقرراتی فزاینده در حال شکل‌گیری است، نامتناسب است. در واقع، کتابچه راهنمای جدید برای صنعت

پوشاک، «دقت» را بر «حضور» و «فعالیت تخصصی» را بر «فعالیت گسترده» ترجیح می‌دهد.

چرا تمرکز به یک عامل سودآوری تبدیل شده است؟

منطق پشت این تغییر در انضباط عملیاتی نهفته است. یافته‌های موسسه دیلویت نشان می‌دهد که ساده‌سازی و کارایی، اکنون قدرتمندترین محرک برای منطقی کردن سید محصولات هستند و توسط ۷۱ درصد از مدیران اجرایی ذکر شده‌اند، درحالی‌که ۶۷ درصد به نیاز برای چرخه‌های نوآوری سریع‌تر اشاره می‌کنند. این تغییر رویکرد، غلبه نگاه ارزش‌محور بر نگاه حجم‌محور را در صنعت پوشاک نشان می‌دهد. (جدول یک)

بر اساس نظرسنجی دیلویت، با توجه به رفتار انتخابی‌تر و گزینشی‌تر مصرف‌کنندگان

امروز که به‌طور فزاینده‌ای هم رو به افزایش است، ۶۰ درصد از شرکت‌ها برای حفظ حجم فروش خود مبارزه می‌کنند. در واکنش به این موضوع، برندها رفته‌رفته از منطق تنوع گسترده محصولات و خدمات فاصله می‌گیرند و به سمت دسته‌های کلیدی با حاشیه سود بالا حرکت می‌کنند؛ به عنوان مثال، متخصصان جین تمرکز روی علم تناسب را دو برابر می‌کنند، خانه‌های لوکس بر روی کالاهای چرمی و پوشاک مخصوص مناسبت‌های خاص تمرکز می‌نمایند، درحالی‌که برندهای پوشاک عملکردی فعالیت خود را بر پایه لباس‌های دویدن، یوگا و پوشاک فضای باز بنا می‌کنند.

تأثیرات تجاری این تغییر، واضح است: نگاه متمرکز، زنجیره‌های تامین را کوتاه می‌کند، سرعت «طراحی محصول تا قرارگرفتن در قفسه فروشگاه» را بهبود می‌بخشد، پیام‌رسانی به مصرف‌کننده را اثربخش‌تر می‌کند و

برای پرداخت تا ۱۰ درصد پهای بیشتر برای چنین محصولاتی، سهم عمده‌ای دارد. این موضوع، قابلیت‌ردیابی را برای کسب‌وکارهای مد، از یک هزینه مقرراتی به عاملی برای افزایش حاشیه سود تبدیل می‌کند. برندهایی که می‌توانند منشأ الیاف، شیمی رنگ و منشأ نیروی کار استفاده‌شده در محصولات خود را تایید کنند، در کنار ارتقای شهرت و اعتبار برند، می‌توانند یک ساختار قیمت‌گذاری جدید را برای محصولات خود ایجاد نمایند.

استایلیست‌های هوش مصنوعی و تجارت هوشمندانه

شاید مهم‌ترین موضوع اخلاط‌گر در چشم‌انداز ۲۰۲۶، تغییر نقش هوش مصنوعی از یک عامل ارتقای بهره‌وری داخلی، به رهبر تصمیم‌گیری مصرف‌کننده باشد. ظهور تجارت هوشمندانه (عامل‌محور)، به‌طور اساسی مکانیسم‌های کشف مد را تغییر می‌دهد. یافته‌های اخیر نشان می‌دهد که ۲۶ درصد از مصرف‌کنندگان معتقدند یک عامل هوش مصنوعی می‌تواند ترجیحات استایل آن‌ها را بهتر از جستجوی سنتی خودشان شناسایی کند؛ موضوعی که از نظر راهبردی بسیار حایز اهمیت است. تاکنون رقابت‌پذیری در صنعت مد بر پایه استراتژی‌های بازاریابی و

نامرتبط تضعیف کنند. در همین حال، پایداری همچنان یکی از اهرم‌های کمیاب و پریمیوم باقی مانده است که حتی در بازاری که به قیمت حساس است، در حال گسترش است به‌طوری‌که امروزه تمایل به پرداخت بیشتر برای لباس‌های قابل‌ردیابی، همچنان به‌شدت قوی است.

جدول دو میزان تمایل مصرف‌کنندگان برای پرداخت بیشتر بابت قابلیت‌ردیابی در صنعت پوشاک را نشان می‌دهد. بر اساس این جدول، اگرچه رده‌بالاترین برندها با بالاترین قابلیت‌ردیابی، همچنان یک حوزه خاص یا اصطلاحاً niche market محسوب می‌شوند، اما تمایل مصرف‌کنندگان

وابستگی به تخفیف‌ها را کاهش می‌دهد. اتخاذ این رویکرد، مستقیماً به‌معنای تاب‌آوری حاشیه سود شرکت‌های پوشاک در عصر نوسانات اقتصادی است.

رشد نگاه ارزش‌محور

نیروی عمیق‌تری که در پس باریک‌شدن مرز فعالیت برندها قرار دارد، عامل جمعیت‌شناختی است. قدرت خرید طبقه متوسط جهانی تحت فشار مداوم است، و این گزارش به درستی از این موضوع به‌عنوان «اقتصاد دوقطبی در صنعت پوشاک» یاد می‌کند. در یک طرف، رفتار خرید مبتنی بر ارزش قرار دارد؛ یعنی جایی‌که مصرف‌کنندگان کمتر خرید می‌کنند اما از هر خرید، کارایی بیشتری می‌خواهند. در طرف دیگر، بخش کالاهای رده‌بالا و پریمیوم قرار دارد؛ یعنی جایی که اعتماد به برند، استادکاری و هویت برند، همچنان قدرت قیمت‌گذاری را در دست دارند.

در اینجااست که نظریه «بازی خالص» بیشترین معنا را پیدا می‌کند. برندهای تخصصی قادرند در یک حوزه خاص مانند لباس‌های بافتنی لوکس، لباس‌های ورزشی فنی، جین چرخه‌ای، لباس‌های خاص برای مناسبت‌ها، اقتدار خود را نشان دهند، به جای اینکه برنشان را در گروه‌های کالایی

انتخاب‌های گزینشی بازاریابان و برندها برای مصرف‌کنندگان استوار بوده، اما این رویکرد اکنون توسط دقت الگوریتمی عامل‌های هوش مصنوعی به چالش کشیده می‌شود.

ظهور بات‌های استایل مبتنی بر هوش مصنوعی، به‌عنوان سیستم‌هایی که داده‌های بیومتریک، تاریخچه خرید لباس، تقویم رویدادها و رفتار اجتماعی مصرف‌کنندگان را ادغام می‌کنند، نقطه آغازی برای انتخاب برند توسط ماشین‌ها محسوب می‌شود. در واقع، برندهای مد دیگر فقط به بازاریابی برای مصرف‌کنندگان محدود نیستند؛ بلکه آنها به‌طور فزاینده‌ای برای موتورهایی که خودشان توصیه می‌کنند و حتی از طرف مصرف‌کنندگان خرید می‌کنند، بهینه‌سازی می‌شوند.

به‌عنوان پایلوت، بخش مد لوکس اروپا در گزارش مورد بررسی قرار گرفته که بر اساس نتایج آن، عوامل هوش مصنوعی ۱۵ درصد از تراکنش‌ها را انجام دادند و کاهش ۴۰ درصدی نرخ مرجوعی را نسبت به خریدهای انتخاب‌شده توسط انسان به همراه داشتند. این موضوع، اهمیت اقتصادی استفاده از عامل‌های هوش مصنوعی را نشان می‌دهد. مرجوعی کمتر در بخش پوشاک، به‌ویژه یک دستاورد تحول‌آفرین است زیرا لجستیک معکوس، بسته‌بندی مجدد و موجودی مرده، همچنان از بزرگترین عوامل کاهش حاشیه سود در بخش پوشاک هستند. بنابراین، خرید دقیق به کمک هوش مصنوعی، درآمد ناخالص و پایداری عملیاتی برندها را تقویت می‌کند.

در اینجا است که داشتن گروه کالایی متمرکز، ارزش بیشتری پیدا می‌کند چراکه سیستم‌های هوش مصنوعی به این تمرکز و ارتباط، پاداش بیشتری می‌دهند. برندهایی که قلمرو فعالیت خود را به‌صورت دقیق در یک گروه کالایی خاص (niche) تعریف کرده‌اند، در مقایسه با خرده‌فروشان عمومی با هویت ضعیف‌تر، بیشتر

احتمال دارد توسط عوامل هوش مصنوعی به نمایش درآیند.

انطباق با مقررات، یک متغیر کلیدی برای رقابت‌پذیری

میدان نبرد بعدی برای صنعت پوشاک، مسئله مقررات است. آنچه که روزگاری صرفاً یک لایه گزارش‌دهی بود، اکنون به یک عامل کلیدی جهت دسترسی به بازار تبدیل شده است. در صنعت مد، گذرنامه محصول دیجیتال آماده است تا نحوه طراحی، تأمین و فروش محصولات را در سراسر اروپا دگرگون کند. نکته هشدارآمیز گزارش دیلویت آن است که ۶۲ درصد از مدیران صنعت مد، اکنون رعایت مقررات را در میان سه ریسک اصلی خود برای سال ۲۰۲۶ قرار می‌دهند که نشان‌دهنده مقیاس این تغییر است. البته ریسک آتی صرفاً قانونی نیست، بلکه مالی است چراکه تا سال ۲۰۲۷، برندهایی که قادر به ارائه داده‌های جزئی از زنجیره مالکیت خود نیستند، ممکن است با مالیات‌های تنبیهی و محدودیت در سهم بازار مواجه شوند.

این مجموعه از نگرانی‌ها، نشان می‌دهد که چگونه مشاهده‌پذیری و شفافیت زنجیره تأمین، به معیار جدید رقابت‌پذیری در صنعت پوشاک تبدیل شده است. قابلیت‌ردیابی مواد خام، اکنون حتی از مسئله حقوق کارگران و گزارش ردپای

کربن نیز پیشی گرفته است، موضوعی که نشان می‌دهد اعتبارسنجی در سطح الیاف مصرفی، به‌زودی هزینه‌های انطباق با مقررات و اعتماد مصرف‌کننده را برای برندها تعیین خواهند کرد. برای برندهای مد، این موضوع اهمیت داشتن نگاه متمرکز را بیشتر آشکار می‌کند. در واقع، ایجاد اکوسیستمی از داده‌های جزئی و قابل‌راستی‌آزمایی برای گروه‌های کالایی کمتر، از ایجاد آن برای ده‌ها گروه کالایی غیرمرتبط، آسان‌تر است. لذا از این زاویه، تمرکز به یک مزیت حکمرانی برای برندها تبدیل می‌شود.

جمع‌بندی

در مجموع، برندهای تعیین‌کننده سال ۲۰۲۶ احتمالاً بزرگترین برندها از نظر طول و عرض قفسه فروشگاه‌های نخواهند بود. بلکه آنهایی خواهند بود که دارای محصولات دقیق و مرتبط در حوزه‌های کاری منتخب هستند، از هوش مصنوعی برای فشرده‌کردن مسیرهای تصمیم‌گیری خرید مصرف‌کننده استفاده می‌کنند و یک ساختار زنجیره تأمین شفاف که پاسخگوی الزامات قانونی است را ایجاد می‌نمایند. در واقع، غول‌های بزرگ خرده‌فروشی که تا به امروز قفسه فروشگاه‌ها را تسخیر می‌کردند، جای خود را به کارشناسان تخصصی خواهند داد.

منابع در دفتر نشریه موجود است.

تهدید جنگ برای صادرات پوشاک جنوب آسیا

بحران جنگی فعلی هر دو مسیر حمل و نقل هوایی و دریایی را که برای تحویل لباس به بازارهای اروپایی استفاده می‌شد، برای صادرکنندگان پوشاک جنوب آسیا مختل کرده است

کالاهای فست‌فشن که برای خرده‌فروشی مانند زارا و H&M در نظر گرفته شده، در حال حاضر در انتظار انتقال هستند. هزینه‌های حمل و نقل هوایی نیز به سرعت در حال افزایش است. نرخ حمل و نقل از بمبئی به اروپا بعضاً دو برابر شده است که این موضوع، فشار بر ظرفیت محدود حمل هوایی را نشان می‌دهد.

در پی همین شرایط، تولیدکنندگان در حال جستجوی مسیرهای جایگزین از طریق آسیای مرکزی یا اقیانوس آرام هستند، اما این گزینه‌ها گران‌تر هستند و نمی‌توانند حجم بار مشابهی را جابجا کنند.

اختلال در تنگنه هرمز و دریای سرخ، حمل و نقل دریایی را به تأخیر می‌اندازد

این بحران همچنین مسیرهای تجاری دریایی بین آسیا و اروپا را تحت تأثیر قرار داده است. گذرگاه دریای سرخ و کانال سوئز، یکی از مهم‌ترین خطوط حمل و نقل دریایی جهان، مختل شده است. بسیاری از کشتی‌های حامل کانتینر، اکنون مسیر خود را در اطراف دماغه امید نیک در آفریقای جنوبی تغییر می‌دهند. این تغییر مسیر حدود ۳۵۰۰ مایل به سفر اضافه می‌کند و زمان حمل و نقل را ۱۴ تا ۲۰ روز افزایش می‌دهد.

برای صنعت پوشاک که به چرخه‌های تولید کوتاه و تحویل سریع متکی است، این تأخیرها ریسک‌های تجاری عمده‌ای ایجاد می‌کنند. اگر تحویل کالاها دیر انجام شود،

جابجایی کالاها به شیوه هوایی به شدت تحت تأثیر قرار گرفته است، زیرا بخش عمده‌ای از محموله‌های جنوب آسیا از طریق مراکز حمل و نقل خاورمیانه عبور می‌کند. به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، بیش از ۵۰ درصد از کالاهای هوایی بنگلادش و حدود ۴۱ درصد از محموله‌های هند معمولاً از طریق مراکز لجستیکی مانند دبی و دوحه عبور می‌کنند. اختلال‌های اخیر در فرودگاه بین‌المللی دبی و لغو گسترده پروازها توسط شرکت‌های هواپیمایی بزرگ از جمله امارات، قطر ایرویز و اتحاد ایرویز، این مسیرها را مختل کرده است. در نتیجه، حجم زیادی از محموله‌های پوشاک به مقصد اروپا اکنون با تأخیر مواجه شده‌اند. منابع صنعتی می‌گویند هزاران تن از

بحران لجستیکی مرتبط با تنش‌های ژئوپلیتیکی در خاورمیانه، زنجیره تأمین پوشاک آماده در جنوب آسیا با ارزش صادراتی بیش از ۵۰ میلیارد دلار را مختل کرده است. این صنعت موتور اصلی صادرات برای بنگلادش و یک بخش تولیدی مهم برای هند و پاکستان محسوب می‌شود. از شروع جنگ خاورمیانه تا به امروز، اختلالات در مسیرهای هوایی و دریایی به اروپا، چالش‌های قابل توجهی را برای صادرکنندگان در سراسر منطقه ایجاد کرده است. صادرات‌کنندگان لباس در جنوب آسیا به شبکه‌های حمل و نقل جهانی سریع و قابل اعتماد وابسته‌اند. بحران جنگی فعلی هر دو مسیر حمل و نقل هوایی و دریایی را که برای تحویل لباس به بازارهای اروپایی استفاده می‌شد، مختل کرده است.

که مصرف‌کنندگان در بازارهای مد بزرگ اروپایی مانند لندن و پاریس تا تابستان ۲۰۲۶ شاهد افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی قیمت لباس‌ها به دلیل هزینه‌های اضافی لجستیکی و امنیتی خواهند بود.

برای تولیدکنندگان جنوب آسیا، بحران فعلی به فشارهای مالی موجود اضافه می‌شود. بسیاری از کارخانه‌ها از قبل با افزایش قیمت انرژی و هزینه‌های وام نزدیک به ۱۰ درصد دست‌وپنجه نرم می‌کنند. اگر تأخیر در حمل‌ونقل ادامه یابد و جریان سفارش‌های جدید کند شود، صادرکنندگان کوچک با ذخایر مالی محدود ممکن است با چالش‌های نقدینگی مواجه شوند.

یک لحظه بحرانی برای صنعت پوشاک

در مجموع، اختلال در مسیرهای لجستیکی خاورمیانه دیگر تنها یک مسئله ژئوپلیتیک منطقه‌ای نیست. بلکه به طور فزاینده‌ای بر زنجیره تأمین جهانی پوشاک تأثیر می‌گذارد. برای اقتصادهای جنوب آسیا که به شدت به صادرات لباس برای اشتغال و کسب درآمد ارزی متکی هستند، اختلال طولانی‌مدت می‌تواند فشار قابل توجهی بر ثبات صنعتی و رشد صادرات در ماه‌های آینده وارد کند.

افزایش یافت. همان خطر اکنون دوباره پدیدار می‌شود. اگر این وضعیت ادامه یابد، فشار بر صادرکنندگان بیشتر خواهد شد.»

چشم‌انداز و فرصت‌ها

اختلال فعلی، برندهای مد جهانی را وادار به بازنگری در استراتژی‌های زنجیره تأمین می‌کند. خرده‌فروشان فست‌فشن، بر روی چرخه‌های کوتاه تولید و برنامه‌های تحویل سریع تکیه دارند. تأخیرهای چند هفته‌ای می‌تواند عرضه کالکشن‌های فصلی را مختل کند و بر تقاضای خرده‌فروشی تأثیر بگذارد. اگر اختلالات در دریای سرخ و فضای دریایی و هوایی خاورمیانه ادامه یابد، برندهای اروپایی ممکن است استراتژی‌های نزدیک‌سپاری (near-shoring) را با انتقال بیشتر سفارشات تولید به کشورهای نزدیک‌تر به اروپا، مانند ترکیه، مراکش و بخش‌هایی از اروپای شرقی، گسترش دهند. این مکان‌ها زمان تحویل کوتاه‌تری را فراهم می‌کنند و وابستگی به مسیر کشتیرانی سوئز را کاهش می‌دهند.

نرخ‌های بالاتر حمل‌ونقل، هزینه‌های بیمه و زمان‌های انتقال طولانی‌تر، ممکن است قیمت‌های خرده‌فروشی را به سمت بالا هل دهد. تحلیلگران صنعت پیش‌بینی می‌کنند

کالکشن‌های فصلی لباس اغلب ارزش خود را از دست می‌دهند.

بنگلادش با بالاترین ریسک مواجه است

داده‌های تجاری، پیشتر نیز نشانه‌هایی از افزایش فشار به صادرکنندگان پوشاک آماده بنگلادشی را نشان داده‌اند. طبق گزارش دفتر ترویج صادرات بنگلادش، این بخش از آگوست ۲۰۲۵ تا فوریه ۲۰۲۶، هفت ماه متوالی رشد منفی صادرات را ثبت کرده است. شاخص‌های مالی نیز نشان می‌دهند که فعالیت تجاری در بخش پوشاک بنگلادش با ضعف مواجه است. بر اساس گزارش شاخص‌های اقتصادی منتخب هفته‌ای بانک بنگلادش که در اوایل مارس ۲۰۲۶ منتشر شد، گشایش اعتبار اسنادی (LC) که نشان‌دهنده سفارشات صادراتی آینده است، با کاهش ۱۰,۷ درصدی مواجه شده است، در حالی که تسویه حساب LC های گذشته، ۶,۸ درصد کاهش یافته است.

رهبران صنعت پوشاک می‌گویند این اختلال، عدم قطعیت بزرگی را برای صادرکنندگان ایجاد می‌کند. در همین ارتباط، مدیرعامل گروه اسپارو، گفت: «بستن مسیرهای حمل‌ونقل کلیدی، برنامه‌ریزی حمل‌ونقل را پیچیده کرده است. ما قبلاً به عبور محموله‌ها از طریق هند متکی بودیم، اما آن مسیر زودتر متوقف شد. اکنون مسیر خلیج فارس نیز بسته است. مسیر اقیانوس آرام موجود است، اما هزینه‌برتر و زمان‌برتر است. این شرایط، یک عقبگرد جدی برای صادرکنندگان محسوب می‌شود.»

محمد حاتم رئیس BKMEA نیز هشدار داد که اختلالات حمل‌ونقل می‌تواند هزینه‌های لجستیکی را افزایش دهد. به گفته وی، «در گذشته وقتی کشتی‌ها مجبور شدند از طریق دماغه امید نیک آفریقا مسیر خود را تغییر دهند، هزینه‌های حمل‌ونقل به شدت

جنگ هم به معضلات صنعت و بازار پوشاک کشور اضافه شد

بازار پوشاک در سال ۱۴۰۵ به کدام سو می‌رود؟

مهران ابراهیمیان

غیررسمی و کم‌هزینه‌تر سوق داده و تقابل نابرابری بین تولیدکننده قانون‌مدار و فروشنده بی‌نام‌ونشان ایجاد کرده است.

ضوابط روی کاغذ، قاچاق در کف بازار

در سال‌های اخیر دولت تلاش کرده با وضع ضوابط جدید برای خرید و فروش پوشاک - از جمله الزام به شناسه کالا - راه قاچاق را ببندد. اما به‌گفته فعالان صنفی، مصوبات ابتدای سال گذشته نه تنها نتوانست جلو سیل کالای قاچاق را بگیرد، بلکه در عمل با برخی تصمیمات شهرداری، دستفروشی به یک فعالیت دارای مجوز اما خارج از ساختار اتحادیه‌های صنفی قانون‌مدار تبدیل شد. یعنی بخشی از بازار، عملاً از چارچوب نظارت رسمی بیرون رفته و «بازار موازی» شکل گرفته است. طبق آنچه در اینستاگرام قابل رویت است، افراد هنوز می‌توانند کالاهای خود را از عمان به بندر چابهار و از طریق لنج وارد کنند و این توانایی صرف‌نظر از اولویت‌بندی‌های ضروری در شرایط محاصره اقتصادی ایران، عملاً بازار تولیدات داخلی و به‌ویژه صنعت پوشاک را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد.

پیش از جنگ تحمیلی و در شرایط رکود تورمی سال ۱۴۰۴، این وضعیت به حدی نگران‌کننده شد که رئیس بسیج اصناف، هشدار صریحی درباره اثرات قاچاق بر سرمایه و تلاش تولیدکنندگان داخلی داد.

ندارد. در سمت دیگر، همسایه غربی یعنی ترکیه، بازار بزرگی برای لباس‌های «از مدافتاده» و بادکرده خود در ایران پیدا کرده است؛ پوشاکی که عمدتاً از فروشگاه‌های اوت‌لت ترکیه و دیگر کشورهای همسایه جمع‌آوری شده یا به‌صورت قاچاق و با برندهای فیک، سر از بازار ایران درمی‌آورد. از سوی دیگر، به‌دلیل نبود نظارت مؤثر بر فروش پوشاک خارجی در بازار داخل، پوشاک چینی در رده‌های متفاوت قیمتی وارد می‌شود و با قیمت‌های مختلف و بعضاً متناقض به فروش می‌رسد. نتیجه آن است که در ایران، نرخ پوشاک هر لحظه متغیر است و از خیابانی تا خیابان دیگر، اختلاف قیمت چشمگیر دیده می‌شود؛ به‌حدی که به‌گفته فعالان بازار، «هیچ‌کس نمی‌تواند با قطعیت بگوید قیمت منصفانه یک پیراهن یا تیشرت چقدر است».

نمونه‌ای از این نابسامانی را می‌توان در تجربه روزمره شهروندان دید. همین دیروز، در خیابان فاطمی تهران، یک دستفروش تیشرت سه‌دکمه یقه‌دار را ۳۵۰ هزار تومان قیمت‌گذاری کرده بود؛ در حالی که صنوف معتبر، در همین شرایط رکودی، ناچارند علاوه بر قیمت تمام‌شده، هزینه‌های اجاره، مالیات، حقوق کارگر، بیمه تأمین اجتماعی و سایر هزینه‌های جانبی از شهرداری تا دیگر نهادها را هم بپردازند و تیشرت سه دکمه پولو حتی تا ۲٫۵ میلیون تومان هم در فروشگاه‌های صاحب برند عرضه می‌شود. این شکاف، بازار را به‌سمت فعالیت‌های

به گفته مسئولان نساجی و پوشاک، صنعت پوشاک ایران در سراسی بی‌خطرناکی قرار گرفته است؛ سراسی بی‌ای که انتهای آن به «ورشکستگی گسترده» می‌رسد؛ اگر روند کنونی ادامه یابد. مهم‌ترین موتور این سقوط، قاچاق سازمان‌یافته پوشاک است که حتی هم‌اکنون نیز در جریان است؛ کالایی که بدون پرداخت حقوق گمرکی، مالیات و رعایت استانداردهای قانونی، به‌راحتی از کانال‌های مختلف وارد کشور می‌شود و نفس تولیدکننده داخلی را گرفته است.

اگرچه جنگ تحمیلی و شرایط خاص اقتصادی سال‌های اخیر، رکود این بازار را عمیق‌تر کرده و عملاً بازار شب عید و بخش مهمی از سرمایه اصناف فعال در این حوزه را به باد داده است، اما داستان صنعت پوشاک ایران فقط به رکود ختم نمی‌شود. این صنعت هم‌زمان با دو جبهه می‌جنگد: از یک‌سو قاچاق و لباس‌هایی با برجسب برندهای معروف (واقعی یا تقلبی) که از مسیرهای رسمی و غیررسمی وارد می‌شوند، و از سوی دیگر، سیاست‌گذاری‌های ناکارآمد و هزینه‌های سنگین تولید که قدرت رقابت را از تولیدکننده قانون‌مدار گرفته است.

در شرایطی که کشور درگیر «وضعیت جنگی» و فشارهای شدید اقتصادی است، همچنان فروشندگان عمده در بازار گوانجو چین، بسته‌های صادرات پوشاک به ایران را روی قفسه‌ها می‌گذارند و به‌دنبال مشتری ایرانی هستند؛ گویی هیچ ممنوعیتی وجود

- تمکین کند؛ از استانداردسازی تا مالیات و بیمه. همین ناهم‌ترازی، موازنه را به‌زیان تولید داخل سنگین کرده است. او با اشاره به آمار واردات اقلام مجاز از طریق رویه‌های کوله‌بری و ملوانی گفته بود: «از حدود ۱,۱ میلیارد دلار واردات انجام‌شده در این بخش، نزدیک به ۳۰ درصد به حوزه منسوجات اختصاص داشته است؛ رقمی که حتی از واردات رسمی پارچه از گمرکات کشور نیز فراتر رفته و عملاً اثرگذاری سیاست‌های محدودکننده واردات را کاهش داده است.»

قبح قاچاق شکست؛ مناطق آزاد به ویرترین تبدیل شدند

علی همتی عضو هیئت مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران و مسئول کمیته مبارزه با قاچاق این اتحادیه، در همان نشست تأکید کرده بود که تا چند سال قبل، پوشاک قاچاق عمداً در برخی مناطق آزاد مانند کیش و قشم مشاهده می‌شد، اما امروز «تقریباً هر منطقه آزاد به فروشگاه بزرگ پوشاک قاچاق تبدیل شده است.» این در حالی است که صنعت پوشاک،

فصلی‌بودن صنعت پوشاک است. سیدشجاع‌الدین امامی‌رئوف، توضیح داده بود که بخش قابل‌توجهی از کالاهای وارداتی - به‌ویژه پوشاک استوک - با قیمت‌هایی بسیار پایین وارد بازار می‌شود؛ موضوعی که قدرت رقابت تولیدکنندگان داخلی را به‌شدت کاهش می‌دهد. او یادآور شد که مقایسه صرف قیمتی میان کالای داخلی و خارجی بدون توجه به کیفیت، معیار دقیقی برای سیاست‌گذاری نیست، اما واقعیت این است که در روزهایی که «همه‌چیز ساعت به ساعت گران می‌شود»، مردم کمتر به کیفیت توجه می‌کنند و جذابیت کالاهای قاچاق چینی و ارزان‌قیمت، برای قاچاقچیان و شبکه توزیع به «لقمه‌ای پُرسود» تبدیل شده است.

به‌گفته امامی‌رئوف، این پوشاک استوک در مبدأ، اغلب محصولات نو هستند که به‌عنوان مازاد یا ضمانت سفارش باقی مانده‌اند و در بازار اصلی برند عرضه نشده‌اند؛ اما پس از مدتی، سر از بازار ایران درمی‌آورند. از سوی دیگر، تولیدکننده داخلی مجبور است برای حضور قانونی در بازار، به‌طور کامل به همه قوانین - بازدارنده یا غیر بازدارنده

به گفته او، «قاچاق کالا سرمایه و تلاش تولیدکنندگان داخلی را تهدید می‌کند و مبارزه با این پدیده، نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و هماهنگی همه نهادهای دولتی و حاکمیتی است.» حسن‌پور با اشاره به حساسیت شرایط فعلی بازار تأکید کرده بود: «التهاب بازار در هر حوزه‌ای خطرناک است و دشمن می‌تواند از آن سوءاستفاده کند. بنابراین لازم است همه بخش‌ها هم‌صدا و هم‌جهت عمل کنند.» او یکی از اشکالات جدی موجود در برخی بخش‌های حاکمیت را «نبود هماهنگی کافی» دانست و یادآور شده بود که موضوعاتی مانند فعالیت برندهای خارجی، داشتن یا نداشتن مجوز و مسائل مشابه، نیازمند بررسی کارشناسی دقیق است و بدون همفکری و هماهنگی، مبارزه با قاچاق به نتیجه نمی‌رسد.

اما اکنون به نظر می‌رسد که باید توجه ویژه‌تری در خصوص نوع واردات کالاها مد نظر قرار گیرد. و هدف از واردات تامین مواد تولیدکنندگان داخلی باشد تا قاچاقچیان همکار با شرکت‌های چینی!

قاچاق؛ بازاری چندمیلیارد دلاری در سایه

ایجاد مالی قاچاق پوشاک، زنگ خطر دیگری است که از سوی تشکلهای تخصصی به صدا درآمده. دبیر انجمن صنایع نساجی ایران، دی‌ماه سال گذشته اعلام کرد حجم قاچاق پوشاک در کشور بین ۲,۵ تا ۳ میلیارد دلار برآورد می‌شود؛ رقمی که حتی از ارزیابی‌های رسمی ستاد مبارزه با قاچاق کالا نیز فراتر است. او در نشست مشترک با اتحادیه تولید و صادرات پوشاک ایران، با محوریت مبارزه با قاچاق و واردات غیررسمی از مسیرهایی همچون ته‌لنجی، کوله‌بری و ورود کالا از مناطق آزاد، تأکید کرد که بخش مهمی از تهدید متوجه «ماهیت مدمحور و

سبد خانوار کوچک، سهم پوشاک کوچک‌تر

در سوی تقاضا، تصویر چندان امیدوارکننده‌تر نیست. بر اساس داده‌های مرکز آمار که از سوی اتاق اصناف نقل شده، پوشاک و کفش در سبد هزینه خانوار ایرانی، در اولویت پنجم قرار دارد و حدود ۵ درصد هزینه خانوارها را شامل می‌شود. خانوارهای دهک اول - ضعیف‌ترین گروه از نظر مالی - تنها ۲,۲ درصد درآمد خود را صرف پوشاک و کفش می‌کنند، در حالی که این سهم در دهک پنجم به ۵,۲ درصد می‌رسد. به‌طور متوسط، جامعه ایران در سال ۱۴۰۰ حدود ۳,۵ درصد از درآمد خود را صرف پوشاک و کفش کرده است که با توجه به شرایط تورمی و افزایش قیمت‌های لحظه‌ای، حتماً این نسبت کمتر شده است. این در حالی است که بنا بر برخی آمار رسمی، در همان سال حدود ۱۶,۶ درصد از نیاز بازار ایران به پوشاک از طریق واردات تأمین شده؛ وارداتی که با توجه به ممنوعیت رسمی، عمدتاً در قالب قاچاق انجام شده است. برآوردهایی که مجید افتخاری عضو هیئت‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات پوشاک

به‌گفته دبیرکل اتاق اصناف ایران، یکی از مهم‌ترین صنایع اشتغال‌زا در کشور به‌شمار می‌رود. بر اساس آمار ارائه‌شده، در بخش پوشاک ایران ۲۳۰ هزار و ۳۱۵ واحد صنفی تولیدی و توزیعی مجاز فعالیت می‌کنند که از این تعداد، ۵۷ هزار و ۴۰۴ واحد تولیدی است. متوسط شاغلان در واحدهای تولیدی پوشاک ۱۰ نفر و در واحدهای توزیعی ۳ نفر است. این ارقام در مقایسه با متوسط ۲,۱ نفر در کل ۳ میلیون واحد صنفی کشور، جایگاه ویژه پوشاک را در اشتغال نشان می‌دهد.

از میان این ۵۷ هزار و ۴۰۴ واحد تولیدی پوشاک، ۲۳ هزار و ۷۰۲ کارفرما و کارآفرین، بانوان هستند؛ یعنی حدود ۴۱ درصد. در حوزه توزیع پوشاک نیز ۱۷۲ هزار و ۹۱۱ واحد فعال‌اند که ۷۷ هزار و ۴۵۰ پروانه کسب - حدود ۴۵ درصد - به بانوان تعلق دارد. در استان تهران به‌تنهایی ۱۲ هزار و ۶۶۶ واحد تولیدی و ۲۲ هزار و ۳۴۰ واحد توزیعی پوشاک فعال است. این اعداد نشان می‌دهد هر ضربه به صنعت پوشاک، مستقیماً به اشتغال زنان و مردان در سراسر کشور اصابت می‌کند.

ایران ارائه داده، نشان می‌دهد بیش از ۶۰ درصد بازار پوشاک کشور در اختیار کالاهای قاچاق است و حجم قاچاق نیز بین یک تا ۳ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود.

به گفته افتخاری، «پوشاک قاچاق بدون پرداخت هزینه‌های قانونی از جمله مالیات، بیمه و الزامات استانداردسازی، وارد بازار می‌شود و همین مسئله باعث شده تولیدکنندگان داخلی توان رقابت عادلانه را از دست بدهند.» او هشدار داده بود که ادامه روند فعلی، فعالان صنعت پوشاک را در برابر دوراهی دشواری قرار می‌دهد: «یا پذیرش زیان و سکوت در برابر شرایط موجود، یا اعلام ورشکستگی و تعطیلی واحدهای تولیدی برای حفظ سرمایه باقی‌مانده.»

ستاد مبارزه با قاچاق زیر تیغ انتقاد

افتخاری، مسئولیت اصلی ساماندهی قاچاق را متوجه ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز دانسته و گفته است: «در موارد متعددی شاهد بازگشت کالاهای ضبط‌شده به بازار هستیم؛ موضوعی که نشان می‌دهد قاچاقچیان با شناسایی خلأهای قانونی، روش‌های خود را تطبیق داده‌اند.» او همچنین با اشاره به واردات بی‌ضابطه از مسیرهایی مانند تهلنجی، یادآور شده که «نباید منافع محدود این مسیرها، کل اشتغال صنعت پوشاک کشور را تهدید کند.» بعد دیگری از بحران، جنبه بهداشتی این واردات است. بخش قابل‌توجهی از پوشاک قاچاق، از کشورهایی مانند پاکستان و بنگلادش و بدون رعایت استانداردهای سلامت وارد می‌شود؛ خطری که مصرف‌کننده نهایی، در شرایط فشار اقتصادی، اغلب از آن غافل می‌ماند. در کنار همه اینها، چالش حامل‌های انرژی هم به بحران اضافه شده است. به‌گفته

در شرایطی که کشور درگیر «وضعیت جنگی» و فشارهای شدید اقتصادی است، همچنان فروشندگان عمده در بازار گوانجو چین، بسته‌های صادرات پوشاک به ایران را روی قفسه‌ها می‌گذارند و به دنبال مشتری ایرانی هستند؛ گویی هیچ ممنوعیتی وجود ندارد. در سمت دیگر، همسایه غربی یعنی ترکیه، بازار بزرگی برای لباس‌های «از مدافتاده» و باد کرده خود در ایران پیدا کرده است؛ پوشاکی که عمدتاً از فروشگاه‌های اوت‌لت ترکیه و دیگر کشورهای همسایه جمع‌آوری شده یا به صورت قاچاق و با برندهای فیک، سر از بازار ایران درمی‌آورد

هر زمان دیگری است. سرنوشت صنعت پوشاک ایران در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته؛ مگر آن‌که رویکردی راهبردی، فراتر از برخوردهای مقطعی با قاچاق، طراحی و اجرا شود؛ رویکردی که بر حمایت عملیاتی، ایجاد فضای رقابتی منصفانه، تقویت برندهای ملی، بهبود زیرساخت‌های انرژی و حمل‌ونقل و گشودن مسیرهای واقعی صادراتی - از روسیه تا عراق - استوار باشد. در غیر این صورت، هشدارهای امروز اتحادیه‌ها و فعالان صنعتی، فردا به گزارش رسمی از «ورشکستگی گسترده» در یکی از اشتغال‌زاترین صنایع کشور تبدیل خواهد شد.

منبع: اتاق شفاف

این نقطه‌ای است که متولیان امر باید نسبت به آن پاسخ‌گو باشند.

در چنین شرایطی، صنعت پوشاک - صنعتی که در کنار نساجی دست‌کم یک میلیون شغل مستقیم ایجاد کرده و حدود ۱۱ درصد اشتغال صنعتی کشور را به خود اختصاص داده - با مجموعه‌ای از تهدیدهای هم‌زمان روبه‌روست: قاچاق گسترده، رکود تورمی، هزینه‌های سربار سنگین، به‌تعمیق‌انداختن خرید از سوی مردم، بی‌اعتمادی به حمایت‌های دولتی، مشکلات انرژی و محدودیت‌های ناشی از جنگ.

زنگ خطر برای این صنعت سال‌هاست به صدا درآمده، اما امروز شدت آن بیش از

فعالان این صنعت، در سال‌های گذشته انرژی ارزان یکی از مزیت‌های تولید در ایران بود، اما همین عامل به یکی از چالش‌های اصلی در ماه‌های آتی بدل خواهد شد که به دردهای فعلی و قبلی اضافه خواهد شد. قطعی‌های گسترده برق در شهرک‌های صنعتی - بعضاً روزانه ۴ تا ۶ ساعت - نه تنها تولید را مختل کرده، بلکه هزینه‌های پنهان و آشکار زیادی به واحدها تحمیل کرده است، اما با وجود همه مشکلات، بسیاری از تولیدکنندگان هنوز به کار خود ادامه می‌دهند.

قیمت تمام‌شده رقابتی، شبکه توزیع گران

نکته پارادوکسیکال دیگری که تشکل‌های پوشاک بر آن تأکید می‌کنند، تفاوت بین «قیمت تمام‌شده در درب کارخانه» و «قیمت روی قفسه» است. به گفته دست‌اندرکاران کارگروه مد و لباس، قیمت تمام‌شده پوشاک تولید داخل، در بسیاری از موارد حتی در مقایسه با کشورهای منطقه رقابتی و مناسب است؛ اما زمانی که محصول وارد شبکه توزیع می‌شود، هزینه‌های جانبی - از حمل‌ونقل تا اجاره، مالیات، عوارض و سود لایه‌های مختلف واسطه - به‌طور قابل توجهی به قیمت نهایی اضافه می‌شود.

بازار جهانی پوشاک از ۲,۳ تریلیون دلار فراتر می‌رود

رشد بازار جهانی پوشاک در سال ۲۰۲۶ به طور فزاینده‌ای توسط بخش منسوجات الکترونیکی و لباس‌های هوشمند با کارایی بالا پشتیبانی می‌شود

در حال ایجاد چندین نقطه توزیع برای کاهش زمان تحویل در آخرین مایل هستند. این تغییر، پاسخی مستقیم به نوسانات ژئوپلیتیکی، مانند اختلالات دریای سرخ است که زمان تحویل محموله‌ها را تا ۴۰ درصد افزایش داده است. در نتیجه، تولیدکنندگان در حال متنوع‌سازی مراکز تولید خود به جنوب آسیا و مکزیک هستند تا وابستگی به یک منطقه را کاهش دهند.

الزامات اقتصاد چرخه‌ای

پایداری دیگر یک اقدام داوطلبانه برای برندسازی نیست، بلکه یک الزام اصلی برای رعایت مقررات است. اجرای توافق‌نامه سبز اتحادیه اروپا و قوانین مدیریت پسماند جامد هند ۲۰۲۶، گزارش‌دهی اجباری برای انتشار گازهای گلخانه‌ای را الزامی کرده است. اجرای این مقررات، ارزش بازار مدیریت پسماند نساجی را به سمت ۱۰,۰۵ میلیارد دلاری سوق می‌دهد. در همین ارتباط، یک تحلیلگر ارشد در Frost & Sullivan می‌گوید: گذار به مدل چرخه‌ای اکنون یک ضرورت اقتصادی است. شرکت‌هایی که نتوانند مواد اولیه بازیافتی یا گذرنامه‌های محصول دیجیتال را در فرآیندهای خود ادغام کنند، به دلیل جریمه‌های مربوط به ردپای کربن و فشارهای نظارتی، با افزایش تقریباً ۵ تا ۱۰ درصدی در هزینه‌های عملیاتی مواجه می‌شوند.

چشم‌انداز صنعت

صنعت نساجی جهانی، مواد اولیه ضروری در بخش‌های مد، صنعتی و پزشکی را فراهم می‌کند. در حال حاضر، لیاف مصنوعی به‌دلیل مقرون‌به‌صرفه بودن در کاربردهای فنی، ۶۸,۹ درصد سهم بازار را در اختیار دارد. با ورود به سال ۲۰۲۷، این بخش بر روی نزدیک‌سپاری و بازیافت آنزیمی تمرکز می‌کند تا نرخ رشد مرکب سالانه ثابت ۴,۲ درصدی را در بحبوحه نوسانات قیمت مواد اولیه حفظ کند.

بازار جهانی پوشاک در حال گذار از یک تحول ساختاری قابل‌توجه است و پیش‌بینی می‌شود ارزش بازار آن تا اواخر سال ۲۰۲۶ به ۲,۳۶ تریلیون دلار برسد. این مسیر به طور فزاینده‌ای توسط بخش منسوجات الکترونیکی و لباس‌های هوشمند پشتیبانی می‌شود که انتظار می‌رود امسال ارزش آن به ۳,۰۸ میلیارد دلار برسد. داده‌های صنعت نشان می‌دهد که تقریباً ۶۰ درصد از این رشد خاص، ناشی از تقاضای مصرف‌کننده برای راه‌حل‌های یکپارچه نظارت بر سلامت است. برخلاف لباس‌های سنتی، این پارچه‌های با قابلیت بالا از لیاف رسانا و حسگرهای انعطاف‌پذیر برای ردیابی بیومتریک استفاده می‌کنند که نشان می‌دهد در بخش‌های پوشاک ورزشی و پزشکی، «عملکرد و کارایی» به‌عنوان یک خدمت جدید ظهور کرده است.

تمرکززدایی لجستیک و ضرورت تجارت الکترونیک

تاب‌آوری زنجیره تأمین، جایگزین تولید ناب به‌عنوان اولویت عملیاتی اصلی شده است. با پیش‌بینی اینکه فروش آنلاین پوشاک تا پایان سال ۲۰۲۶، ۲۵ درصد از کل خرده‌فروشی را تشکیل دهد، برندها در حال فاصله‌گرفتن از توزیع متمرکز هستند. داده‌های لجستیک فعلی نشان می‌دهد که ۸۶ درصد از شرکت‌های تجارت الکترونیک به طور فعال

بازار ۵۷ میلیارد دلاری پوشاک ورزشی اروپا

درآمد قابل تصرف بالا، فرهنگ ورزشی قوی و حضور گسترده برندها، تقاضا برای پوشاک ورزشی را در کشورهای اروپایی افزایش می دهد

با این حال، بازار با چالش هایی روبه رو است. محصولات پوشاک ورزشی ممتاز اغلب با قیمت های بالایی عرضه می شوند که می تواند پذیرش آنها را در بین مصرف کنندگان حساس به قیمت محدود کند. رقابت شدید بین بازیگران جهانی و منطقه ای نیز بر حاشیه سود برندها فشار وارد می کند. علاوه بر این، اختلالات زنجیره تأمین و نوسانات قیمت مواد اولیه همچنان نگرانی های اصلی هستند.

بر اساس این گزارش، اروپای شرقی به عنوان یک منطقه رشد امیدوارکننده در حال ظهور است. افزایش شهرنشینی و افزایش درآمدهای قابل تصرف، تقاضا برای پوشاک ورزشی مقرون به صرفه را در کشورهایی مانند لهستان و جمهوری چک افزایش می دهد. اروپای جنوبی نیز رشد پایداری را نشان می دهد که ناشی از رونق گردشگری و روندهای سبک زندگی در فضای باز است.

بازیگران اصلی این بازار شامل آدیداس، نایک، پوما، آندر آرمور، اسپیکس، دکتلون و کلمبیا اسپورتنس ور هستند. این شرکت ها در حال گسترش خطوط تولید پایدار و تقویت کانال های دیجیتال برای افزایش حضور در بازار هستند. با نگاهی به آینده، نوآوری و پایداری، آینده بازار پوشاک ورزشی اروپا را تعریف می کنند. انتظار می رود ادغام منسوجات هوشمند و فناوری های پوشیدنی فرصت های جدیدی ایجاد کند. با توجه به اینکه ترجیحات مصرف کنندگان همچنان در حال تکامل است، برندهایی که تعادل بین عملکرد، استایل و پایداری پوشاک ورزشی را برقرار می کنند، احتمالاً بازار را هدایت خواهند کرد.

گروه مترجمین مجله: بازار پوشاک ورزشی اروپا در مسیر رشد مداومی قرار دارد که با افزایش آگاهی در مورد سلامت و روندهای درحال تکامل بازار مد و پوشاک، پشتیبانی می شود. طبق تحقیقات Persistence Market، انتظار می رود این بازار در سال ۲۰۲۶ به ۴۰.۸ میلیارد دلار برسد و تا سال ۲۰۳۳ با نرخ رشد مرکب سالانه ۴.۹ درصد به ۵۷ میلیارد دلار افزایش یابد. این رشد نشان دهنده تغییر چشمگیر به سمت سبک زندگی فعال در سراسر اروپا است. مصرف کنندگان به طور فزاینده ای در فعالیت های تناسب اندام مانند دویدن، یوگا و تمرینات باشگاهی سرمایه گذاری می کنند. این روند تقاضا برای لباس های ورزشی کاربردی و راحت را افزایش می دهد. مصرف کنندگان لباس هایی را ترجیح می دهند که هم برای ورزش و هم به عنوان لباس غیررسمی یا کژوال قابل استفاده باشند. این هدف دوگانه، لباس های ورزشی را به یک محرک کلیدی درآمد برای برندها در سراسر منطقه تبدیل می کند.

کشورهایی مانند آلمان، فرانسه و بریتانیا در بازار پیشرو هستند. درآمد قابل تصرف بالا، فرهنگ ورزشی قوی و حضور گسترده برندها، تقاضا برای پوشاک ورزشی را در این کشورها افزایش می دهد. اروپای غربی به دلیل زیرساخت های پیشرفته خرده فروشی و آگاهی بالای مصرف کنندگان، همچنان بزرگترین بازار منطقه ای است.

پایداری به عنوان یک عامل اصلی در شکل دهی به تصمیمات خرید در حال ظهور است. مصرف کنندگان به طور فزاینده ای محصولات سازگار با محیط زیست ساخته شده از مواد بازیافتی و پایدار را انتخاب می کنند. برندها نیز با سرمایه گذاری در روش های تولید چرخه ای و زنجیره های تأمین سبزتر به این موضوع واکنش نشان می دهند.

نوآوری های تکنولوژیکی در پارچه ها نیز باعث رشد بازار می شود. ویژگی هایی مانند مدیریت رطوبت، کنترل دما و افزایش کشش، عملکرد محصول را بهبود می بخشد. این نوآوری ها، ارزش پیشنهادی لباس های ورزشی را افزایش می دهند. از طرف دیگر، تجارت الکترونیک نقش حیاتی در گسترش بازار ایفا می کند. پلتفرم های آنلاین به برندها کمک می کنند تا به پایگاه مشتری وسیع تری دسترسی پیدا کنند و تعامل مستقیم با مصرف کننده را بهبود بخشند. کانال های دیجیتال همچنین از عرضه سریع تر محصولات و استراتژی های بازاریابی شخصی سازی شده پشتیبانی می کنند.

نمایش راهکارهای آینده نساجی در فرانکفورت

با بیش از ۳۶۰۰۰ بازدیدکننده و ۱۷۰۰ غرفه دار، نمایشگاه‌های Texprocess و Techtextil، فرصت‌هایی را برای تجارت و همکاری‌های جدید ارائه کردند

پرتغال، سوئد و ایالات متحده آمریکا و سایر کشورها حاصل شد.

دتلف براون، عضو هیئت اجرایی نمایشگاه فرانکفورت، می‌گوید: «تحوالات بی‌ثبات بازار، تغییرات پایداری را در مدل‌های کسب‌وکار ایجاد می‌کنند. اتصال، انعطاف‌پذیری و سرعت، عوامل کلیدی موفقیت در این محیط هستند. در Techtextil و Texprocess، شرکای مرتبط گرد هم می‌آیند تا به سرعت ایده‌ها را به کاربرد تبدیل کنند. مواد جدید و نوآوری‌ها در زنجیره‌های تأمین، مزایای رقابتی تعیین‌کننده‌ای هستند.»

همکاری بین تحقیق، صنعت و کاربرد، نقش کلیدی در توسعه راه‌حل‌های جدید ایفا می‌کند. این موضوع توسط جوایز نوآوری Techtextil و Texprocess ۲۰۲۶ نشان داده شده است. اکثر نوآوری‌های برنده جایزه از طریق مشارکت‌ها محقق شده‌اند. برای مثال، شرکت Samsara Eco با همکاری دانشگاه دیکین، شرکت Lycra و برند Nilit، یک فناوری بازیافت مبتنی بر آنزیم توسعه داده است. از لباس‌های محافظ گرفته تا راه‌حل‌های پزشکی و خودرو - کاربردهای نوآوری‌های نساجی در صنایع مختلف گسترده است. کاربردهای جدید از برخوردهای اتفاقی بین تولیدکنندگان، پردازنده‌ها و شرکای کاربردی پدیدار می‌شوند. اولاف اشمیت، معاون رئیس بخش نساجی و فناوری‌های

را به عنوان مهم‌ترین پلتفرم‌های بین‌المللی برای عرضه نوآوری‌ها در بازار و عملیاتی کردن آنها با شرکای مرتبط تأیید می‌کند. بر این اساس، انتظار می‌رود حجم معاملات پس از نمایشگاه برای غرفه‌داران در هر دو نمایشگاه تجاری به طور قابل‌توجهی افزایش یافته باشد. در یک بازار چالش‌برانگیز، Techtextil و Texprocess به این ترتیب یک مکان ملاقات پایدار برای صنعت جهانی فراهم کرده‌اند. شرکت‌کنندگانی از ۱۱۲ کشور در محل نمایشگاه در فرانکفورت حضور داشتند. ده کشور برتر بازدیدکننده عبارت بودند از آلمان، ایتالیا، فرانسه، ترکیه، هلند، اسپانیا، بلژیک، انگلستان، لهستان و سوئیس. رشد بازدیدکنندگان از هند، ژاپن،

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، نمایشگاه‌های Techtextil و Texprocess در سال ۲۰۲۶ با مشارکت قوی بازدیدکنندگان و غرفه‌داران به پایان رسید. با بیش از ۳۶۰۰۰ بازدیدکننده و ۱۷۰۰ غرفه‌دار، این نمایشگاه‌های تجاری بین‌المللی پیشرو، فرصت‌هایی را برای تجارت و همکاری‌های جدید ارائه کردند. این رویدادها سطح بسیار بالایی از رضایت بازدیدکنندگان، یعنی ۹۵ درصد، را به ثبت رساندند. رضایت غرفه‌داران نیز در هر دو نمایشگاه به ۸۶ درصد و در Texprocess به ۹۰ درصد افزایش یافت. کیفیت بازدیدکنندگان، از نظر غرفه‌داران، افزایش قابل‌توجه ۱۳ درصدی را نشان داد. این امر، Techtextil و Texprocess

تا تولید - با دقت بیشتری ادغام می‌کنند و در نتیجه تولید انعطاف‌پذیرتر و مبتنی بر تقاضا را امکان‌پذیر می‌سازند. الگار استراب، مدیرعامل فناوری‌های مراقبت از پارچه، منسوجات و چرم VDMA می‌گوید: «آینده تولید پوشاک در زنجیره‌های تأمین متصل و مدل‌های کسب‌وکار جامع نهفته است. معماری نوآورانه سیستم و فناوری‌های کارآمد برای پاسخگویی انعطاف‌پذیر به تقاضاهای بازار و نیازهای مشتری بسیار مهم هستند. آخرین پیشرفت‌ها در Texprocess ارائه شد.»

شرکت Style3D | Assyst راهکارهای جدید هوش مصنوعی را برای توسعه محصول به نمایش گذاشت. این راهکارها طراحی و بازاریابی را ادغام می‌کنند، فرایندها را ساده کرده و هزینه‌ها را کاهش می‌دهند. شرکت Comelz یک سیستم برش را به نمایش گذاشت که از پردازش تصویر مصنوعی برای کاهش مراحل دستی استفاده می‌کند. شرکت Dürkopp Adler نیز از یک سیستم خیاطی جدید رونمایی کرد که امکان ادغام ساده را از طریق رابط‌های هوشمند فراهم می‌کند.

برابر سایش و پارگی شدید مقاومت کنند و در عین حال الزامات ایمنی خاص را برآورده سازند. در Techtextil، غرفه‌داران مواد با عملکرد بالا را که برای لباس‌های ایمنی در فضای باز، ورزشی، مد، نظامی و صنعتی طراحی شده‌اند، به نمایش گذاشتند. در همین حال، Texprocess فناوری‌های پردازش مورد نیاز برای برآورده کردن این نیازها را به نمایش گذاشت. شرکت Concordia پارچه‌ای بادوام، مقاوم در برابر شعله دائمی با محافظت ذاتی ارائه داد. شرکت Advance Hitech Textile International پارچه‌ای کششی برای لباس کار با مقاومت سایشی ویژه، پایداری ابعادی و ثبات رنگ ارائه کرد. در نمایشگاه Texprocess، بازدیدکنندگان یک مرور کلی جامع از بازار به دست آوردند - مبنایی برای تصمیمات سرمایه‌گذاری در دوران چالش‌برانگیز. یک روند آشکار پدیدار شد: در کنار ماشین‌آلات فرآوری، راهکارهای متصل به شبکه در طول فرآیند تولید به طور فزاینده‌ای اهمیت پیدا می‌کنند. آن‌ها مراحل فرآیند منفرد را - از طراحی و برنامه‌ریزی منابع

نساجی در نمایشگاه فرانکفورت، می‌گوید: «در Techtextil و Texprocess، مشخص می‌شود که کدام راه‌حل‌ها می‌توانند در بازارهای بین‌صنعتی موفق شوند و سرمایه‌گذاری را تضمین کنند. در عین حال، برخوردهای برنامه‌ریزی‌نشده با شرکای تجاری جدید، دسترسی به بازارهای جدید را فراهم می‌کند و نوآوری را به دنبال دارد.»

بخش دیگر نمایشگاه Techtextil با عنوان عملکرد طبیعی (Nature Performance)، جایگزین‌های طبیعی و زیستی برای الیاف مصنوعی را به بازدیدکنندگان ارائه داد. این مواد، پایداری را با عملکرد بالا ترکیب می‌کنند و امکان صرفه‌جویی در انتشار CO2، قابلیت بازیافت و کاهش وابستگی به منابع فسیلی را فراهم می‌کنند. بیش از ۱۱۰ غرفه‌دار، کاربرد روبه‌رشد این الیاف در کاربردهای صنعتی، مانند مقاومت در برابر گرما، مقاومت در برابر پارگی و تنفس‌پذیری را به نمایش گذاشتند. به عنوان مثال، شرکت کوردنکا (Cordenka) الیاف ویسکوز فنی را برای بخش کشاورزی به نمایش گذاشت که می‌توانند به همراه بقایای گیاهی کمپوست شود. شرکت اوشن‌سیف (Oceansafe)

پلیمری با عملکرد بالا را ارائه کرد که از مواد اولیه زیستی و بازیافتی ساخته شده و می‌تواند برای مصارف صنعتی در مقیاس بزرگ تولید شود.

در بخش منسوجات پوشاک عملکردی در Techtextil، تعداد غرفه‌داران در مقایسه با رویداد قبلی دو برابر شد. افزایش سرمایه‌گذاری در حوزه‌های امنیتی، دفاعی و حفاظت مدنی، تقاضا برای منسوجات با عملکرد بالا و مطابق با استانداردها و فناوری‌های پردازش تخصصی را افزایش می‌دهد. شرکت‌ها به طور فزاینده‌ای به سمت راه‌حل‌های نوآورانه‌ای روی می‌آورند که می‌توانند در

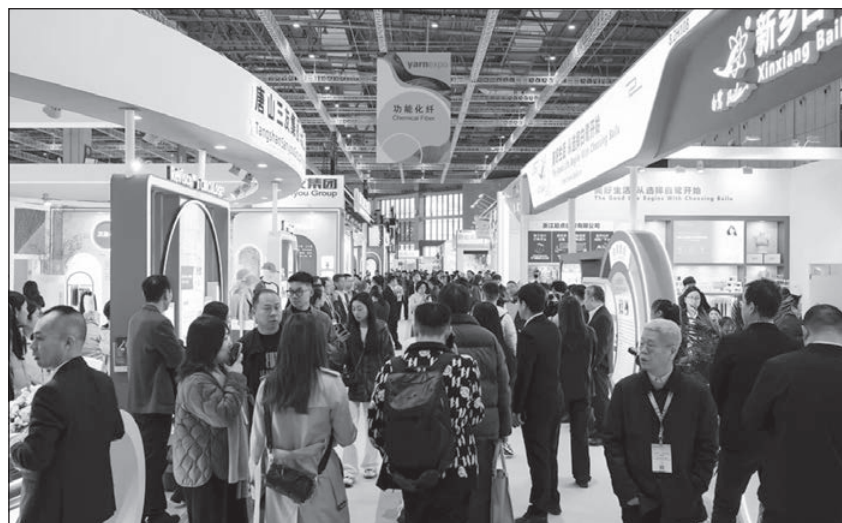

نخ‌های پایدار، محور نمایشگاه نخ شانگهای

در این نمایشگاه، غرفه‌داران نخ‌ها و الیاف ارگانیک، بازسازی شده و بازیافتی سازگار با محیط‌زیست، به علاوه گزینه‌های نوآورانه‌ای مانند الیاف مقاوم در برابر عرق و با کارایی بالا را به نمایش گذاشتند

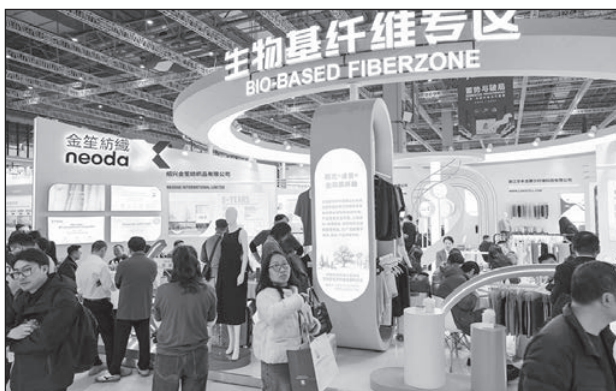
بالا را به نمایش گذاشتند. فراتر از فضای نمایشگاه، یک برنامه جانبی قوی به این تجربه عمق بخشید و به بازدیدکنندگان نمایشگاه، بینش‌های کاربردی از بازار و فرصت‌های تازه‌ای برای ایجاد ارتباطات تجاری باکیفیت ارائه داد.

در همین ارتباط، خانم ویلمت شیبا، مدیرکل شرکت نمایشگاهی فرانکفورت در مراسم اختتامیه نمایشگاه گفت: «نسخه بهاری نمایشگاه نخ امسال از نظر مقیاس و اهمیت رشد کرد و به بالاترین تعداد غرفه‌دار تا به امروز و طیف وسیع‌تری از راه‌حل‌های نوآورانه و مسئولانه در زمینه نخ و الیاف دست یافت. مشارکت قوی از سوی غرفه‌داران و بازدیدکنندگان، نشان‌دهنده اعتماد بازار به این پلتفرم است و بازخورد شرکت‌کنندگان بسیار دلگرم‌کننده بوده است. برنامه حاشیه‌ای شامل طیف وسیعی از روندهای نساجی آینده و معرفی نخ‌ها و الیاف جدید به بازار بود که خریداران را قادر می‌سازد تا ایده‌ها را به فرصت‌های تجاری تبدیل کنند.»

مترمربع در سالن ۸.۲ مرکز نمایشگاه‌ها و همایش‌های ملی شانگهای برگزار شد، تغییر شتابان صنعت نساجی به سمت آینده‌ای کم‌ضررتر و کاربردی‌تر را مورد توجه قرار داد. غرفه‌داران، نخ‌ها و الیاف ارگانیک، بازسازی شده و بازیافتی سازگار با محیط‌زیست، به علاوه گزینه‌های نوآورانه‌ای مانند الیاف مقاوم در برابر عرق و با کارایی

گروه مترجمین مجله: نسخه بهاری نمایشگاه نخ شانگهای ۲۰۲۶ با موفقیت در ۱۳ مارس به پایان رسید. این رویداد با حضور بیش از ۶۰۰ غرفه‌دار از ۱۲ کشور و منطقه، رکوردی بی‌سابقه را به ثبت رساند و بیش از ۲۵۰۰۰ بازدیدکننده از ۱۱۳ کشور و منطقه را به خود جذب کرد. این نمایشگاه که در فضایی به مساحت ۲۷۰۰۰

دسترسی جهانی و مشارکت متنوع صنایع

آمار بازدیدکنندگان - که در مقایسه با دوره قبل ۷ درصد افزایش یافته است - نقش این نمایشگاه را به عنوان یک مرکز تأمین منابع کلیدی در آسیا برجسته می‌کند. از جمله کشورها و مناطق برتر بازدیدکننده می‌توان به هنگ کنگ، هند، ژاپن، کره، تایوان، ترکیه، ایالات متحده و ویتنام اشاره کرد. در همین حال، غرفه‌داران از چین، هند، پاکستان، تایوان و سایر بازارها، ترکیبی متعادل از تأمین‌کنندگان قدیمی و نوظهور را با تمرکز فزاینده بر الیاف بازیافتی، بازسازی‌شده و نسل بعدی ارائه دادند.

این نمایشگاه در سراسر زون بین‌المللی و هفت منطقه متمرکز بر محصول - نخ کشمیر، نخ پنبه‌ای، الیاف شیمیایی، نخ فانتزی، نخ کتان، نخ ابریشم و نخ پشمی

- طیف گسترده‌ای از راه‌حل‌های متداول و تخصصی را ارائه داد. محصولاتی که دارای گواهینامه‌هایی نظیر BCI، GOTS و GRS بودند، از جمله پلی‌استر بازیافتی برای لباس‌های ورزشی و پنبه ارگانیک برای پوشاک سازگار با محیط‌زیست، برجسته بودند. غرفه‌داران جدیدی مانند Toray Industries Inc (ژاپن) که الیاف با عملکرد بالایی Premium GOUSEN خود را در خارج از کشور عرضه کرد و شرکت Circ Inc (ایالات متحده آمریکا) که با معرفی بازیافت پلی‌پنبه به پلی‌استر/لیوسل خود، توجه زیادی را در بین خریداران داخلی جلب کرد، عملکرد قابل‌توجهی داشتند. غرفه‌داران مختلف هندی، پنبه کاستوری با مصرف آب کم را ارائه کردند، در حالی که گروه NORGIIS (بریتانیا) نخ‌های پنبه‌ای ممتاز ایرجت و رینگ ریسیده‌شده با الیاف

پنبه از پاکستان، ترکیه و ترکمنستان را عرضه کرد و طیف محصولات پایدار خود را بیش از پیش گسترش داد.

در تکمیل نمایش غرفه‌داران، مجموعه‌ای از رویدادهای جانبی متمرکز بر نوآوری - مانند نمایشگاه «روندهای الیاف و مد چین ۲۰۲۶/۲۰۲۷» و «از نساجی تا نساجی، نقش نوآوری آنتیمی» - کاربردها، روندها و استراتژی‌های نساجی چرخه‌ای آینده‌نگر را مورد توجه قرار دادند و ارائه‌ها و نمایش‌ها، خریداران را به بینش‌هایی در مورد جهت‌گیری‌های بازار و نحوه بهره‌گیری از مواد پایدار، مجهز کردند.

گفتنی است نسخه پاییزی نمایشگاه نخ شانگهای، روزهای ۲۵ تا ۲۷ اوت ۲۰۲۶ در مرکز نمایشگاه‌ها و همایش‌های ملی این شهر برگزار خواهد شد.

گزارشی از نمایشگاه پارچه‌های لباسی شانگهای

در این نمایشگاه، بیش از ۹۶۰۰۰ بازدیدکننده از ۱۱۹ کشور و منطقه جهان، از محصولات بیش از ۳۰۰۰ غرفه‌دار بازدید کردند

بین‌المللی، هشت منطقه ویژه، هفت پلویون کشوری/منطقه‌ای و سه پلویون گروهی، در طول سه روز، چیزهای زیادی برای کشف به بازدیدکنندگان ارائه دادند. برگزاری تورهای مختلف و جلسات تطبیق کسب‌وکار برای بیش از ۱۰۰ خریدار VIP خارجی و داخلی و ۲۰۰ خریدار از ۱۰ هیئت نمایندگی بین‌المللی، منبع‌یابی در محل را برای این گروه از خریداران راحت‌تر کرد.

در برنامه جانبی، متخصصان برجسته موضوعاتی شامل مد، عملکرد، پایداری و نوآوری را برای بیش از ۴۵۰۰ شرکت‌کننده در ۵۰ رویداد ارائه دادند، در حالی که نزدیک به ۱۵۰۰ نمونه محصول در فوروم ترندها، منطقه Econogy Hub، بخش ویژه Functional Lab و ... به نمایش گذاشته شد - که باعث گردید پارچه‌های مد روز و پیشرفته به سرعت قابل مقایسه باشند و غرفه‌داران مرتبط با هر محصول راحت‌تر پیدا شوند.

در این نمایشگاه، گروه لنزینگ غرفه‌ای ترتیب داد و در برنامه جانبی حضور یافت و از هر دو مسیر برای کسب جایگاهی قوی‌تر در بازار داخلی چین استفاده کرد. خانم مگی لی، رئیس بازاریابی نساجی در لنزینگ گفت: «آگاهی مصرف‌کنندگان چینی از TENCEL از ۶۰ درصد فراتر رفته است و ۹۲ درصد از آنها مایل به خرید محصولات مشتق شده از آن هستند. ما می‌خواهیم این سیگنال‌های مثبت را به مشتریان B2B خود در نمایشگاه منتقل کنیم، در حالی که عرضه‌ی الیاف جدید TENCEL™ Lyocell HV100 ما، بازدیدکنندگان زیادی را به خود جلب کرده است.»

خریداران داخلی پارچه‌های لباسی سنتی‌تر نیز با وجود عدم قطعیت‌های کلان اقتصادی خوش‌بین بودند. آقای یانچی شائو مدیرکل Yagang Lace گفت: «در پس‌زمینه یک وضعیت اقتصادی پیچیده که با اختلافات تجاری در هم تنیده شده است، ما با چالش‌هایی در رابطه با مشتریان خود و تأمین سفارشات روبه‌رو هستیم که همین موضوع، اهمیت حضور در نمایشگاه‌های بزرگ و معیار صنعت مانند اینترتکستایل را بیشتر برجسته می‌کند. من همچنان به چشم‌انداز توسعه پایدار چین اطمینان دارم. به عنوان بزرگترین تولیدکننده نساجی در جهان، این کشور مقصد ترجیحی خریداران بین‌المللی است و در سال‌های اخیر پیشرفت قابل توجهی در تحقیق و توسعه و نوآوری داشته است.»

گفتنی است نسخه پاییزی نمایشگاه پارچه‌های لباسی شانگهای روزهای ۲۵ تا ۲۷ اوت ۲۰۲۶ در مرکز نمایشگاه‌ها و همایش‌های ملی شانگهای برگزار خواهد شد.

با وجود مواجهه با عدم قطعیت‌های تجاری و مسافرتی، نمایشگاه پارچه‌های لباسی اینترتکستایل شانگهای - نسخه بهار ۲۰۲۶، نتایج چشمگیری را ارائه داد و شرکت‌کنندگان از نقش برجسته این پلتفرم در تسهیل نوآوری پایدار، دیجیتال‌شدن، نمایش روندها و تجارت در بخش نساجی و پوشاک بین‌المللی تمجید کردند. به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، بیش از ۹۶۰۰۰ بازدیدکننده از ۱۱۹ کشور و منطقه، از ۱۱ تا ۱۳ مارس در مرکز نمایشگاه‌ها و همایش‌های ملی شانگهای از محصولات بیش از ۳۰۰۰ غرفه‌دار بازدید کردند، جایی که منسوجات پرطرفدار و با پتانسیل بالا برای بهار/تابستان ۲۰۲۷ به وضوح به نمایش گذاشته شدند. فراتر از غرفه‌ها، رویدادهای جانبی مختلف و نمایش محصولات، بسترهای حیاتی را برای عرضه بسیاری از مواد جدید و بهبود فرایندها جهت دسترسی شرکت‌ها به مخاطبان گسترده‌تر، فراهم کردند. خانم ویلمت شیا مدیرکل نمایشگاه فرانکفورت، در مراسم اختتامیه این نمایشگاه گفت: «چشم‌انداز بازار، چالش‌های متعددی را به همراه دارد، با این حال این صنعت همچنان به نمایشگاه اینترتکستایل اعتماد دارد. این موضوع با نرخ بازگشت عالی غرفه‌داران و جریان مداوم بازدیدکنندگان و همچنین مشارکت قوی بین‌المللی نشان داده شده است. واضح است که چین در حال هموارکردن راه برای تکامل کاربردی، دیجیتال و پایدار صنعت مد است، که این نمایشگاه شاخص - یکی از بزرگترین نمایشگاه‌های جهان در زمینه منسوجات پوشاک - را برای تبادل جهانی در بازارهای سنتی و نوظهور بسیار مهم می‌کند.»

غرفه‌داران بین‌المللی با نرخی بیش از ۶۰ درصد به نمایشگاه بازگشتند و چندین غرفه‌دار تازه‌کار به افزایش کلی غرفه‌داران کمک کردند. در بخش

گزارشی از نمایشگاه پارچه‌های عملکردی

این نمایشگاه نشان داد که چگونه پیشرفت‌ها در الیاف، تکمیل‌ها و مهندسی پارچه، عملکرد، کارایی و کاربرد نهایی را در انواع پوشاک تغییر می‌دهند

بر چگونگی به‌کارگیری نوآوری به روش‌های واقعی و مقیاس‌پذیر بود.

نوآوری در عمل: از مفهوم تا تجاری‌سازی

این رویداد با یک کارگاه آموزشی پایداری در ۷ آوریل، با حمایت مالی Hyosung TNC آغاز شد و زمینه را برای بحث در مورد چگونگی تسریع تغییر در زنجیره تأمین توسط نوآوری، از انطباق با مقررات گرفته تا توسعه مواد و طراحی چرخه‌ای، فراهم کرد. پس از این کارگاه، دو روز کامل به تأمین منابع و گفتگوهای تخصصی اختصاص یافت که در آن شرکت‌کنندگان به بررسی چگونگی استفاده از مواد و فناوری‌های جدید از بیش از ۳۰۰ تأمین‌کننده پایدار دارای گواهینامه پرداختند که پارچه‌ها، تزئینات و تکمیل‌های پیشرفته‌ای را برای فصل بهار ۲۰۲۸/۲۰۲۷ ارائه می‌کردند. نوآوری‌های به‌نمایش گذاشته‌شده شامل مواد زیستی و غیرنفی تا مدیریت پیشرفته رطوبت، افزایش دوام و سازه‌های پارچه‌ای چندمنظوره بود. شرکت‌کنندگان همچنین طیف وسیعی از تجربیات منتخب در زمینه تأمین منابع و نوآوری را در سراسر نمایشگاه بررسی کردند. از جمله بخش‌های برجسته می‌توان به زون آزمایش نساجی AATCC با نمایش زنده استانداردهای آزمایش، مجموعه لباس‌های بدن ارائه‌شده توسط متخصصان کانتور لندن و فوروم پنبه ارائه‌شده توسط شرکت Cotton Incorporated اشاره کرد. از دیگر بخش‌های این نمایشگاه می‌توان به هاب نوآوری پارچه‌های آینده و زون نوآوری اشاره کرد که هر کدام نگاهی متمرکز به پیشرفت‌های مواد و جهت‌گیری‌های طراحی ارائه کردند.

گروه مترجمین مجله: نمایشگاه پارچه‌های عملکردی (کاربردی) با حمایت PERFORMANCE DAYS، دوره بهار ۲۰۲۶ خود را در مرکز همایش‌های اورگان در پورتلند، اورگان، از ۷ تا ۹ آوریل به پایان رساند. این رویداد، فعالان صنعت جهانی پوشاک عملکردی و پوشاک فضای باز را گرد هم آورد تا آخرین پیشرفت‌ها در نوآوری مواد پایدار را با تمرکز ویژه بر منسوجات نسل بعدی، فناوری‌های نوظهور و منابع آماده برای آینده، بررسی کنند. این نمایشگاه طی سه روز، به‌عنوان مرکزی برای کشف و نوآوری عمل کرد و نشان داد که چگونه پیشرفت‌ها در الیاف، تکمیل‌ها و مهندسی پارچه، عملکرد، کارایی و کاربرد نهایی را در انواع پوشاک تغییر می‌دهند.

این رویداد، پذیرای هزاران متخصص صنعت، از جمله مدیران پوشاک، توسعه‌دهندگان محصول، طراحان و رهبران تأمین منابع از برندهایی مانند آدیداس، آلو، آمازون، آرکتریکس، باس پرو، بروکس رانینگ، کلمبیا اسپورت‌ورز، ادی بائر، هوکا، لولولمون، نیو بالانس، نایک، نوردستروم، اوتدور ریسرچ، پاتاگونیا، REI، رون، تامی باهاما، آندر آرمور، ووری و موارد دیگر بود.

در همین ارتباط، استیو مک‌کالو معاون رئیس نمایشگاه گفت: «نمایشگاه پارچه‌های کاربردی همچنان بستری حیاتی برای نوآوری در فضای منسوجات عملکردی است.» در این دوره بهار، شاهد شتاب قوی در توسعه مواد پیشرفته از جایگزین‌های زیست‌پایه و الیاف طبیعی با عملکرد بالا گرفته تا ساختارها و تکمیل‌های جدید بودیم که قابلیت‌های این مواد را گسترش می‌دهند. تمرکز فقط بر روی چیزهای جدید نبود، بلکه

گزارش ماهانه وزارت کشاورزی آمریکا از بازار پنبه (مه ۲۰۲۶)

مصرف جهانی پنبه در بالاترین سطح ۶ ساله

گذشته کاهش یابد.

بر اساس این گزارش، تقاضای جهانی پنبه همچنین توسط تقاضای پایدار مصرف‌کنندگان در کشورهای برتر مصرف‌کننده محصولات پنبه‌ای، یعنی ایالات متحده، چین و اتحادیه اروپا، پشتیبانی می‌شود. تقاضای مصرف‌کنندگان آمریکایی برای محصولات پوشاک در سال ۲۰۲۵ همچنان قوی باقی ماند، زیرا فروش خرده‌فروشی در فروشگاه‌های پوشاک این کشور ۸ درصد رشد کرد. با وجود افزایش تقاضا، واردات پوشاک ایالات متحده در سال ۲۰۲۵ اندکی کاهش یافت، زیرا عدم قطعیت پیرامون تعرفه‌های ایالات متحده، تصمیمات مربوط به منبع‌یابی را در طول زنجیره تأمین نساجی مختل کرد. شکاف بین واردات پوشاک و فروش خرده‌فروشان در آمریکا نشان می‌دهد که خرده‌فروشان در سال ۲۰۲۶ نیاز به پر کردن موجودی انبار خود خواهند داشت، به خصوص با توجه به اینکه پیش‌بینی می‌شود رشد اقتصادی ایالات متحده در سال ۲۰۲۶ شتاب بگیرد و تعرفه‌ها نیز به زیر سطح

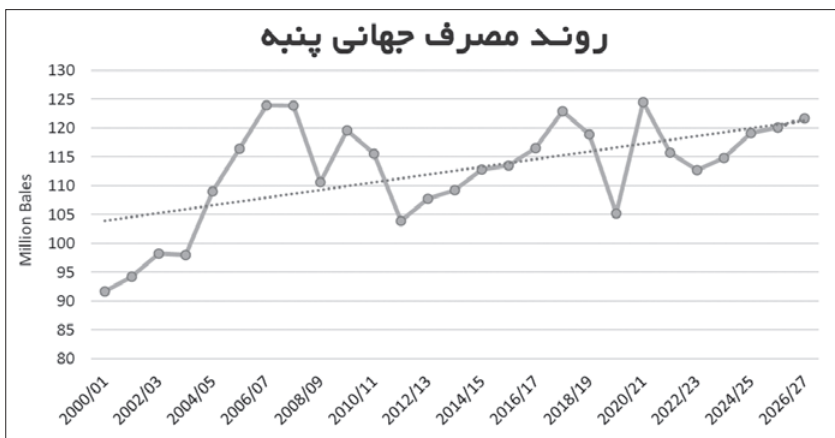

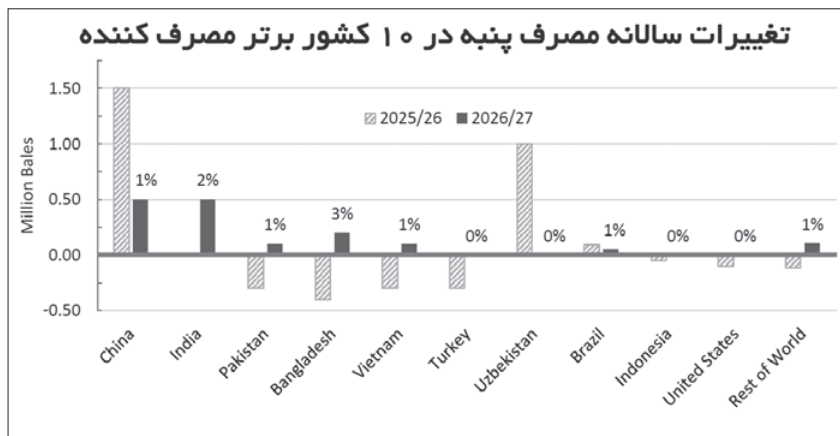
خواهد شد. انتظار می‌رود تجارت جهانی پنبه نسبت به سال گذشته تنها اندکی کاهش یابد، زیرا صادرکنندگان برتر یعنی برزیل و ایالات متحده، از ذخایر خود برای حفظ صادرات استفاده می‌کنند. همچنین پیش‌بینی می‌شود ذخایر کشورهای مصرف‌کننده برتر یعنی چین و هند، با افزایش مصرف داخلی آنها، نسبت به سال

پیش‌بینی می‌شود مصرف جهانی پنبه در سال مالی ۲۰۲۶-۲۷ (اوت ۲۰۲۶ - ژوئیه ۲۰۲۷) اندکی افزایش یابد و به ۱۲۱,۷ میلیون عدل (۲۶,۴۹ میلیون تن) برسد که در صورت تحقق، بالاترین میزان مصرف در ۶ سال گذشته خواهد بود. این پیش‌بینی با میانگین ۲۵ ساله رشد تقاضای پنبه پس از کاهش آن در سال ۲۰۲۵-۲۶ همسو است. کاهش مورد انتظار موجودی، تقاضای انعطاف‌پذیر مصرف‌کننده و کمبود عرضه جهانی نفت، علیرغم افزایش قیمت پنبه و عدم قطعیت‌های اقتصادی، باعث افزایش تقاضا برای پنبه خواهد بود.

پیش‌بینی می‌شود تولید جهانی پنبه پس از رسیدن به بالاترین سطح در بیش از یک دهه در سال مالی ۲۰۲۵-۲۶، در سال مالی ۲۰۲۶-۲۷ با ۵ درصد کاهش به ۱۱۶ میلیون عدل (۲۵,۲ میلیون تن) برسد. در نتیجه، رشد مصرف جهانی با کاهش پیش‌بینی‌شده در موجودی انبارها، پشتیبانی

رشد مصرف جهانی پنبه

که همه آنها مصرف بالاتری داشته باشند. از سوی دیگر، پیش‌بینی می‌شود تجارت جهانی پنبه با ۸۷ هزار تن کاهش به ۹,۴۳ میلیون تن برسد. اگرچه انتظار می‌رود پنج واردکننده برتر شاهد رشد واردات باشند، اما این افزایش‌ها با کاهش بیش از ۵۰ درصدی واردات هند که در جایگاه ششم قرار دارد، به دلیل فراوانی عرضه داخلی در این کشور، جبران می‌شود. پیش‌بینی می‌شود ویتنام با ۱,۷۴ میلیون تن، واردکننده برتر پنبه در جهان باشد که در صورت تحقق، یک رکورد برای این کشور محسوب می‌شود. در مقابل، انتظار می‌رود برزیل با ۳,۲۷ میلیون تن صادرات، بزرگترین صادرکننده پنبه در جهان باقی بماند و پس از آن، ایالات متحده با ۲,۶۸ میلیون تن قرار گیرد.

نفت بر زنجیره تأمین نساجی و تقاضای مصرف‌کننده، به این بستگی دارد که قیمت نفت تا چه مدت بالا باقی بماند.

چشم‌انداز کلی ۲۷-۲۰۲۶

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک» به نقل از USDA، پیش‌بینی می‌شود تولید جهانی پنبه با ۱,۴ میلیون تن کاهش به ۲۵,۲ میلیون تن برسد، زیرا کاهش تولید در استرالیا، برزیل، چین، پاکستان، ترکیه و ایالات متحده، تولید بیشتر در آرژانتین و هند را جبران می‌کند. انتظار می‌رود مصرف جهانی پنبه ۳۴۸ هزار تن افزایش یابد و به بالاترین حد خود در ۶ سال گذشته یعنی ۲۶,۵ میلیون تن برسد. از پنج کشور برتر مصرف‌کننده، انتظار می‌رود

سال ۲۰۲۵ کاهش یافته‌اند.

داده‌های فروش خرده‌فروشی چین نیز نشان می‌دهد که علیرغم گذشتن رشد اقتصادی، تقاضای داخلی قوی برای پوشاک در این کشور وجود دارد، زیرا تلاش‌های محرک اقتصادی بر مصرف خانوار متمرکز است. علاوه بر این، صادرات محصولات پنبه‌ای چین در سال ۲۰۲۵ افزایش یافت، زیرا صادرکنندگان توانستند در پاسخ به تعرفه‌های بالای ایالات متحده، فعالیت خود را در اتحادیه اروپا و سایر بازارها گسترش دهند. در نتیجه این الگوهای تجاری در حال تغییر، واردات محصولات پنبه‌ای اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۵ علیرغم رشد اقتصادی کمتر و فروش خرده‌فروشی ضعیف در این منطقه، به رکورد بالایی رسید. این موضوع نشان می‌دهد که موجودی محصولات پنبه‌ای اتحادیه اروپا در آغاز سال ۲۰۲۶ بالا است و تقاضا برای واردات در اتحادیه اروپا، ممکن است کمتر از ایالات متحده باشد.

از سوی دیگر، رشد تقاضای پنبه، همچنان تحت تأثیر رقابت با الیاف مصنوعی قرار دارد. اما شوک اخیر عرضه نفت، در ماه‌های آینده به پنبه مزیت بالقوه‌ای نسبت به پلی‌استر داده است. قیمت پلی‌استر همراه با قیمت نفت افزایش یافته و بی‌ثبات‌تر از حد معمول بوده است، اما افزایش همزمان قیمت پنبه، مزیت قیمتی که پنبه می‌توانست به دست آورد را تضعیف کرده است. انتظار می‌رود کمبود عرضه جهانی نفت باعث کمبود مواد اولیه برای الیاف مصنوعی شود که اثرات موجهی در زنجیره تأمین نساجی ایجاد می‌کند و به نفع پنبه است. همچنین انتظار می‌رود قیمت‌های بالاتر نفت باعث افزایش تورم در هزینه کالاهای مصرفی در سراسر جهان شود که همین موضوع، تقاضا برای منسوجات و پوشاک را تعدیل کرده و در نتیجه رشد بالقوه تقاضای پنبه را محدود می‌کند. شدت تأثیر افزایش قیمت

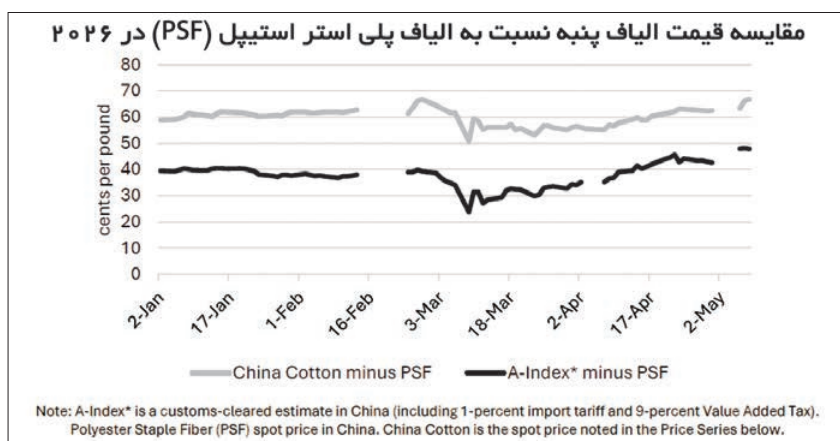

Table 01 Cotton World Supply, Use, and Trade (Season Beginning August 1)
(1000 MT)

	2021/22	2022/23	2023/24	2024/25	2025/26	May 2026/27
Production						
China	5,813	6,695	5,955	6,967	7,795	7,294
India	5,291	5,726	5,530	5,225	5,182	5,225
Brazil	2,356	2,552	3,172	3,701	4,246	3,810
United States	3,815	3,150	2,627	3,137	3,026	2,896
Pakistan	1,306	849	1,524	1,089	1,154	1,110
Uzbekistan	624	696	631	653	750	718
Australia	1,274	1,263	1,089	1,219	980	653
Other	4,415	4,308	3,908	3,991	3,570	3,559
Total	24,894	25,239	24,436	25,984	26,702	25,266
Domestic Use						
China	7,272	8,208	8,470	8,491	8,818	8,927
India	5,443	5,334	5,552	5,552	5,552	5,661
Pakistan	2,330	1,894	2,112	2,308	2,243	2,264
Bangladesh	1,916	1,676	1,687	1,785	1,698	1,742
Vietnam	1,459	1,404	1,437	1,742	1,676	1,698
Turkey	1,872	1,633	1,437	1,546	1,481	1,481
Uzbekistan	708	572	642	653	871	871
Other	4,193	3,816	3,665	3,855	3,817	3,851
Total	25,193	24,538	25,002	25,933	26,156	26,495
Imports						
Vietnam	1,444	1,409	1,434	1,737	1,655	1,742
Bangladesh	1,840	1,524	1,649	1,753	1,676	1,698
China	1,694	1,357	3,259	1,129	1,437	1,524
Pakistan	980	980	697	1,328	1,045	1,154
Turkey	1,203	912	776	971	980	1,045
India	218	376	193	662	914	435
Indonesia	561	362	402	431	414	414
Other	1,405	1,297	1,179	1,358	1,411	1,430
Total	9,344	8,217	9,590	9,369	9,532	9,443
Exports						
Brazil	1,682	1,449	2,680	2,835	3,201	3,266
United States	3,059	2,711	2,558	2,591	2,613	2,678
Australia	778	1,347	1,255	1,135	1,241	980
India	815	239	503	288	218	327
Benin	388	239	229	250	250	250
Greece	310	290	212	234	196	196
Mali	283	163	256	266	196	196
Other	1,975	1,520	1,901	1,638	1,617	1,545
Total	9,290	7,959	9,594	9,237	9,531	9,437
Ending Stocks						
China	7,439	7,262	7,993	7,585	7,982	7,857
India	1,828	2,357	2,025	2,072	2,398	2,072
Brazil	446	855	647	805	1,122	927
United States	1,002	1,012	686	871	958	849
Argentina	339	400	475	529	486	520
Australia	1,088	1,047	919	1,045	818	513
Pakistan	419	332	403	501	446	435
Other	2,939	3,251	2,844	2,817	2,612	2,468
Total	15,500	16,517	15,992	16,224	16,823	15,642

تجارت جهانی پنبه ۲,۷ درصد کاهش می‌یابد

بر اساس گزارش ماه مه کمیته مشورتی بین‌المللی پنبه (ICAC)، تولید جهانی پنبه در سال ۲۰۲۶-۲۷ رقم ۲۵,۹ میلیون تن پیش‌بینی می‌شود که از مصرف جهانی در این سال که ۲۵,۲ میلیون تن پیش‌بینی شده، سبقت خواهد گرفت. چشم‌انداز آتی نشان می‌دهد که هم تولید و هم مصرف جهانی پنبه به طور کلی در سطح سال جاری باقی خواهند ماند، درحالی‌که انتظار می‌رود تجارت جهانی پنبه ۲,۷ درصد کاهش یافته و به حدود ۹,۶ تا ۹,۷ میلیون تن برسد.

چندین عامل کلیدی، بر سناریوی جهانی بازار پنبه تاثیر خواهند گذاشت. از یک طرف، تنش‌های ژئوپلیتیک در خاورمیانه می‌تواند زنجیره‌های تأمین کود را مختل کند که این موضوع به‌نوبه‌خود، هزینه‌های ورودی تولیدکنندگان را افزایش می‌دهد. در همین حال، شرایط خشکسالی شدید در ایالات‌متحده بر مناطق اصلی کشت پنبه در این کشور تأثیر می‌گذارد و خطر رهاکردن زمین‌های کشاورزی را افزایش می‌دهد. از طرف دیگر، افزایش قیمت الیاف مصنوعی ممکن است رقابت‌پذیری پنبه را بهبود بخشد، درحالی‌که انتظار می‌رود شرایط کشت مساعد در چین به افزایش راندمان مزارع پنبه این کشور منجر شود.

بر اساس این گزارش، چین با تولیدی نزدیک به ۷ میلیون تن و سهم حدود ۳۲ درصدی از مصرف جهانی، همچنان به‌عنوان بزرگترین تولیدکننده و مصرف‌کننده پنبه در جهان باقی خواهد ماند. در بخش تجارت جهانی، انتظار می‌رود برزیل جایگاه خود را به‌عنوان بزرگترین

صادرکننده حفظ کند و پس از آن، ایالات‌متحده و استرالیا قرار بگیرند. در سمت واردات، پیش‌بینی می‌شود بنگلادش همچنان بزرگترین واردکننده با ۱,۸ میلیون تن باشد و پس از آن، چین، ویتنام، پاکستان و ترکیه رده‌های بعدی را به خود اختصاص دهند.

انتظار می‌رود موجودی پایان دوره پنبه جهان برای سال ۲۰۲۶-۲۷ تحت تأثیر افزایش تولید و واردات بیشتر، به‌ویژه در چین، رقم ۴ درصد افزایش یافته و به ۱۷,۹ میلیون تن برسد. در همین حال، پیش‌بینی شاخص قیمتی Cotlook A توسط دبیرخانه ICAC برای فصل ۲۶-۲۰۲۵ در محدوده ۷۳ تا ۸۴ سنت در هر پوند با میانگین ۷۸ سنت در هر پوند بر اساس وضعیت فعلی عرضه و تقاضا، تخمین زده شده است.

ازبکستان برداشت خودکار پنبه را افزایش می‌دهد

به گزارش ماهنامه «صنعت نساجی و پوشاک»، ازبکستان در چند سال گذشته ۱۷۵۶ دستگاه برداشت پنبه خریداری کرده است که همین امر، نسبت پنبه برداشت‌شده با ماشین را به ۵۲ درصد افزایش داده است. سال گذشته نیز ۲,۱ میلیون تن پنبه با استفاده از ماشین‌های خودکار در این کشور برداشت شد. ازبکستان برای حمایت از کشاورزان در خرید تجهیزات جدید، ۴۰۰ میلیون دلار از موسسات مالی بین‌المللی درخواست خواهد کرد. تراکتورها و کمباین‌ها با اجاره ۱۰ ساله با بهره ۱۸ درصد به ارزش محلی در دسترس خواهند بود که دو سال اول بدون بهره خواهد بود. دولت نیز ۸ درصد از نرخ بهره را یارانه می‌دهد.

به گفته شوکت میرضیایف رئیس‌جمهور ازبکستان، این کشور قصد دارد سهم برداشت خودکار پنبه را در سال جاری به ۷۰ درصد افزایش دهد. به گفته وی، ازبکستان قصد دارد برای دستیابی به این هدف، ۸۰۰ دستگاه برداشت پنبه و همچنین ۶۰۰۰ دستگاه بذرکار، تراکتور و کمباین خریداری کند. وبسایت رسمی رئیس‌جمهور در بیانیه‌ای اعلام کرد که حدود ۱۰ هزار واحد ماشین‌آلات کشاورزی در کل سال جاری خریداری خواهد شد و ناوگان برداشت را به ۲۹ هزار دستگاه افزایش می‌دهد. سطح مکانیزاسیون در بخش کشاورزی ازبکستان، اکنون ۸۱ درصد است.

بخش پنبه جهان وارد سال کسری می شود

عدم تعادل نسبی در عرضه و تقاضا پنبه ممکن است روی کاغذ کوچک به نظر برسد، اما برای الیافی که اقتصاد تولید پوشاک را پشتیبانی می کند، پیامدهای بسیار گسترده ای دارد

حمل و نقل، ریسک جدید بخش پنبه

البته ممکن است اختلال بزرگتر نه در مزرعه، بلکه در دریا باشد. پیش بینی می شود تجارت جهانی پنبه ۲،۵ درصد کاهش یابد و به ۹ میلیون تن برسد؛ رقمی که هم بازتاب کاهش مازاد قابل صادرات است و هم نشان دهنده محیط لجستیکی ناپایدارتر. مسیرهای تجاری که از آبراه آتلانتیک به قطب های نساجی آسیا می روند، اکنون در معرض خطر تنگناهای پایدار قرار دارند. اختلالات مداوم در اطراف دریای سرخ، همراه با محدودیت های کانال پاناما و بازنگری قیمت های بیمه، حمل و نقل را از یک هزینه عبور به یک متغیر اثرگذار در حاشیه سود شرکت ها تبدیل می کند.

برای پنبه، این موضوع به طور نامتناسبی مهم است، زیرا این الیاف قبل از تحقق نهایی صادرات، از مراحل متعددی عبور می کند: الیاف به نخ، نخ به پارچه، پارچه به پوشاک. هر تأخیر اضافی، سرمایه کاری قفل شده را برای کارخانه ها افزایش می دهد. تأثیر آن در تصمیمات تأمین منابع مرتبط با حمل و نقل قابل مشاهده است. مسیرهای طولانی تر، بهره وری کشتی ها را کاهش می دهد، در حالی که هزینه های اضافی ناشی از جنگ و نرخ های بیمه بالاتر، قیمت مواد خام وارداتی را حتی برای کارخانه هایی که از منطقه درگیری جغرافیایی دور هستند، افزایش می دهد. در عمل، این بدان معناست که یک کارخانه ریسندگی در داکا یا شهر

ضعیف، هزینه های کشت بالاتر و بازده بهتر محصولات رقیب، کشاورزان را از اختصاص زمین به پنبه دور می کند. در ایالات متحده، نظرسنجی های کشت زود هنگام نشان می دهد که کشاورزان در کمربند سنتی پنبه، زمین های خود را به طور فزاینده ای به سوی ذرت و سویا معطوف می کنند، چراکه هر دو محصول در حال حاضر حاشیه سود قوی تری نسبت به پنبه ارائه می دهند. انتظار می رود برزیل هم یکی از شدیدترین کاهش های تولید را در میان تولیدکنندگان برتر به ثبت برساند، زیرا پس از یک دوره طولانی از افت قیمت ها، کاهش سطح کشت با راندمان پایین تر مزارع این کشور ترکیب شده و به افت چشمگیر تولید می انجامد.

با این حال، سلسله مراتب تولید جهانی پنبه دست نخورده باقی مانده است. چین همچنان بزرگترین تولیدکننده جهان است و پس از آن هند، برزیل و ایالات متحده قرار دارند. این ترکیب رهبری مهم است، زیرا هریک از چهار بازار فوق به شیوه های متفاوتی به این رکود پاسخ می دهند (جدول یک).

گروه مترجمین مجله: اقتصاد جهانی پنبه وارد مرحله ای شکننده و حساس شده است. پیش بینی های اولیه برای سال ۲۰۲۷-۲۰۲۶ نشان می دهد که تولید الیاف پنبه در جهان ۵ درصد کاهش یافته و به ۲۵،۲ میلیون تن می رسد، در حالی که انتظار می رود مصرف تقریباً بدون تغییر در رقم ۲۵،۹ میلیون تن باقی بماند. این عدم تعادل نسبی ممکن است روی کاغذ کوچک به نظر برسد، اما برای الیافی که اقتصاد تولید پوشاک را پشتیبانی می کند، پیامدهای بسیار گسترده ای دارد.

این موضوع دیگر فقط در مورد سطح زیرکشت نیست. بخش پنبه اکنون از سه مسیر شامل اقتصاد کشاورزی در حال تغییر، ریسک های تجاری ژئوپلیتیک و تقاضای وارداتی متمرکز در آسیا، تحت تأثیر قرار دارد. لذا در چنین محیطی، حتی کمبود کوچک تولید، می تواند نوسانات را در صادرات نخ، پارچه و لباس افزایش دهد.

کاهش پیش بینی شده تولید، بازتابی از تغییر در اقتصاد کاشت در کشورهای عمده تولیدکننده است. قیمت های جهانی

جدول یک- تغییر رویکردها در تولید جهانی پنبه بر حسب تولیدکنندگان عمده

کشور	رتبه تولید	تغییر استراتژیک تولید
چین	۱	بهینه سازی سطح کشت با اولویت راندمان
هند	۲	تولید پایدار به پشتوانه تقاضای کارخانجات داخلی
برزیل	۳	کاهش سطح کشت ناشی از نوسانات قیمتی
ایالات متحده	۴	مهاجرت زمین های کشاورزی به ذرت و سویا

جدول دو- واردات جهانی پنبه در سال ۲۰۲۱ (پیش‌بینی‌ها و محرک‌ها)

رتبه	کشور	پیش‌بینی واردات	محرک استراتژیک
۱	بنگلادش	۱,۸ میلیون تن	صادرات پوشاک آماده و آمادگی جهت خروج از کشورهای کمتر توسعه‌یافته
۲	ویتنام	۱,۶ میلیون تن	تولید منسوجات رده بالا و استفاده از توافق‌نامه‌های تجارت آزاد
۳	چین	۱,۳ میلیون تن	تامین نیاز کارخانجات صادراتی و تغییر در ذخایر استراتژیک
۴	پاکستان	۰,۹ میلیون تن	افزایش ظرفیت ریسندگی با وجود کمبود تولید داخلی پنبه

هوچی‌مین اکنون به طور غیرمستقیم برای بی‌ثباتی ژئوپلیتیکی در هزاران مایل دریایی دورتر، هزینه پرداخت می‌کند.

واردات آسیا محدودتر می‌شود

بخش عمده تقاضای جهانی پنبه همچنان در آسیا قرار دارد و در سال ۲۰۲۶-۲۷ این تمرکز، تقویت می‌شود. انتظار می‌رود شش کشور این منطقه حدود ۸۰ درصد از کل واردات جهانی پنبه را به خود اختصاص دهند که نشان می‌دهد صنعت نساجی جهان تا چه میزان به یک گروه محدود از اقتصادهای تولیدی وابسته است.

جدول دو نشان می‌دهد که چرا موقعیت بنگلادش به‌ویژه حیاتی است. این کشور با ۱,۸ میلیون تن واردات، همچنان بزرگترین واردکننده پنبه در جهان است، که بازتاب‌دهنده مقیاس بی‌نظیر این کشور در صادرات لباس‌های آماده است. چیزی که بنگلادش را مهم می‌کند، انعطاف‌ناپذیری نسبی تقاضای آن است.

حتی در چرخه‌های پایین‌تر تقاضای جهانی، کارخانه‌هایی که قراردادهای بزرگ خرده‌فروشان غربی را تأمین می‌کنند، نمی‌توانند به راحتی خرید الیاف را بدون به‌خطراندختن برنامه‌های تحویل کاهش دهند. این موضوع بنگلادش را به‌شدت در معرض افزایش ناگهانی هزینه حمل‌ونقل و کمبودهای بازار نقدی قرار می‌دهد و احتمال حرکت به سمت قراردادهای تأمین با مدت زمان طولانی‌تر و استراتژی‌های

تامین مواد خام با قیمت ثابت را در این کشور افزایش می‌دهد.

به طور مشابه، واردات ۱,۶ میلیون تنی ویتنام نیز نشان می‌دهد که علی‌رغم پیشرفت این کشور در ادغام عمودی، اکوسیستم تولید نساجی در ویتنام هنوز به‌شدت به الیاف وارداتی وابسته است.

سال کسری

یک نتیجه مهم از پیش‌بینی‌های جدید، ظهور سالی با کسری تقاضا و عرضه است. تولید ۲۵,۲ میلیون تن در مقابل مصرف ۲۵,۹ میلیون تن، کسری نسبی را ایجاد می‌کند که از نظر روانی اهمیت دارد. غالباً به این صورت است که بازارهای کالایی بیشتر به عدم تعادل‌ها واکنش نشان می‌دهند تا مقدار عددی ناترازی‌ها. کسری کنترل‌شده در موجودی، به‌ویژه در بازاری که انبارهای آن در چرخه‌های قبلی بهینه‌سازی شده‌اند، تمایل دارد کف قیمت‌ها را تثبیت کند.

به همین دلیل، چشم‌انداز میان‌مدت بازار پنبه مثبت ارزیابی می‌شود. ارزیابی‌های بازار به‌طور فزاینده‌ای نشان می‌دهد که قیمت‌های پنبه ممکن است به سمت ۸۰ سنت در هر پوند افزایش یابد، که این امر با کمبود عرضه پنبه، تقاضای پایدار کارخانه‌های پایین‌دستی و هزینه‌های بالاتر جایگزینی پلی‌استر ناشی از قیمت بالای نفت خام، پشتیبانی می‌شود. برای تولیدکنندگان نساجی، این بدان معناست

که سال آینده ممکن است نه با جهش‌های شدید قیمت پنبه، بلکه با دامنه بالاتر نوسانات و پنجره‌های زمانی محدودتر برای تأمین منابع مشخص شود.

آزمون تاب‌آوری

در مجموع سال ۲۰۲۶-۲۷، به‌عنوان آزمونی برای انعطاف‌پذیری و تاب‌آوری زنجیره تأمین گسترده‌تر صنعت نساجی، در حال شکل‌گیری است. کاهش ملایم تولید پنبه، اکنون به داستانی پیچیده‌تر از بهینه‌سازی سطح کشت، ناامنی حمل‌ونقل و وابستگی متمرکز کشورهای آسیایی تبدیل شده است. خطر فعلی، صرفاً کاهش در دسترس بودن پنبه نیست، بلکه چگونگی تشدید این کمبود به دلیل موانع لجستیکی، تأمین مالی و افت صادرات است. برای اقتصادهای پوشاک مانند بنگلادش، ویتنام، هند و پاکستان، پنبه دیگر صرفاً یک ماده اولیه نیست. بلکه به تدریج به یک متغیر ژئوپلیتیک و ترازنامه‌ای تبدیل شده است.

دقیقاً به همین دلیل است که سال ۲۰۲۶-۲۷ فراتر از کاهش ۵ درصدی تولید پنبه، با متغیرهای مهم‌تری به تصویر کشیده خواهد شد. در واقع، زنجیره ارزش جهانی پنبه در این سال، نه فقط مسئله آب‌وهوا و راندمان مزارع، بلکه موضوع مسیرهای حمل‌ونقل، دیپلماسی تجاری و تاب‌آوری موجودی را به‌عنوان عوامل اساسی تعیین‌کننده رقابت‌پذیری، در نظر خواهد گرفت.

تزریق مُسکن برای صنعت

وام جنگی، چرخ تولید را به حرکت درمی آورد؟

بسته تنبلی صنایع

فعالان اقتصادی بر این باورند که صنایع به این نوع بسته‌های حمایتی احتیاجی ندارند. به عبارت دیگر، نه تنها کارایی و اثربخشی در این بسته‌ها دیده نمی‌شود، بلکه به نوعی تنبلی در سیستم‌های درحال فعالیت منجر می‌شود. نمایندگان بخش خصوصی عنوان می‌کنند که اصلی‌ترین حمایت دولت از صنایع باید ایجاد آرایش جنگی در بدنه اقتصاد و برداشتن قوانین دست‌وپاگیر موجود باشد. در این رابطه هرویک یاریجانیان، رئیس کمیسیون صنعت و معدن اتاق بازرگانی تهران، به «دنیای اقتصاد» گفت: ابتدایی‌ترین حمایت دولت می‌توانست بازکردن ثبت‌سفارش‌ها باشد. این موضوع همچنان در وضعیت بلاتکلیفی قرار دارد و برای صنایع روشن نیست که می‌توانند کالای مورد نظر خود را وارد کنند یا خیر. در واقع این موضوع راحت‌ترین و کارآترین حمایتی بود که دولت می‌توانست انجام دهد؛ آنکه صنعت درگیر موضوع ماشین‌آلات، تامین مواد اولیه نشود و چرخه تولید از کار نیفتد. او ادامه داد: امروز مشاهده می‌شود که فعالیت بخشی از صنایع متوقف شده است. این موضوع در برخی موارد به دلیل کمبود مواد اولیه و در برخی دیگر، به دلیل احتکار مواد اولیه یا ورق‌های آهن و فولاد رخ داده است.

یاریجانیان تاکید کرد: بهتر است به جای آنکه دولت تمام تمرکز خود را بر تهیه بسته‌های حمایتی بگذارد، اجازه دهد صنایع از زیر فشار سامانه ثبت‌سفارش و محدودیت‌های بانک مرکزی خارج شود. همین دو عامل، صنعت و تولید را عملاً به گروگان گرفته‌اند. تولیدکننده و صادرکننده در چنین فضایی امکان تنفس ندارند و ما در عمل بازخورد مثبتی از این سیاست‌ها مشاهده نمی‌کنیم.

رئیس کمیسیون صنایع و معادن اتاق بازرگانی تهران با اشاره به وضعیت جنگی کشور گفت: اگر وضعیت را از زاویه جنگی نگاه کنیم، ظاهراً این حالت تنها در برخی حوزه‌ها، از جمله تنگه هرمز، اعمال می‌شود و در اقتصاد نشانی از آرایش جنگی دیده نمی‌شود. در روزهایی که کشور به حمایت فوری نیاز دارد، حداقل انتظار این است که قوانین بعضاً دست‌وپاگیر تغییر کنند، نه اینکه قوانین جدیدی بر دوش تولید و تجارت گذاشته شود؛ قوانینی که اکنون فعالیت اقتصادی را در محدودیت قرار داده‌اند. او در بررسی میزان اثربخشی بسته دوم حمایتی وزارت اقتصاد برای بنگاه‌های اقتصادی تاکید کرد: مبالغ اعلام‌شده نمی‌تواند اثر ملموسی بر وضعیت بنگاه‌ها بگذارد. این مبلغ در بهترین حالت، تنها یک عدد روی کاغذ است. نه تنها کمکی به بنگاه‌ها نمی‌کند، بلکه ممکن است منجر به تنبلی‌شدن سیستم‌هایی شود که

تهاجم نظامی به ایران در زمانی آغاز شد که صنایع کشور پیشاپیش در وضعیتی شکننده قرار داشتند؛ وضعیتی که نتیجه سال‌ها ناترازی انرژی، محدودیت‌های بانکی، توقف ثبت‌سفارش‌ها، فشردگی زنجیره تامین و فشار فزاینده نهادهای مالیاتی و بیمه‌ای بود. در چنین شرایطی، تنها یک جرعه کافی بود تا چرخه تولید در بسیاری از بنگاه‌ها متوقف شود.

حال موج تازه‌ای از کاهش ظرفیت تولید، تعدیل گسترده نیروی کار و کمبود مواد اولیه مشاهده می‌شود. در واکنش به این وضعیت، وزارت اقتصاد بسته حمایتی جدیدی را برای حفظ اشتغال و پایداری بنگاه‌های آسیب‌دیده معرفی کرده است؛ بسته‌ای که بر اساس آن بنگاه‌های دو تا ۵۰ نفره می‌توانند به ازای هر کارگر ۴۴ میلیون تومان و واحدهای بالای ۵۰ نفر ۲۲ میلیون تومان وام ۶ ماهه با نرخ سود ۲۳ درصد دریافت کنند؛ نرخی که در صورت حفظ اشتغال تا خرداد ۱۴۰۵ می‌تواند کاهش یابد. تمرکز این بسته بر تثبیت اشتغال است، اما فعالان اقتصادی بر ناکافی بودن مبلغ حمایت، مبهم بودن سازوکار پرداخت، ضرورت اصلاحات ساختاری و اولویت‌دار بودن رفع محدودیت‌ها نسبت به تزریق وام تاکید دارند.

با تصویب بسته حمایتی دوم توسط وزارت اقتصاد، موجی از تردید و ناطمینانی در میان فعالان اقتصادی شکل گرفته است. این تردیدها ریشه در تجربه‌ای نزدیک دارد. بسته‌های حمایتی پیشین که نه تنها اجرای گسترده نداشت بلکه حتی نمونه‌های موفق دریافت‌کننده آن نیز در دسترس نبود. مبالغ محدود، نبود شفافیت در تخصیص و اثرگذاری پایین بر ظرفیت تولید موجب شد بخش خصوصی آن بسته را ناکارآمد و جبرانی کوتاه‌مدت توصیف کند. اکنون سوال این است که بسته جدید تا چه حد از اشکالات بسته نخست فاصله گرفته و آیا می‌تواند مانع ریزش بیشتر اشتغال و تعطیلی بنگاه‌ها شود، یا در نهایت همان مسیر قبلی را تکرار خواهد کرد.

پیش از این بسته در حال فعالیت بودند. این رقم آن قدر جزئی و ناچیز است که نمی‌تواند بر چرخه تولید یک واحد صنعتی اثر واقعی بگذارد.

نبود شفافیت در اعطای تسهیلات حمایتی

این عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران در ادامه گفت: در این میان این مسئله مطرح می‌شود که این وام‌ها چگونه قرار است پرداخت شوند؟ چه نهادی قرار است آنها را پرداخت کند و چه کسی تاکنون واقعا آنها را دریافت کرده است؟ اتاق بازرگانی همواره با ده‌ها تولیدکننده و فعال صنعتی در ارتباط است، اما تاکنون حتی یک مورد مشخصی که این حمایت‌ها را واقعا دریافت کرده باشد، مشاهده نشده است. البته ممکن است در مواردی به صورت موردی و محدود پرداخت شده باشد، اما آنکه این سیاست بتواند تاثیر جدی و عمومی داشته باشد، دور از ذهن به نظر می‌رسد.

یاریجانیان با اشاره به آنکه مشکل اصلی صنعت امروز، فقط پول و تسهیلات نیست، گفت: مسئله مهم‌تر، برخی قوانین دست‌وپاگیر است که همچنان مثل گذشته پابرجا مانده‌اند. گویی حتی جنگ هم نتوانسته این ساختارهای فرسایشی را تغییر دهد. اداره مالیات با همان شدت پیشین فشار می‌آورد، تامین اجتماعی با همان روال ادامه می‌دهد و اداره برق هم به نوبه خود همان فشارهای سابق را به صنایع وارد می‌کند. در نتیجه، نشانه‌ای از آرایش جنگی در بدنه اقتصاد دیده نمی‌شود. آرایش جنگی اگر قرار است معنا داشته باشد، باید در اقتصاد هم دیده شود. در واقع در بدنه اقتصاد کشور همچنان همان الگوی قبلی برقرار است و نشانه‌ای از تغییر جدی در رفتار دستگاه‌ها دیده نمی‌شود. رئیس کمیسیون صنایع و معادن اتاق بازرگانی تهران در پایان تاکید کرد: در مورد بسته حمایتی مربوط به جنگ تحمیلی ۱۲ روزه باید به این نکته اشاره کرد که نشانه‌ای از اجرای موثر آن مشاهده نشد. نکته مهم آن است که مسئله تنها تصویب بسته‌های حمایتی نیست، بلکه سوال اصلی آن است که این منابع نهایتا به چه کسی پرداخت می‌شود، چه کسی آن را دریافت می‌کند و در کجا و چگونه هزینه خواهد شد. در حال حاضر در این زمینه، شفافیت و اثرگذاری لازم وجود ندارد.

اثر ناچیز بسته‌های حمایتی بر تولید

در سوی دیگر، فعالان بخش خصوصی عنوان می‌کنند که تجربه پیشین اعطای بسته حمایتی وزارت اقتصاد به بنگاه‌های اقتصادی نشان می‌دهد که این نوع تسهیلات در نهایت می‌تواند در راستای حفظ شرایط موجود تاثیرگذار باشد. آنها می‌گویند که راهکار اصلی تنها اصلاح ساختار اقتصادی در همه سطوح کشور است و بسته‌هایی، مانند این بسته وزارت اقتصاد پاسخگوی مشکلات کنونی نخواهد بود. در این باره کیوان کاشفی، عضو هیئت‌رئیس اتاق بازرگانی ایران با اشاره به تجربه بسته حمایتی ویژه صنایع پس از جنگ تحمیلی ۱۲ روزه گفت: این نوع از بسته‌های حمایتی، در بهترین حالت اثر چندانی ندارند. در واقع تاثیر این بسته‌ها در مقایسه با خسارت‌ها و آسیب‌هایی که به کسب و کارها وارد شده بسیار ناچیز است. او ادامه داد: بسته‌ها بیش از آنکه نقش احیا کننده داشته

باشند، تنها برای حفظ حداقلی شرایط موجود در یک بازه کوتاه مدت طراحی شده‌اند. ماهیت بسته حمایتی کسب و کارها عمدتا ماهیت جبرانی است. یعنی در بهترین حالت بخشی از فشارها را برای مدتی کوتاه به تعویق می‌اندازند. اقداماتی مانند امهال یا استمهال بدهی‌ها در نهایت تنها موجب عقب افتادن یک الی دو ماهه برخی تعهدات است و فراتر از آن تاثیر چشم‌گیری ایجاد نمی‌کند.

کاشفی توضیح داد: از سوی دیگر، تجربه اجرای بسته‌های قبلی نیز نشان داده است که میزان عملیاتی شدن آنها چندان روشن نیست. نکته مهم آن است که این بسته‌های حمایتی صنایع و کسب و کارها جنبه جبرانی دارند و هیچ کدام جنبه تشویقی، ترغیبی یا محرک بازار ندارند. به عبارت دیگر، بسته‌های حمایتی نمی‌توانند بازار را به حرکت درآورند، میزان خرید و فروش را بالا ببرند یا به رونق کسب و کارها کمک کنند، چرا که هیچ‌یک از این بسته‌ها امکان تزریق مالی واقعی ندارند و در نتیجه نمی‌توانند تحرک اقتصادی ایجاد کنند. حتی در مواردی که قرار است برخی دریافتی‌ها یا تعهدات به تعویق افتد، بلافاصله دستگاه‌های مختلف به دلیل ناترازی‌ها و نارسایی‌های پیش از جنگ با مشکل روبه‌رو می‌شوند. بنابراین، نباید انتظار داشت که این بسته‌ها اثرگذاری جدی در اقتصاد داشته باشند، مانع ریزش اشتغال شوند، فضای کسب و کار را بهبود دهند یا تقاضا و بازار را تحریک کنند.

عضو هیئت‌مدیره اتاق بازرگانی ایران در تشریح راهکارهای موجود در راستای بهبود فعالیت بنگاه‌های اقتصادی گفت: پیش از وقوع جنگ تحمیلی علیه ایران، در جلسه هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران موضوع اصلاح ساختار اقتصادی ایران مطرح و با رای بالا تصویب شد. در این طرح برای نخستین بار اشاره شد که اقتصاد کشور به اصلاح ساختاری بنیادین نیاز دارد. برای این موضوع، در حوزه ارز، بانک، تجارت، خدمات و سایر بخش‌ها نیز پیشنهادهایی مطرح شده بود، اما به دلیل فضای حاکم بر ادارات و سپس اضافه شدن شرایط جنگی، کسی توجه جدی به این موضوع نکرد. کاشفی تاکید کرد: مقصود از اصلاح ساختار اقتصادی آن است که در همه سطوح، از تصمیم‌گیری‌های دیپلماتیک گرفته تا سیاستگذاری‌های اقتصادی، باید نگاه اقتصادی در اولویت باشد. همان‌طور که در بسیاری از کشورها در شرایط بحرانی نخستین دغدغه، بررسی اثرات اقتصادی بحران است، در ایران نیز باید ابتدا در نظر داشت که مسئله اقتصاد چیست و چه آسیب‌هایی بر آن وارد می‌شود.

با توجه به اظهارات نمایندگان بخش خصوصی باید به این مسئله اشاره کرد که مسئله اصلی صنایع ایران نه کمبود منابع جبرانی، بلکه انباشت موانع ساختاری است؛ موانعی که اجازه نمی‌دهد حتی کوچک‌ترین حمایت‌ها اثر قابل سنجشی بر تولید بگذارند. تا زمانی که ثبت‌سفارش‌ها آزاد و محدودیت‌های بانکی رفع نشود، فشارهای مالیاتی و بیمه‌ای کاهش پیدا نکند و دستگاه‌های اجرایی به آرایش جنگی در اقتصاد تن ندهند، هرگونه بسته حمایتی صرفا نقش مُسکن کوتاه‌مدت خواهد داشت. راهکار پایدار، همان‌طور که تاکید شده، در اصلاحات بنیادین، بازطراحی سیاست‌های ارزی و تجاری، شفافیت در تخصیص منابع و کاهش مداخلات غیرلازم دولت در چرخه تولید است.

فقر؛ میوه تلخ اقتصاد دستوری

چرا برخی کشورها ثروتمندند و ما نیستیم؟

تجاری، راه را بر شکوفایی استعدادها و ثروت آفرینی شهروندان بسته‌اند.

کشورهای صدر جدول

نگاهی به صدر جدول رتبه‌بندی‌های این دو مؤسسه، واقعیت‌های تکان‌دهنده‌ای را آشکار می‌کند؛ کشورهایی نظیر سنگاپور، سوئیس، ایرلند، تایوان و نیوزیلند همواره در رده‌های نخست قرار دارند و جالب اینجاست که همین کشورها، بالاترین سطح درآمد سرانه و کیفیت زندگی را برای شهروندان خود فراهم کرده‌اند.

در مقابل، کشورهایی که در انتهای این فهرست قرار می‌گیرند، با پدیده‌هایی چون تورم افسارگسیخته، نرخ بیکاری بالا و فقر عمومی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. در این میان، بر اساس آخرین گزارش‌های بنیاد هریتیج و مؤسسه فریزر، ایران در جایگاه‌های بسیار پایینی - در میان ۲۰ کشور انتهای جدول از نظر آزادی اقتصادی - قرار دارد.

این رتبه ضعیف که محصول مداخلات گسترده دولتی، اقتصاد دستوری، قیمت‌گذاری دولتی و مقررات و موانع بزرگ بر سر راه تجارت آزاد است، خود را در رقم درآمد سرانه ایرانیان نشان می‌دهد که با پتانسیل‌های واقعی کشور فرسنگ‌ها فاصله دارد. درآمد سرانه ایران در سال‌های اخیر، چه با نرخ دلار رسمی و چه بر اساس قدرت خرید، نشان‌دهنده یک کاهش قدرت خرید جدی برای طبقه متوسط و فرودست است که به طور مستقیم با بسته بودن فضای اقتصادی پیوند دارد.

اموالش توسط قدرتمندان، سرمایه‌گذاری کند، بدون عبور از هفت‌خوان مجوزهای دولتی کسب‌وکار راه بیندازد و بدون محدودیت‌های سنگین تعرفه‌ای، با دنیا داد و ستد کند.

شاخص‌های کلیدی سنجش آزادی اقتصادی

سنجش آزادی اقتصادی توسط این دو نهاد بر پایه معیارهایی دقیق استوار است که در واقع میزان استقلال فرد از دخالت‌های دولت را اندازه می‌گیرد. به گزارش اقتصادنیوز، مؤسسه فریزر با نگاهی به پنج حوزه کلیدی شامل «اندازه دولت»، «ساختار قانونی و امنیت حقوق مالکیت»، «دسترسی به پول سالم و باثبات»، «آزادی تجارت بین‌المللی» و «مقررات نظارتی بر اعتبار، بازار کار و کسب‌وکار»، عیار آزادی را می‌سنجد، در حالی که بنیاد هریتیج این ارزیابی را در قالب چهار ستون اصلی طبقه‌بندی می‌کند که شامل «حاکمیت قانون» (حقوق مالکیت، اثربخشی قضایی و سلامت دولت)، «اندازه دولت» (بار مالیاتی، مخارج دولتی و سلامت مالی)، «کارایی مقرراتی» (آزادی کسب‌وکار، آزادی کار و آزادی پولی) و در نهایت «بازارهای باز» (آزادی تجارت، سرمایه‌گذاری و مالی) می‌شود. این معیارها در کنار هم نشان می‌دهند که آیا قوانین یک کشور مشوق خلاقیت و مالکیت فردی هستند یا با ایجاد بوروکراسی‌های پیچیده، قیمت‌گذاری دستوری و دیوارهای بلند

از زمانی که ایرانیان با اروپایی‌ها برخورد نزدیک پیدا کردند، این سؤال مطرح بود که چرا و چگونه آن‌ها پیشرفت کردند و به توسعه رسیدند. در روزگار ما، این سؤال نیز مطرح می‌شود که در میان کشورهای توسعه‌یافته غربی، چه وجه تمایزی موجب رشد و رفاه بیشتر برخی از آن‌ها شده است؟ آیا الگویی برای پیشرفت و توسعه اقتصادی وجود دارد؟

پاسخ به این پرسش‌ها را نباید تنها در متغیرهای جغرافیایی یا شانس جست‌وجو کرد، بلکه ریشه اصلی این تفاوت فاحش در مفهومی به نام «آزادی اقتصادی» نهفته است؛ مفهومی که نشان می‌دهد هرچه دست و پای افراد در فعالیت‌های اقتصادی بازتر باشد و دولت کمتر در جزئیات معیشت مردم دخالت کند، موتور تولید ثروت با قدرت بیشتری به حرکت در می‌آید.

آمارهای جهانی، به‌ویژه گزارش‌هایی که سالانه توسط دو نهاد معتبر بین‌المللی یعنی «مؤسسه فریزر» و «بنیاد هریتیج» منتشر می‌شوند، با دقت میزان باز بودن اقتصادها را اندازه‌گیری می‌کنند. این دو نهاد بر این باورند که آزادی اقتصادی صرفاً یک ایده نظری بر روی کاغذ نیست، بلکه مجموعه‌ای از قواعد است که شامل امنیت مالکیت خصوصی، حاکمیت قانون، آزادی تجارت بین‌المللی، ثبات پولی و محدود بودن اندازه دولت می‌شود.

وقتی از آزادی اقتصادی حرف می‌زنیم، در واقع از حق سخن می‌گوییم که به یک شهروند اجازه می‌دهد بدون ترس از مصادره

همیشه پای دولت در میان است

استدلال اصلی در اینجا ساده اما متکی به علم اقتصاد است: وقتی دولت به جای داور، نقش بازیکن را ایفا می‌کند و با ایجاد شرکت‌های دولتی بزرگ و انحصارهای گوناگون، فضا را برای بخش خصوصی تنگ می‌کند، خلاقیت کشته می‌شود. در کشورهای آزاد، قیمت‌ها بر اساس عرضه و تقاضا در بازار تعیین می‌شوند و این قیمت‌ها مانند علائمی هستند که به تولیدکننده می‌گویند چه چیزی تولید کند و مردم به چه چیزی نیاز دارند، اما در اقتصادی مثل ایران که با پدیده قیمت‌گذاری دستوری روبه‌روست، این علائم کور می‌شوند و در نتیجه منابع کشور به جای تولید ثروت، هدر می‌روند.

بنیاد هریتیج در شاخص‌های خود تأکید می‌کند که «حاکمیت قانون» ستون فقرات رفاه است؛ یعنی اگر یک کارآفرین بداند که دادگاه‌ها مستقل هستند و هیچ‌کس نمی‌تواند به زور دارایی او را تصاحب کند، او با تمام توان فعالیت می‌کند، اما در کشورهای با رتبه پایین آزادی، بی‌ثباتی قوانین و نفوذ گروه‌های خاص، امنیت سرمایه‌گذاری را از بین می‌برد.

از سوی دیگر، مؤسسه فریزر بر موضوع «آزادی تجارت بین‌المللی» پافشاری می‌کند؛ داده‌های این مؤسسه ثابت می‌کند که کشورهایی که با دنیا تعامل دارند و دیوارهای بلندی به دور خود نکشیده‌اند، از تکنولوژی‌های روز بهره‌مند شده و کالاهای ارزان‌تر و باکیفیت‌تری در اختیار مردمشان قرار می‌دهند.

تفاوت زندگی یک شهروند در سنگاپور با درآمد سرانه بالای ۸۰ هزار دلار و یک شهروند در کشورهای تحت کنترل شدید دولتی، در حقیقت تفاوت میان انتخاب

بهره بردن از پس‌انداز و سرمایه‌گذاری است که تنها در سایه بازارهای آزاد محقق می‌شود.

رفاه میوه‌ای است که تنها بر درخت آزادی می‌روید

اگر به تجربه‌های موفق جهانی نگاه کنیم، می‌بینیم که حتی کشورهایی که زمانی فقیر بودند، به محض اینکه زنجیرهای دولتی را از پای اقتصاد گشودند، با جهش خیره‌کننده درآمد سرانه روبه‌رو شدند. این درس بزرگی است که نشان می‌دهد راه نجات سفره‌های مردم، نه در یارانه‌های مستقیم و صدقه دولتی، بلکه در بازگرداندن حق انتخاب اقتصادی به خود مردم و محدود کردن دخالت‌های سلیقه‌ای دولت است.

تا زمانی که رتبه ایران در شاخص‌های بین‌المللی آزادی اقتصادی بهبود نیابد و ما از انتهای جدول فریزر و هریتیج فاصله نگیریم، انتظار معجزه برای افزایش سطح رفاه و درآمد سرانه، انتظاری غیرواقع‌بینانه خواهد بود؛ چرا که رفاه میوه‌ای است که تنها بر درخت آزادی می‌روید. به تعبیری، رفاه و رشد اقتصادی، سرریزهای آزادی هستند.

و اجبار است. در جوامع آزاد، ثروت از طریق رقابت و جلب رضایت مشتری به دست می‌آید، اما در جوامع غیرآزاد، ثروت از طریق نزدیکی به کانون‌های قدرت و رانت‌خواری توزیع می‌شود.

بنابراین، فقر در ایران یا کشورهای مشابه، نه یک تقدیر جغرافیایی، بلکه یک معلول اقتصادی است که ریشه در ساختارهای بسته دارد. زمانی که نرخ تورم به دلیل بی‌انضباطی مالی دولت و چاپ پول بالا می‌رود، در واقع دستبرد به جیب مردمی است که اجازه ندارند دارایی‌های خود را در یک بستر پایدار حفظ کنند.

در کشورهای صدر جدول هریتیج، بانک مرکزی مستقل و انضباط مالی باعث شده تا تورم مفهومی غریب باشد و مردم بتوانند برای چند سال آینده زندگی خود برنامه‌ریزی کنند، اما در ایران، نبود آزادی اقتصادی باعث شده تا تمام توان ذهنی مردم به جای نوآوری، صرف تلاش برای حفظ ارزش پولشان در برابر سقوط ریال شود. این دقیقاً همان نقطه‌ای است که آزادی اقتصادی به رفاه گره می‌خورد؛ رفاه فقط داشتن پول زیاد نیست، بلکه داشتن امنیت روانی و امکان پیش‌بینی آینده و

راهکارهایی برای صیانت از نیروی کار

مهراد عباد عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران

خود را پرداخت کنند تا ثبات برقرار شود. اما برخی از شرکت‌ها نیز با شرایط اقتصادی دشواری مواجه هستند و شاید بتوانند با تعدیل گام‌به‌گام نیروها به جای تعدیل یک‌باره، تلاش کنند در ماه‌های آینده و در سایه بهبود شرایط، تعدیل نیرو را متوقف کنند. برخی که مجبور به کاهش نیروهای خود هستند، شاید با اولویت‌بندی میان افراد بتوانند نیروهای مجرب و وفادار خود را حفظ کنند.

همان‌گونه که پیش از این مورد اشاره قرار گرفت، هر بنگاه شرایط خاص خود را دارد؛ اما اقدامی که کارفرمایان لازم است، به انجام برسانند، گفتگوی صادقانه با نیروهای انسانی در مورد شرایط است. در این دوران کارفرمایان می‌توانند با افزایش بهره‌وری کل سیستم و ایجاد انگیزه میان همکاران، استفاده از سرمایه‌های راکد و جاری‌سازی هوش سبز در سازمان‌های خود جهت کاهش هزینه‌های انرژی، استفاده بهتر از منابع و یا کاهش خدمات رفاهی اضافی و حتی کاهش ساعات کار و تقسیم حقوق، منابع انسانی ارزشمند خود را حفظ کنند.

مردم عزیزمان نیز در نقش نیروهای مولد می‌توانند در عبور از این بحران موثر واقع شوند. آنها می‌توانند از طریق موافقت با افزایش کمتر حقوق و مزایا و همچنین تلاش بیشتر برای حداکثرسازی منافع سازمان، به کارفرمایان خود در گذار از این شرایط یاری برسانند. امید است با تلاش همه ذینفعان این حوزه، ایران عزیزمان از این بحران با سرافرازی عبور کند. تاریخ نشان داده مروت و همدلی مردم با یکدیگر معجزات بسیاری را رقم می‌زند.

و به‌ویژه شرکت‌های فوق‌کوچک باید در اولویت این حمایت‌ها قرار گیرند؛ چرا که بخش قابل‌توجهی از نیروهای انسانی سرزمین عزیزمان ایران در این شرکت‌ها فعال هستند. اخیراً دولت با طرح «کات» تلاش کرد به شرکت‌های کمتر از پنجاه نفر، تسهیلات اندکی را به ازای هر نیروی انسانی اختصاص دهد که شوربختانه، سامانه مذکور، مانند بسیاری از سامانه‌های دولتی در بیشتر موارد غیرفعال و دریافت پشتیبانی از آن ساعت‌ها به طول می‌انجامد و عملاً کارآمد نبوده و احتمالاً تعداد زیادی قادر به ثبت نام نبوده‌اند. از طرفی به بانک‌ها ابلاغ شده که جهت حفظ نیروی انسانی تسهیلاتی را به بنگاه‌داران اعطا کنند اما عملاً اکثر بانک‌ها از آن اطلاعی ندارند.

به عبارت دیگر، دولت باید تسهیلات فرآیندهای داخلی کسب‌وکار و تجارت خارجی و همچنین امهال و تقسیم انواع بیمه و مالیات، اعطای تسهیلات به شرکت‌های کوچک و متوسط بدون ضمانت‌نامه ملکی را به‌عنوان یک راهکار حمایتی در دستور کار قرار دهد و بنگاه‌داران را در حفظ منابع ارزشمند انسانی خود همراهی کنند.

در این راه، کارفرمایان باید با توجه به شرایط مختص مجموعه تحت مدیریت خود، تصمیماتی را اتخاذ کنند تا نیروی انسانی این واحدها حفظ شود. شرایط هر مجموعه با مجموعه دیگر متفاوت است و نسخه‌ای واحد برای اجرا وجود ندارد؛ برخی از بنگاه‌داران از توان مالی قابل‌توجهی برخوردارند و می‌توانند با صرف‌نظر از سود شرکت و یا حتی استفاده از سرمایه‌های شرکت تا چندین ماه حقوق پرسنل

تحریم‌های ظالمانه چندده ساله و مدیریت‌های ناکارآمد چندین ساله که شرایط معیشتی جامعه و شرایط اقتصادی بنگاهداران را نابسامان کرده بود، در ادامه با شروع جنگ تحمیلی، رکود، تعطیلی بازار و افزایش تورم حقوق و دستمزد و ... باعث شروع تعدیل نیروها در انتهای سال قبل و ابتدای سال جدید شد. در این مدت کوتاه، اخبار رسمی و غیررسمی بسیاری در مورد تعدیل نیرو و افزایش تقاضا برای دریافت بیمه بیکاری در رسانه‌ها جریان داشته است. تعدیل نیرو و از بین رفتن مشاغل اگر ادامه داشته باشد می‌تواند به یک بحران تبدیل شود و تمام ذینفعانی که در این حوزه نقش دارند، باید تمام تلاش خود را به کار ببندند تا از بروز چنین شرایطی جلوگیری شود. دولت، کارفرمایان و نیروهای انسانی آنها، سه ضلع جلوگیری تشدید بیکاری هستند و باید با همراهی یکدیگر، گذر از این شرایط را تسهیل کنند. در این روزها دولت و سازمان‌ها و وزارتخانه‌های مربوطه تلاش کردند تا از افزایش حجم تعدیل نیرو جلوگیری کنند اما این تلاش‌ها باید افزایش یافته و تقویت شوند. در چندده سال اخیر حمایت‌های دولت اصولاً معطوف به تولیدکنندگان بزرگی بوده که دارای پروانه تولید از وزارت صمت هستند که تعداد کمی از فعالین اقتصادی را شامل می‌شود. در حالی که دولت باید با اتخاذ تدابیری، حمایت‌های همه‌جانبه‌ای را از تمامی فعالان اقتصادی که کد اقتصادی دارند و مالیات پرداخت می‌کنند در نظر بگیرد و عدالت را در این حوزه برقرار کند. در عین حال، شرکت‌های کوچک و متوسط

تازه ترین اخبار و اطلاعات مرتبط با نساجی و پوشاک ایران و جهان
را در وبسایت مجله صنعت نساجی و پوشاک دنبال نمایید.

HTTPS://SANATNASSAJI.COM

فرم اشتراک مجله صنعت نساجی و پوشاک

نام: نام خانوادگی:
محل تولد: آخرین مدرک تحصیلی:
نام شرکت: زمینه فعالیت:

استان: شهر: شهرستان:
آدرس:
فکس: تلفن ثابت:
کد پستی: موبایل:
ایمیل:

اشتراک یکساله با پست سفارشی (تهران): تومان ۲,۰۰۰,۰۰۰
اشتراک یکساله با پست سفارشی (شهرستان): تومان ۲,۵۰۰,۰۰۰
اشتراک یکساله نسخه الکترونیکی (فایل PDF): تومان ۶۰۰,۰۰۰

خواهشمند است جهت دریافت اشتراک نشریه یا تمدید اشتراک قبلی، ابتدا فرم ذیل را تکمیل نموده و به شماره فکس مجله ارسال نمایید. سپس جهت پیگیری اشتراک با روابط عمومی نشریه «خانم شکوری» تماس حاصل فرمایید.

آدرس دفتر مجله: تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان شهید توپچی، پلاک ۳۰
تلفن: ۸۸۵۱۶۷۹۹ (۱۰ خط) فکس: ۸۸۵۲۵۸۷۲ کد پستی: ۱۵۵۸۸۴۳۱۳

UZBEKISTAN TO RAISE 2026 SHARE OF AUTOMATED COTTON HARVESTING TO 70%

Uzbekistan plans to raise the share of automated cotton harvesting to 70 per cent this year, according to its President Shavkat Mirziyoyev, who said the country intends to acquire 800 cotton-picking machines, as well as 6,000 seeders, tractors and combines to achieve this target.

Around 10,000 units of agricultural machinery will be purchased in all this year, raising the fleet to 292,000 machines, the president's official website said in a release.

The level of mechanisation in agriculture now stands at 81 per cent.

Uzbekistan has purchased 1,756 cotton-picking machines in the last few years, raising the proportion of machine-harvested cotton to 52 per cent. Last year, 2.1 million tonnes of cotton were harvested using automated machines.

Uzbekistan will seek \$400 million from international financial institutions to back farmers in acquiring new equipment. Tractors and combines will be available on a 10-year lease at 18-per cent interest in local currency, with the first two years interest-free. The government will subsidise 8 per cent of the interest rate.

GLOBAL COTTON TRADE TO DROP 2.7% IN 2026-27

World cotton production in the 2026-27 season is projected at 25.9 million tonnes, surpassing global consumption of 25.2 million tonnes, according to the May 2026 issue of Cotton This Month by the International Cotton Advisory Committee (ICAC), authored by Parkhi Vats, Principal Statistician and Data Architect at ICAC.

The outlook suggests that both production and consumption will remain broadly in line with current season levels, while global cotton trade is expected to decline by 2.7 per cent to around 9.6–9.7 million tonnes.

Several key market drivers are influencing the global cotton scenario. Geopolitical tensions in the Middle East could disrupt fertiliser supply chains, potentially raising input costs for producers. At the same time, severe drought conditions in the United States are affecting major cotton-growing regions, increasing the risk of crop abandonment. Rising prices for synthetic fibres may enhance cotton's competitiveness, while favourable growing conditions in China are expected to support strong yields.

SPEED AND CONNECTIVITY: TECHTEXTIL AND TEXPROCESS PROVIDED MARKET-READY SOLUTIONS FOR INDUSTRIES UNDER PRESSURE

Techtextil and Texprocess 2026 concluded with strong visitor and exhibitor participation. With more than 36,000 visitors and 1,700 exhibitors, the leading international trade fairs offered opportunities for new business and partnerships. Again, the events thus showed a very high level of visitor satisfaction, at 95 per cent. Exhibitor satisfaction rose to 86 per cent across both trade fairs and reached 90 per cent at Texprocess. The quality of visitors, as perceived by exhibitors, saw a significant increase of 13 per cent. This confirms Techtextil and Texprocess as the most important international platforms for launching innovations on the market and putting them into practice with relevant partners. Accordingly, the expected post-fair business for exhibitors at both trade fairs has grown considerably. In a challenging market, Techtextil and Texprocess have thus provided the global industry with a stable meeting place. Participants from 112 countries were represented at the exhibition grounds in Frankfurt. The top ten visitor countries were Germany, Italy, France, Türkiye, the Netherlands, Spain, Belgium, the United Kingdom, Poland and Switzerland. Growth came from India, Japan, Portugal, Sweden and the USA, among others. Collaboration between research, industry and application plays a key role in the development of new solutions. This is demonstrated by the Techtextil and Texprocess Innovation Awards 2026. A majority of the award-winning innovations were realised through partnerships. For example, Samsara Eco developed an enzyme-based recycling technology in collaboration with Deakin University, The Lycra Company, Nilit and the consumer brand Lululemon. From protective clothing to medical and automotive solutions – the applications of textile innovations span across industries. New applications emerge from chance encounters between manufacturers, processors and application partners. "At Techtextil and Texprocess, it becomes clear which solutions can succeed in cross-industry markets and secure investment. At the same time, unplanned encounters with new business partners open up access to new markets – and drive innovation," says Olaf Schmidt, Vice President Textiles & Textile Technologies at Messe Frankfurt.

GLOBAL APPAREL MARKET TO SURPASS \$2.3 TRILION IN VALUE

The global textile and apparel sector is undergoing a significant structural transformation, with the market valuation projected to reach \$2.36 trillion by late 2026. This trajectory is increasingly underpinned by the e-textiles and smart clothing segment, which is expected to command a \$3.08 billion valuation this year. Industry data indicates, approximately 60 per cent of this specific growth stems from consumer demand for integrated health-monitoring solutions. Unlike traditional garments, these high-functionality fabrics utilize conductive fibers and flexible sensors to track biometrics, representing a move toward 'performance-as-a-service' in the activewear and medical sectors.

Supply chain resilience has replaced lean manufacturing as the primary operational priority. With online apparel sales anticipated to represent 25 per cent of total retail by 2026-end, brands are moving away from centralized distribution. Current logistics data reveals, 86 per cent of e-commerce enterprises are actively establishing distributed fulfillment nodes to reduce last-mile delivery times. This shift is a direct response to geopolitical volatility, such as the Red Sea disruptions, which have escalated shipping lead times by up to 40 per cent. Consequently, manufacturers are diversifying production hubs into South Asia and Mexico to mitigate single-region dependency.

Sustainability is no longer a voluntary branding exercise but a core compliance requirement. The implementation of the EU's Green Deal and India's Solid Waste Management Rules 2026 has introduced mandatory reporting for Scope 1 and 2 emissions. These regulations are driving the textile waste management market toward a \$10.05 billion valuation. The transition to a circular model is now an economic necessity, states a senior analyst at Frost & Sullivan. Companies failing to integrate recycled feedstock or digital product passports face an estimated 5-10 per cent increase in operational overhead due to carbon penalties and regulatory friction.

The global textile industry provides essential materials across fashion, industrial, and medical categories. Currently, synthetic fibers maintain a 68.9 per cent market share due to their cost-efficiency in technical applications. Moving into 2027, the sector focuses on nearshoring and enzymatic recycling to maintain a steady 4.2 per cent CAGR amidst fluctuating raw material costs.

EDANA ANNOUNCES EUROPEAN NONWOVENS STATISTICS

EDANA, the international association serving the nonwovens and related industries, released today the European annual statistics for 2025, offering a comprehensive picture of the nonwovens industry in Greater Europe. This information shows an overview of the industry's strength and resilience across the region.

According to the figures collected and compiled by EDANA, overall nonwovens production in Europe declined by around 2.2% in 2025, reaching 2,919,000 tons. Jacques Prigneaux, EDANA's Market Analysis and Economic Affairs Director, states, "Despite the negative impact of several drivers affecting the nonwovens industry, the slowdown in demand across some key market segments, and an increasing competition from abroad, the European nonwovens industry has once again demonstrated its strength, resilience, flexibility and ability to innovate."

Diverging trends were observed across European countries and among the various nonwovens production processes. Total spunmelt output decreased by 3.3%, while drylaid technologies production remained nearly stable at -0.7%. Limited growth was recorded in hydroentanglement and needle-punched bonding processes, at +0.1% and +0.8%, respectively.

The hygiene market—still the main end-use for nonwovens by volume—declined by 2.7% in 2025, following growth of 1.7% in 2024. This decrease was mainly driven by developments in the baby diaper market.

Significant changes in tonnage for nonwovens in 2025 were also seen in sales of roll goods for personal care wipes (+0.9%), building and roofing (-6.8%), automotive interiors (-0.9%), and upholstery (-7.1%). However, these figures do not take into account specific grammage developments, which are available to EDANA members through surface area data.

Prigneaux adds, "We would like to thank participating companies for their continued efforts in providing data year after year. This direct input from producers, combined with a comprehensive monitoring of the industry, results in a valuable business tool for our member companies throughout the supply chain."

HOW MIDDLE EAST CONFLICT IS DISRUPTING THE APPAREL & TEXTILE INDUSTRY

Apparel shipments for brands like Zara and Primark are stuck at airports, with freight costs doubling and delivery timelines collapsing.

Here's what's really happening and why it's getting worse. The escalating tensions in the Middle East are upending the finely tuned textile and apparel supply chain. At the center of the crisis are two choke points; closure of Strait of Hormuz and disruption of air cargo. Both are triggering long delays, driving operational costs, and causing widespread uncertainty for brands, manufacturers, and retailers.

Air freight costs have surged by as much as 70%, and transit times have stretched to two weeks due to rerouted shipping lanes. Conversely, rising oil prices are increasing the cost of synthetic fibers like polyester and squeezing margins across the value chain.

Manufacturers across key sourcing South Asia hubs are struggling to move finished goods, leaving inventory stranded and seasonal timelines at risk. Similarly, brands and retailers are forced to choose either costly air freight or absorb losses due to delayed deliveries.

With no immediate resolution in sight, the real question 'can apparel and textile brands sustain this pressure in the long run'

The Middle East sits at the heart of the world's most critical trade and energy corridors. It also plays a pivotal role in

the smooth functioning of global apparel supply chains. The route connects manufactures from Bangladesh, India, and Vietnam to the markets of Europe and the US.

However, the entire region is marked as critical chokepoints The Suez Canal & Red Sea:

The routes present the shortest link between Asia and Europe and handle 12% of global trade. But current instabilities have forced a "Great Bypass," with vessels rerouting around Africa's Cape of Good Hope. However, it adds roughly 3,500 miles and 14–20 days to lead times.

The Strait of Hormuz:

It is the most critical oil transit chokepoint that carries 25% of global oil. Any closure sends means a rise in crude oil and increase in price of polyester and other synthetic fiber.

When these crucial corridors tighten, the impact is felt in three ways:

1. **Surging Costs:** Freight rates on Asia-Europe routes have seen sustained increases of 25–35% above pre-crisis levels, compounded by "Emergency Conflict Surcharges."
2. **Inventory Paralysis:** In hubs like Bangladesh, thousands of containers often sit stranded as vessels bypass regional ports. It leaves seasonal "Fast Fashion" pileups before they even hit shelves.
3. **Costly Air Freight:** To meet deadlines, brands are forced into "Panic Air Freight," which is currently 70% more expensive than standard rates.

Holder of License & Chairman: Jamshid Bassiri

Executive Director: Alireza Hashemi

Scientific Advisors: Mohammad Nikpanje

Design: HamidReza Ghaemi

Layout: Tarh Saz Gohar

Public Relations Officer: Saeedeh Shakoori

Coordination: Hossein Kiani

Colleagues of this Issue: Nima Bassiri, khalil khalilipoor, Azade Mohebi, Peyman Azizi, Zahra Rasouli, Mehran Ebrahimian, Fatemeh Salehi

Printing Affairs: No.519, Si Metri-ye- Niroy Havayi, Damavand St., IDEAI Printing office, Tel: 77167310

Address: 1st Floor, No.30, Toupchi St., North Sohrevardi Ave., Tehran Tel: +98(021) 88516799, Postal code: 1558844313

Layout, Design & Printing Supervision: Tarh Saz Gohar www.tsgir.com

شرکت مهندسی آرمان شیمی افروز

تحول در کیفیت الیاف مصنوعی

مزایای رقابتی:

- افزایش استحکام الیاف
- کاهش هزینه‌های تولید
- سازگاری با محیط زیست

لیست مواد:

- نرمکن کاتیونیک
- آنتی‌استاتیک
- روغن اسپین فینیش

۰۲۱-۴۱۹۹۴

۰۹۹۱۲۷۰۷۴۴۲

www.armanchemie.com

"برای مشاوره تخصصی با ما تماس بگیرید"

آدرس: تهران، شهرک غرب، خیابان گلها، خیابان توحید یکم، پلاک ۱۳۷

ITM 2026

I S T A N B U L

9-13 JUNE 2026

۲۳-۱۹ خرداد ، استانبول ترکیه

هم قدم تا اوج

رمز ماندگاری ما، موفقیت شما است.

NedTex Co, Ltd

نماینده‌گی و پشتیبانی در ایران

تهران ، سعادت آباد، خیابان علامه طباطبائی جنوبی، ساختمان ۹۱، واحد ۳

ویژه: ۵۵۶۰ ۹۱۰۳ (۰۲۱)

WINNERS@NedTex.biz

محصولات بی همتا

تولید بدون وقفه

دستگاه های ارزنده

خدمات و پشتیبانی ممتاز ما

تقديم به شما

رمز ماندگاری ما، موفقیت شما است.

NedTex Co, Ltd

نماینده گی و پشتیبانی در ایران

تهران، سعادت آباد، خیابان علامه طباطبائی جنوبی، ساختمان ۹۱، واحد ۳

ویژه: ۹۱۰۳ ۵۵۶۰ (۰۲۱)

WINNERS@NedTex.biz

ولادت و تولید مولد تعاونی نساجی

Fidasil..... انواع نرم کن های سیلیکونی (میکرو و ماکرو)

Fidasoft..... انواع نرم کن کاتیونیک (پرک و خمیری)

Fidestat..... انواع آنتی استاتیک

Fidspin..... انواع روغن های ریسندگی

Fidapol..... انواع صابون (پخت ، پششور و حلال دار)

Fidafix..... انواع فیکسه کننده (چاپ و رنگریزی)

Fidazol..... انواع اسپین فینیش

Fida defoamer ضد کف سیلیکونی

Fidapers..... دیسپرس کننده مایع

Fidalevel..... یکنواخت کننده

Fidawet..... نفوذ دهنده

Fida crease..... ضد شکست

Fidretarder..... ریتاردر

فیدارتکس

کیفیت بالا و یکسان
دسترسی آسان
دلیل حضور ماست

☎ ۰۲۶-۳۳۵۲۴۹۱۷

📠 ۰۲۶-۳۴۲۶۷۳۳۶

📱 ۰۹۱۱۱۵۸۹۸۳۴

کیمیانساج همراه تولید هم قدم کیفیت

وارد کننده رنگهای دیسپرس و راکتیو

تولید کننده مواد تعاونی

- انواع نرمکن سیلیکونی (میکرو)
- نرمکن کاتیونیک پرک - خمیری
- نرمکن دوخت
- انواع صابون ها (پخت، حلال دار، پششور و ریداکشن)
- آنزیم پرز بر
- فیکسه کننده
- دیسپرس کننده (پودری - مایع)
- آنتی استاتیک
- سختی گیر
- نفوذ دهنده
- یکنواخت کننده راکتیو
- ضد کف
- ضد شکست

تلفن: ۰۲۱-۶۶۶۹۸۵۷ / ۰۲۱-۶۶۶۵۵۵۰۲ / ۰۲۱-۶۶۶۹۹۷۲۰
۰۲۱-۶۶۶۵۵۰۳۷ / ۰۲۱-۶۶۶۹۸۳۷۷

تهران - شهرک اکباتان، کوی بیمه،
خیابان شهید فلسفی (بیمه چهارم)،
پلاک ۱۰۵، ساختمان میثا، طبقه ۶، واحد ۱۲

تلفن: ۰۲۱-۶۶۶۹۸۳۷۷

کد پستی: ۱۳۹۳۸۷۳۱۳۶

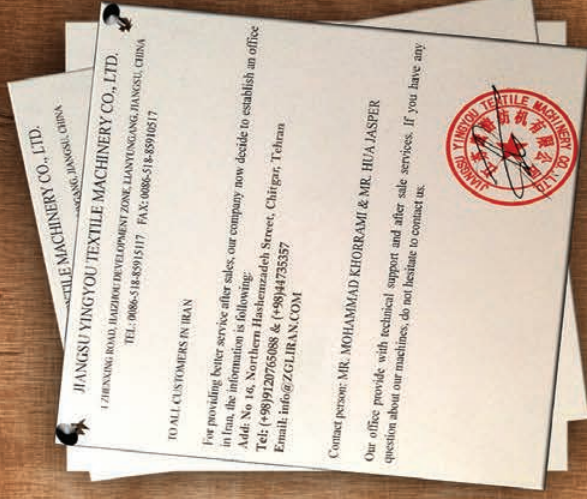
kimiyanasaj.m@gmail.com

www.kimiyanasaj.com

kimiyanasaj.m

ماشین آلات خطوط تولید پتو، انواع مخمل، حوله، پولوشی، خز و چرم مصنوعی

ZGL
SUTO
製造

ZGLIRAN

ZGLIRAN

www.ZGLIRAN.com

www.ZGLIRAN.ir

ایمیل: ۰۹۱۲۰۷۶۵۰۸۸-۴۴۷۳۵۳۵۷ - تلفن: ۱۶ - هاشم زاده شمالی پلاک ۱۶ - دفتر ایران: تهران - چیتگر

مهندس محمد خرمی

- ❖ ماشین آلات و قطعات یدکی نساجی
- ❖ انواع ماشین های چله پیچی و بافت
- ❖ ماشین های خار، پولیش، تیغ، امباس و ...
- ❖ انواع چاپ تخت و روتاری، استتر، استیمر، شست شو، خشک کن و ...
- ❖ مواد شیمیایی نساجی
- ❖ انواع چسب و مواد لمینت، برنزینگ، کوتینگ و ...
- ❖ انواع فیلم، فویل، پیگمنت و کاغذ چاپ ترنسفر
- ❖ انواع رنگ و جوهر چاپ، دیسشارژ، روغن

آسیاتکس

تولیدکننده الیاف پلی استر

www.asiatex.ir

الیاف پلی استر کتان تایپ و سالید

ساخته شده از مواد نو، بازیافتی و ترکیبی از هر دو

مورد مصرف صنایع ریسندگی، فرش، موکت
پتو، انواع کفپوش، ایزوگام، پرکننده ها
لایه پلی استر، منسوجات بی بافت و فیلتراسیون

■ دفتر مرکزی و کارخانه: دلیجان، کیلومتر ۵ جاده اصفهان، شهرک صنعتی دلیجان، خیابان صنعتگران شمالی
شماره تلفن: ۰۸۶-۴۴۴۳۳۶۹۰۸ کد پستی: ۳۷۹۹۱۵۴۷۱۸ شرکت نساجی آسیا
■ دفتر تهران: خیابان بخارست، خیابان پنجم، پلاک ۱۵، ساختمان پارس، طبقه ۲، واحد ۹
شماره تلفن: ۰۲۱-۸۸۱۰۸۰۶۱۰۳ کد پستی: ۱۵۱۳۷۱۸۶۳۳ پست الکترونیکی: info@asiatex.ir

شرکت هیراد کارا

خدمات عکاسی ، شابلون سازی و طراحی برای چاپ روتاری
پارچه ، موکت ، کاغذ دیواری ، فلوک و ... تا عرض ۳.۵ متر

خدمات پاک کردن (از بین بردن لاک شابلون های استفاده شده)
جهت عکاسی و طراحی جدید با استفاده از دستگاه لیزر

www.hiradkaraco.com

instagram: hiradkara.textile

آدرس: تهران، احمد آباد مستوفی، خیابان ولیعصر شمالی، کوچه لاله های انقلاب ششم، پلاک ۳

فروش: ۰۹۱۲۰۴۵۳۵۰۰ - ۰۹۱۲۱۲۳۵۳۳۶ ارسال طرح: ۰۹۹۰۵۳۳۵۳۴۲

تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۲۴۴ فکس: ۰۲۱-۵۶۷۱۲۷۹۸